Poštnina plačana pri pošti
1295 Ivančna Gorica

KNJIŽNICA IVANČNA GORICA
CESTA II. GRUPE ODREDOV 17

1295 IVANČNA GORICA

Ivančna Gorica (domoznanstvo)
sp 908(497.4)
KLASJE
2009
352(497.4 Ivančna Gorica)
120090191,7
COBISS ©
KNJIŽNICA GROSUPLJE

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Številka 7, letnik 15, september 2009

LaMaS
RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.
Sokolska ulica 5, 1295 Ivančna Gorica
TEL: 01/7869-040 FAX: 01/7869-045
POPOLNA PONUDBA
Računalniki, tiskalniki, komponente...
Programi za podjetja in sam. podjetnike...
...za računovodstvo in trgovino
http://www.lamas.si e-mail: lamas@lamas.si

Naše kmetije z ekološko in integrirano pridelavo so odprle vrata (na fotografiji: pri Ostankovih v Velikih Pecah).

V Hirschaidu praznovali ob 10-letnici partnerstva.

Na Kitnem Vrhu letos ponovno želi po starem.

V Dob so se vrnili suhi in debeli.

Vinogradniki so na Debelem hribu pripravili srečanje dolenjskih vinogradnikov.

MORALO SE JE ZGODITI

Nič pretresljivega se ni zgodilo. Ali pač. Našega Klasja namreč na vaše domove ni bilo že več kot dva meseca. Najprej si je uredništvo v avgustu vzelo odmor, potem pa vse do zadnjih septembrskih dni ni in ni uspelo zbrati in napisati vsega, kar se je zanimivega in pomembnega dogajalo. Klasje pa je dobilo novo preobleko, za kar je poskrbela članica našega uredništva Nataša Ž. Erjavec. Upamo, da vam bo prenovljena podoba všeč, vsekakor pa so dobrodošli vaši odzivi in predlogi.

Na srečanju lokalnih časopisov, ki je pred tedni potekalo v sosednjem Žužemberku, so nam predavatelji povedali, da imamo lokalni mediji veliko značilnost in prednost pred drugimi – nimamo konkurence. Brez konkurence smo predvsem zato, ker je naša osnovna naloga poročati o dogodkih in ljudeh iz našega lastnega okolja, iz najmanjše vasi v občini in o najbolj preprostem občanu. Tega pa veliki mediji ne počno. Snovalci našega glasila imamo prav zaradi teh lokalnih vsebin zagotovljeno bralstvo, saj vsakega občana zanima, kaj se dogaja v naših krajih. Obljubljamo, da nas to stanje »brez konkurence« ne bo uspavalo in da se bomo vedno trudili za še boljši naš in vaš časopis.

mš

TURISTIČNO DRUŠTVO GRČA LUČARJEV KAL

Klasje KZ STIČNA

vabijo na tekmovanje

NAJ PRIDELKI 2009

nedelja, 4. oktober 2009, ob 13. uri
na Lučarjevem Kalu

PLANINSKO DRUŠTVO ŠENTVID

Klasje

13. POHOD PO LAVRIČEVI POTI IN BUČARIJA 2009

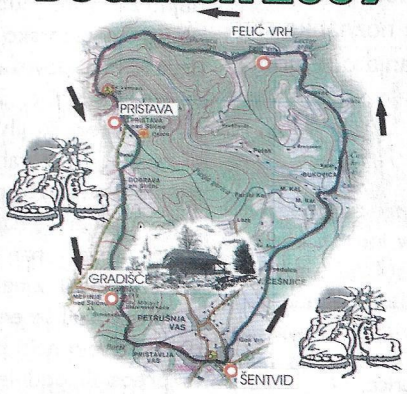

Štart v Šentvidu pri Stični v nedeljo, 18. 10. 2009.

PRIJAVE OD 8. DO 10. URE (v centru Šentvida)

Cilj na Gradišču, kjer ne bo manjkalo kostanja, mošta, medenih izdelkov in drugih dobrot ter dobre volje ob živi glasbi.

Na ogled bo razstava buč, razglasitev avtorjev nagrajenih buč ob 11.30 uri.

ignac.cugelj@siol.net
www.cugelj-sp.si
CUGELJ PVC OKNA
IGNAC CUGELJ s.p.
Stična 102, Ivančna Gorica
tel./faks 01/7878 535
gsm: 041 757 055
PVC okna, vrata s trojnim tesnenjem
NOVO! RAZSTAVNI SALON
BTC Ljubljana/PTC Diamant, 2. nad., tel.: 01/54 76 526

IZDELAVA IN MONTAŽA
SENČILA OVEN
• ŽALUZIJE
• ROLETE
• TENDE
• LAMELNE ZAVESE
• PLISE ZAVESE
Tomaž Oven s.p.
Pot v resje 1, 1295 Ivančna Gorica
GSM: 031/679-079
Tel./fax: 01/7878-266

ZLATARSTVO TADINA
CENTER ŽOLNIR, Ivančna Gorica
Tel.: 01/78 78 572
Delovni čas: od 8. do 19. ure
Ob sobotah je prodajalna odprta od 8. do 12. ure.
www.zlatarstvo-tadina.com

www.tesnila-altes.si
altes
TESNILA za HIDRAVLIKO in PNEVMATIKO
ALTES d.o.o. PE Grosuplje
Kolodvorska 11, 1290 Grosuplje
tel: 040 302 324, fax: 01 787 8557
e-mail: info@altes.si
O-ringi / manšete / posnemala / tesnilne vrvice / semeringi / blažilci
SERVIS HIDRAVLIČNIH IN PNEVMATSKIH CILINDROV

Iz Jernejeve malhe

Vse tisto, kar nas močno obremenjuje in hkrati obvezuje za odločitve za 50 let in več, je potrebno dobro razmisliti in se ustrezno odločiti. Prav gotovo so tu tudi naši odpadki, ki nas vsakodnevno spremljajo, naša nuja in naša obveznost – od razbiranja, sortiranja, recikliranja in do naloge, da preostanek preostanka odložimo na mesto, ki zahteva posebno pozornost – na deponijo. Vse se začne doma. Že v trgovini pri nakupu pri sortiranju, ob vzgoji in delu vseh družinskih članov, ko mogoče celo malčku s sliko razložimo, kje je mesto za poseben odpadek. Od tu naprej je odjemno mesto tisto, ki zelo pogosto buri duhove, kje in na katerem zemljišču bodo ekološki otoki in drugi zabojniki. Vsak izmed nas se boji, da bo neurejenost z zabojniki kvarila izgled, saj izkušnje govorijo, da ni zaupati ljudem, ki še vedno ne sprejemajo svojih obveznosti do narave in bližnje okolice.

Mnogokrat smo se že soočili, da se z naravo ni igrati, res pa tudi je, da se stvari hočeš nočeš izboljšujejo s približevanjem človeka k naravi in v sledenju življenja z naravo. Človek je le droben člen v posesti naravnih zakonitosti in še kako velik pri spreminjanju narave, kadar gre za njegove koristi. Narava se kasneje poigra s človekom in se mu maščuje.

Če odmislimo, da imamo doma in v okolici že vse urejeno, si v tem času postavljamo vprašanje, kako z regijskim odlaganjem odpadkov in predhodno obdelavo po metodi mehanske-biološke obdelave in predhodnim sortiranjem odpadkov. 16 občin, med katerimi so tudi občine Ivančna Gorica, Grosuplje in Dobrepolje, so po operativnem državnem načrtu vključene v regijski projekt, po katerem naj bi s Špajo dolino dopolnjevali deponijo Globoko pri Trebnjem s svojimi kapacitetami in zmožnostmi. Deponija Globoko bo doživela velike tehnične izboljšave predvsem z možnostjo mehansko-biološke obdelave odpadkov.

Kot pri vseh dogovorih se v ospredje postavlja najprej sodelovanje, zatem pa cena, ki je zajeta v stroških in investicijah za funkcioniranje celotne regije. Prav gotovo pričakujemo velik vir prihodkov s strani kohezijskih in državnih sredstev, kakor tudi prispevek vseh občin. Pogovori so v mnogočem dorečeni, dokončno pa želimo, da se s strani treh občin sliši tudi naš glas in naše zahteve, ki morajo biti v enakopravnem sozvočju tudi z drugimi občinami, ki vstopajo kot pristopnice brez ponudbe že obstoječih naprav. Tako zahtevamo, da se naš dosedanji vložek v Špajo dolino enakopravno upošteva in da se to vidi tudi v ločeni ceni odlaganja, ob še nekaterih drugih zahtevah. Enakopravno razumemo, da so nekatere občine v regijski projekt vključile predhodna vlaganja, druge pa vstopajo kot partnerice brez predhodnih vlaganj.

Vse te naše pripombe so bile sprejete, kljub temu pa so bile začuda vse tri občine izvzete v drugem osnutku pogodbe. In prav tu so se mediji na široko razpisali, kot da bi proces dogovarjanja že bil zaključen. Pomanjkljiva je bila komunikacija, saj nas nima nihče pravice izvzeti iz operativnega državnega načrta, dokler usklajevanja še potekajo. Prepričan sem, da bomo našli kompromis, ki bo omogočal našim občanom ustrezno mesto znotraj regije, kjer naši odpadki ne bodo nikomur v napoto. Projekt je zastavljen primerno in v skladu z zakonskimi določili. Usklajevanja potekajo na nivoju države in v okviru občin pristopnic k pogodbi. Glede na obsežno tematiko in vedno nove napotke ter velike neznanke si je potrebno vzeti tudi čas, saj se regionalna zbliževanja običajno pripravljajo za daljša obdobja.

Vaš župan

Kolofon

Klasje - Glasilo prebivalcev Občine Ivančna Gorica
Ustanovitelj časopisa: Občinski svet Občine Ivančna Gorica
Sedež uredništva: Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net
Uredniški odbor:
Matej Šteh - *v. d. glavnega in odgovornega urednika*
Leopold Sever - *kratkočasnik, siva in severna stran*
Simon Bregar - *šport*
Milena Vrhovec - *kmetijstvo*
Nataša Ž. Erjavec - *gospodinjska stran*
Maja Ficko
Sonja Maravič
Gregor Štrubelj
Lektoriranje: Simona Zvonar
Oblikovna zasnova: Flamus, Nataša Ž. Erjavec
Priprava za tisk: AMSET d.o.o.; **Tisk:** Kocman grafika d.n.o.
Časopis KLASJE izhaja v 5.400 izvodih mesečno in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Prispevki za oktobrsko številko se sprejemajo do 15. oktobra.

Občinski svet

Iz zapisnika julijske seje

Kljub poletnemu času so se svetniki in svetnice Občinskega sveta občine Ivančna Gorica sešli v juliju na 22. redni seji. Tokratno poročilo zaradi različnih okoliščin zopet nastaja na podlagi zapisnika s seje. Občinski svet se je sešel tudi že v popočitniškem času, vendar zaradi zaključka redakcije o tej seji, ki je bila sklicana 29. septembra, še ne moremo poročati.

Glavna točka 22. seje, vsaj na papirju je bilo tako, je bila namenjena sprejemanju poročila o polletni realizaciji občinskega proračuna, a zdelo se je, da je bilo mnogo bolj zanimivo obravnavanje prostorske stiske zdravstvenega doma v Ivančni Gorici in poročila o delovanju Javnega komunalnega podjetja Grosuplje. Obe točki sta široki in komplicirani temi in temu primerna je bila tudi razprava.

Pri obravnavi polletne realizacije proračuna je župan Jernej Lampret poudaril, da obdobje recesije na proračunsko porabo ne vpliva bistveno, saj so odhodki in prihodki načrtovani, res pa se pozna, da je nekaj več izdatkov socialnega značaja. Med letošnjimi investicijami je glavna gradnja vrtca v Ivančni Gorici, ki naj bi bila dokončana še v letošnjem letu. V razpravi se je še največ besed pletlo okoli sofinanciranja športnih društev in dejavnosti s področja športa. Razpravo je sprožil Nikolaj Erjavec, ki se je čudil dejstvu, da je vseh 96.000 evrov na postavki Nogometnega kluba Livar že porabljenih, medtem ko mnoge postavke še niso realizirane niti polovično. Župan je opozoril na infrastrukturo stadiona, katere vzdrževanje je nujno in v domeni občine. Anton Medved pa je kot predstavnik občinskega sveta v upravnem odboru kluba pojasnil, da so bila letošnja proračunska sredstva porabljena za poravnavo odprtih računov, s čimer je klub sedaj po lanskoletni krizi vstopil v normalno delovanje. Na koncu je bilo poročilo o polletni realizacij sprejeto, dodajmo pa, da je bilo po polovici leta porabljenih 31 odstotkov letošnjih proračunskih sredstev.

Kako s prostorom v zdravstvenem domu?

Zaradi obravnave prostorske stiske Zdravstvenega doma Ivančna Gorica je bila napovedana prisotnost direktorja Janeza Zupančiča, ki pa je bil nujno zadržan. Poudariti je potrebno, da sta s prostorsko stisko zdravstvenega doma povezana tudi knjižnica in seveda vrtec. Zdravstveni dom bi s prostori, ki jih sedaj v isti stavbi zaseda vrtec, lahko sprostil svoje prostore v stavbi nekdanjega Avtoprevoza, kjer se nahaja knjižnica. Na julijski seji je župan povedal, da se bo vrtec umaknil iz nadstropja, le v pritličju bo ostal še en oddelek. Vendar naj bi uspelo najti prostor tudi še za ta preostali oddelek, s čimer bi se stavba zdravstvenega doma v celoti izpraznila, knjižnica pa bi dobila nekaj prostorov, kjer se trenutno nahaja arhiv zdravstvenega doma. Več o tem bo znanega na seji konec septembra.

Kakšna bo usoda Špaje doline

Čeprav je bilo na seji pred seznanitvijo o poteku aktivnosti, vezanih na deponijo Špaja dolina, na dnevnem redu poročilo o delovanju JKP Grosuplje v letu 2008, pa je mnogo več besed teklo o Špaji dolini. Direktor grosupeljske komunale Tomaž Rigler je povedal, da se stvari v zvezi z bodočim preoblikovanjem deponije tedensko spreminjajo. Tudi kot smo že poročali v Klasju, so aktivnosti vseh treh občin ustanoviteljic CERO Špaja dolina tekle v smeri preoblikovanja v regijski center za odlaganje odpadkov. Naši svetniki in svetnice so že obravnavali pogodbo, ki bi jo podpisale občine, vključene v ta regijski center. Potem pa je prišlo do zasuka, saj se je pojavil predlog, da bi bila regijska deponija v trebanjski občini v okviru CERO Globoko. Pogovori so stekli v smer oblikovanja regijskega centra, ki bi obsegal dvoje odlagališč, torej Globoko in Špajo dolino. Kot sta na seji poročala direktor Rigler in župan, so vse tri občine ustanoviteljice Špaje doline, torej Ivančna Gorica, Grosuplje in Dobrepolje, vztrajale na stališčih, da se mora upoštevati lastništvo in vlaganje teh treh občin v CERO Špaja dolina.

Sredi poletja se je torej zdelo, da se bo našla ugodna rešitev, saj bi ohranili deponijo, sistem mehansko-biološke obdelave odpadkov bi se izvajal v Trebnjem, Špaje doline pa ne bi zasičevale z odpadki vse občine v regiji. Toda kasneje, torej že po seji, o kateri na tem mestu poročamo, je prišlo do novega zasuka, saj so omenjene tri občine ustanoviteljice Špaje doline pri končni pripravi pogodbe izpadle. S tem je usoda našega odlagališča, predvsem pa načina odlaganja naših odpadkov v bodoče, vsaj za nekaj časa zopet postala negotova.

Na seji pa se je, kot že rečeno, obravnavalo tudi poročilo o delovanju JPK Grosuplje. Direktor je odgovarjal na nekatera vprašanja, med drugim je Sonjo Maravič zanimalo, kakšne vrste vzdrževanja je vzdrževanje hišnega priključka, ki se je začelo zaračunavati gospodinjstvom po novem letu. Direktor je pojasnil, da gre za postavko, ki se obračunava na podlagi v lanskem letu sprejetega pravilnika o oskrbi s pitno vodo. Zakonsko je izvajalec javne službe obvezan vzdrževati vodovodne priključke in jih v tridesetih letih vsaj enkrat obnoviti ali zamenjati.

Sicer pa se korenite spremembe bližajo tudi v delovanju komunalnega podjetja, saj morajo biti do konca leta 2009 na podlagi zakona o javno-zasebnem partnerstvu in zakona o lastnini občin in pokrajin vsa sredstva, ki jih imajo občine v upravljanju, pa so knjižene v npr. knjigah JKP Grosuplje, prenesena na občino. Tako bo prešel na našo občino konec leta kapital v višini dobrih 13 milijonov in pol evrov, kar predstavlja vrednost infrastrukture v naši občini. To bo osnova za amortizacijo, ki se bo prenesla upravljavcu infrastrukture.

Sicer pa so svetniki in svetnice na seji obravnavali tudi predlog odloka o programu opremljanja stavbnih zemljišč za območje opremljanja vodovoda Zgornja Draga. Gradnja vodovoda je ocenjena na 344.000 evrov in je še v teku, zaključena naj bi bila predvidoma prihodnje leto. Del sredstev je zagotovila občina, del pa država iz sredstev evropskih strukturnih skladov. V obliki komunalnega prispevka naj bi se zbralo približno 30.000 evrov, kar pomeni, da bi trenutnih 26 zavezancev s tega območja moralo plačati po 1.200 evrov.

Občinski svet je bil seznanjen tudi s predlogom občinskega programa varnosti, katerega morajo sprejeti vse občine, ki imajo medobčinski organ redarske službe. Takšen program mora med drugim vsebovati tudi protokol o sodelovanju s policijo, predvsem zato, da se uskladijo pristojnosti med policistom in redarjem. Program je bil dan v t. i. javno razpravo, sprejet pa naj bi bil na septembrski seji.

Ob koncu seje je poročala še Komisija za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja. Na svoji seji je obravnavala predloge političnih strank za predstavnike ustanovitelja, torej občine, v svetu javnega zavoda Zdravstveni dom Ivančna Gorica. Na seji občinskega sveta je bil potrjen predlog, da bodo v novem mandatnem obdobju občinski svet zastopali Nikolaj Erjavec, Milan Jevnikar, Anton Medved in Milena Vrhovec. Svetniki in svetnice pa so dali tudi pozitivno mnenje k imenovanju Rože Kek (Spodnja Draga 43, Ivančna Gorica) za direktorico Mestne knjižnice Grosuplje.

Matej Šteh

Na podlagi 18. člena Uredbe o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja (Uradni list RS, št. 3/02, 17/02, 17/06 in 76/08) objavlja

OBČINA IVANČNA GORICA

javno seznanitev z načrti zaščite in reševanja:

- ob potresu
- ob poplavah
- ob jedrski nesreči in
- reševanje ob požarih

v prostorih občine Ivančna Gorica, Sokolska ulica 8, 1295 Ivančna Gorica v času poslovnih ur od 14. oktobra 2009 do 14. novembra 2009. Kontaktna oseba Tatjana Markelj.

Načrti zaščite in reševanja občine Ivančna Gorica so javni, razen v delih, ki so označeni kot zaupni v skladu s predpisi.

Deset let pozneje

Praznovanje v Hirschaidu

Na povabilo župana trga Hirschaid, Andreasa Schlunda, se je jubilejnega praznovanja v dneh od 24. do 26. julija 2009, udeležila posebna, sorazmerno skromna delegacija občinske uprave in občinskega sveta pod vodstvom župana Jerneja Lampreta, stiškega samostana z opatom Janezom Novakom in predstavniki različnih društev, ki so v občini Ivančna Gorica še posebej dejavna in uspešna.

Številčnejši pa so bili udeleženci, ki so tako ali drugače uspešno popestrili jubilejni program in bili deležni res prisrčnega sprejema. Naj omenimo, da so nas nadvse uspešno predstavili folkloristi iz Zagradca, pihalna godba iz Stične, že dobro znani in v Hirschaidu uveljavljeni Stiški kvartet, stiški mladinski zbor in mešani odrasli zbor Samarijan. Zadnja dva sta tudi sodelovala pri nedeljskem bogoslužju. Če naj povzamemo lokalne medije, je izreden uspeh dosegel ravno pevski zbor Samarijan, ki ga žal nismo slišali. Uradni del delegacije se je namreč poslovil in odpotoval domov že v zgodnjih popoldanskih urah zadnjega dne obiska. Naši pevci pa so skupaj s pevskim društvom Hirschaid javno nastopili šele na večernem koncertu in poželi splošno navdušenje.

Med slovenskimi udeleženci je potrebno omeniti tudi številčno skupino gasilcev, ki so prišli na slovesnost in prebivali v Hirschaidu in okolici. Povezava med gasilskimi društvi ima že kar častitljivo tradicijo. Zato je razumljivo, da so naši gasilci prišli na praznovanje v lastni režiji in da so v veliki večini prebivali kar pri svojih »gasilskih« prijateljih. Seveda pa so bili v uniformi in s prapori prisotni na vseh jubilejnih prireditvah.

Na slovesnosti je bil prisoten tudi slovenski konzul v Nemčiji

Proslava v dvorani Regnitz

Na petkovi večerni proslavi v dvorani Regnitz so se zvrstili številni uradni govorci, ki so vsi poudarjali pomen partnerstva in izražali vsi brez razlike svoje veselje nad dejstvom, da je osebna pobuda zakonskega para Patzelt obrodila številne sadove. Da ima za nemške partnerje partnerstvo med Ivančno Gorico in Hirschaidom velik politični in kulturni pomen, kaže tudi seznam povabljenih uglednih gostov, ki sta se jim letos pridružila na nemški strani deželni poslanec Johannes Pfister, na slovenski pa generalni konzul republike Slovenije Alfred Killer, ki je odgovoren za področje zveznih dežel Bavarske in Baden Wurtemberga, njegov urad pa ima sedež v Münchnu.

Johannes Pfisterr je posebej podčrtal dejstvo, da je povezava nastala spontano, na pobudo ljudi, tako rekoč »od spodaj«. Najbolje je izrazil namen povezovanj med narodi v Evropi z mislijo, da so ljudje, ki se poznajo, varni pred predsodki.

Generalni konzul Alfred Killer je poudaril, da je med Slovenijo in Bavarsko mnogo stičnih točk, kulturnih in zgodovinskih, pomislimo samo na naše Brižinske spomenike, ki so nastali v bavarskem Freisingu, pa vendar prihaja do zbliževanja počasi. Komaj julija 2009 je bil v Regensburgu odprt prvi slovenski kulturno informativni center s čitalnico. Še posebej so razveseljive izmenjave mladih, saj bodo ti oblikovali prihodnjo Evropo. Ob tem obisku se je generalni konzul med drugim vpisal v Zlato knjigo, kamor se vpisujejo pomembne osebnosti, ki so obiskale Hirschaid.

Malodane vsi govorci so kot najbolj razveseljivo navajali dejstvo, da je partnerstvo nastajalo in nastalo spontano in ne po uradni, evropsko usmerjeni, pobudi. To je pa tudi zagotovilo, da se bo uspešno razvijalo.

Gostitelji so nam namenili mnogo pozornosti. Mesto je bilo okrašeno s slovenskimi in bavarskimi zastavicami. Tako ob hišnih vhodih, na pročeljih hiš kot tudi po izložbah in po cestah in trgih. V Hirschaidu najbrž res ni več človeka, ki ne bi vedel, kje je Slovenija, in gotovo ga ni, ki bi nas zamenjeval s Slovaško. Prebivalci Hirschaida so bili veseli, ko smo jim povedali, kako zelo smo počaščeni, da so zaradi nas tako lepo okrasili mesto. Tudi ta pozornost je vredna posnemanja.

Vedno prisotna gasilska društva obeh občin

Razstava patra Branka Petauerja

V okviru jubilejnih prireditev je bila odprta v mestni hiši fotografska razstava Branka Petauerja, ki kot odličen fotograf pobira nagrade in visoka priznanja doma in v tujini. Njegove fotografije so enkratne umetnine, ki pripovedujejo o lepoti božjega stvarstva in o tišini samostanskih hodnikov, ki jih oživlja molitev stiških cistercijanov. Upajmo, da nam bo ob priliki tudi doma, v razstavnih prostorih stiškega muzeja, pokazal del svoje ustvarjalnosti.

Istočasno smo si v ostalih občinskih razstavnih prostorih, v zgornjih nadstropjih mestne hiše, lahko ogledali »zgodovino« pobratenja na številnih fotografskih posnetkih in na njih iskali znane obraze ali pa celo samega sebe.

Hirschaid se predstavi

Zadnji dan so se predstavili prebivalci občine Hirschaid. Otroci, od vrtca do osnovne šole, so prikazali svoje dejavnosti in igrice, glasbeni ansambli so sami ali skupaj s stiško pihalno godbo zabavali občinstvo, ki je napolnilo prireditveni šotor. Kako prav nam je vsem šotor prišel, smo okusili že na sam praznični večer, ko nam je nevihta z vetrom in dežjem hotela skaliti dobro voljo, pa ji ni uspelo, saj so gasilci poskrbeli za vse, tudi za lep ognjemet. Zadnji dan je bilo res vsega na pretek, mnogi so ostali, drugi pa so morali oditi proti domu, v ponedeljek je bil za vse delavnik.

Že isti teden so o našem obisku pisali lokalni mediji. Mi smo nekoliko v zamudi, saj smo vam vnaprej povedali, da smo si vzeli mesec dni počitnic. Leto bo kmalu mimo. Takrat, spomladi, pa bomo mi na vrsti, da dostojno poskrbimo za naše »pobratime« iz Hirschaida.

M. A. Ficko

Nedeljsko sveto mašo je vodil opat Janez Novak

Zagraški folkloristi

IVANČNA GORICA HIRSCHAID

POBRATENJE
PARTNERSCHAFT

KAJ PREDSTAVLJA PRILOŽNOSTNI ZNAK OB 10. OBLETNICI POBRATENJA

Ob 10. obletnici pobratenja občin Ivančna Gorica in Hirschaid smo oblikovali priložnostni znak, ki simbolizira dolgoletno uspešno medsebojno sodelovanje in harmonijo med občinama. V znaku je podoba rimskega miljnika, ki je kot simbol občine Ivančna Gorica upodobljen tudi na občinskem grbu in priča o naši bogati preteklosti.

Simbol občine Hirschaid ima več razlag, omenili bomo le tisto, ki najbolje razloži grb pobratene občine. Prvi del imena, t. j. Hirsch, pomeni jelena, drugi del Heide pa neobdelan svet, porasel z nizkim grmičevjem in reso (po starem pravopisu se je lahko pisalo tudi Haide), po tej razlagi Hirschaid torej pomeni neobdelan svet, kjer žive jeleni.

Združitev obeh podob predstavlja številka 10, ki označuje obletnico pobratenja. Številka je sestavljena iz enice v obliki miljnika, ki ga lahko pojasnimo kot simbol kontinuitete, ter iz ničle kot simbola zaokroženosti in harmonije, ki zaobjema naravo, izraženo v podobi jelena. S tem znak poudari tako dolgoletno sodelovanje kot tudi harmoničen odnos in preplet obeh občin.

Nataša Ž. Erjavec
FLAMUS, grafični studio

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu sporoča

Šolarji pogumno v novo šolsko leto

Prišel je 1. september in z njim prvi šolski dan v novem šolskem letu 2009/10. Letos je v naši občini prestopilo šolski prag 146 prvošolčkov. Kot vsako leto pa je bila tudi letos posebna skrb namenjena varnosti vseh otrok, ki se prvič vključujejo promet ali pa po počitniških mesecih zopet stopajo na ceste.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Ivančna Gorica se je v pripravah na prvi šolski dan sešel na svoji seji že sredi avgusta. Obravnaval je aktivnosti, ki jih predvideva državni svet za preventivo. Tako so naše ceste v bližini šol in povsod, kjer so t. i. šolske poti, označili z opozorilnimi trikotnimi znaki, ki spominjajo nas voznike, da so otroci zopet na cesti. Člani ZŠAM Ivančna Gorica so obesili več cestnih transparentov z opozorilnimi napisi. Še posebej delavno pa je bilo za naše policiste in člane ZŠAM Ivančna Gorica prve šolske dni, ko so v okolicah šol na cestah poskrbeli, da smo vozniki znali zmanjšati hitrost, vstaviti pri prehodih za pešce in prilagoditi način vožnje.

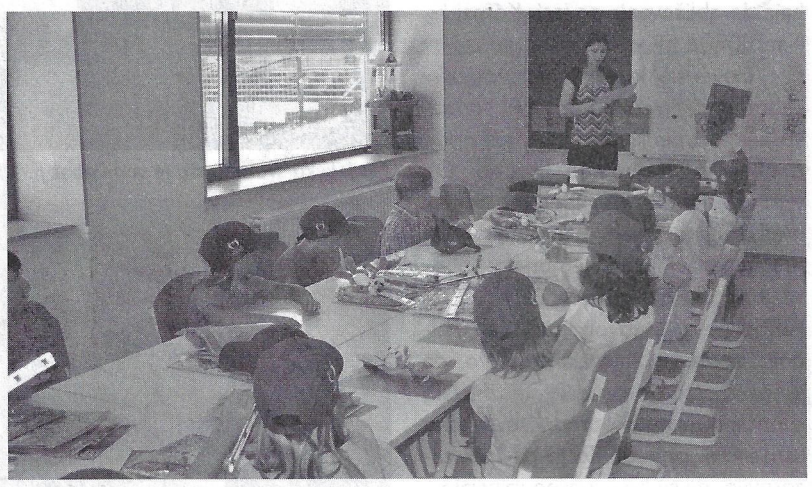

Šentviški prvošolčki

Predstavniki policije, ZŠAM Ivančna Gorica in SPV Ivančna Gorica so prvi šolski dan obiskali na naših šolah prvošolčke in njihove starše ter jih opozorili na nevarnosti, katerim so vsakodnevno izpostavljeni. Predsednik SPV Ivančna Gorica Nikolaj Erjavec zlasti poudarja, da je važno, kako resno vzamejo pot v šolo starši, saj je od tega odvisno, kako bodo ravnali otroci.

Želimo si, da bi tudi novo šolsko leto minilo brez nesreč na naših cestah, na katerih so prisotni naši najmlajši.

Svet tudi o ...

Na avgustovski seji so člani SPV razpravljali tudi o prometni ureditvi šolskega centra v Ivančni Gorici, kjer bo z izgradnjo novega centralnega vrtca prišlo tudi do povečanega prometa, poseben prometni režim pa velja že sedaj v času gradnje. Posebna problematika je tudi tu zagotavljanje zadostnih parkirnih mest.

Kot vse kaže, pa bo naša občina dobila prvi opozorilni merilec hitrosti. Preden bo elektronska naprava, ki meri voznikovo hitrost in ga po potrebi opozarja na prehitro vožnjo, postavljena, se bo potrebno še dogovoriti z upravljalci javne razsvetljave, v sistem katere se takšna signalna tabla priključi. Obstaja tudi možnost, da bi se ena tabla prestavljala na različne lokacije.

Matej Šteh

V šolskem letu 2009/10 je v občini Ivančna Gorica vpisanih v osnovnošolski program 146 prvošolčkov. Na največji šoli v občini, na matični OŠ Stična, je v šolske klopi prvič sedlo 27 prvošolčkov, na njeni največji podružnici v Višnji Gori pa 22. Na druge podružnične šole, ki spadajo pod OŠ Stična in nimajo celotnega devetletnega programa, na PŠ Stična, Muljava, Krka, Zagradec, Ambrus, je skupaj vpisanih še 57 prvošolčkov, od tega jih je največ, kar 25, na Podružnični šoli Stična.

Skupno je ob začetku šolskega leta na OŠ Stična (na matični šoli in podružnicah) 987 otrok.

Naša druga matična šola, OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, pa je v novem šolskem letu sprejela 32 prvošolčkov. Na Podružnični šoli Temenica, kjer se izvaja dvoletni program, je letos vpisanih 8 prvošolčkov.

Šentviška matična šola izvaja tudi šolski program v Podružnični šoli v Centru za zdravljenje bolezni otrok Šentvid pri Stični. Tu sicer podatki o vpisu niso možni, ker je število otrok, ki so vključeni v šolo, odvisno od hospitaliziranih otrok, njihovo število pa se med letom spreminja. V preteklem šolskem letu je bilo v šolanje vključenih 196 otrok.

V matično šolo Ferda Vesela in PŠ Temenica je v novem šolskem letu vpisanih 404 učencev in učenk.

Vsem našim prvošolčkom in ostalim učencem in učenkam želimo uspešno šolsko leto 2009/10.

Prvošolci na OŠ Stična

Prihaja jesen, ne pozabimo na varnost v prometu!

Jesen je tu, z njo pride dež, megla in krajši svetli deli dneva. Preglednost na cesti se manjša, zato poskrbimo vsaj najšibkejši udeleženci v prometu za svojo varnost. BODIMO VIDNI!

Pri nakupu obutve in obleke je dobro pomisliti na odsevnost le-te v mraku, megli ali temi. Vedno lahko izberemo tako, ki ima na sebi všite ali drugače pritrjene odsevne točke. Če ne kupujemo ravno novih stvari, pa moramo pri odhodu na cesto pomisliti in se obleči po možnosti v čimbolj svetla obuvala in obleko.

Če smo tudi tukaj malo »tanjši«, nam ostane še odsevni trak ali kresnička. Opozorimo voznike pa tudi druge udeležence na sebe, da smo tukaj.

Veliko odsevnih teles je Svet za preventivo že razdelil med prebivalce z namenom, da jih nosimo in kažemo, ko stopimo na cesto in smo udeleženi v prometu.

Tudi jeseni bomo sodelovali v nekaterih preventivnih akcijah, o čemer bomo bralce Klasja še posebej obveščali.

Kako nam gre v krožišču?

Po nekaj mesecih obratovanja našega krožišča lahko rečemo: DOBRO, seveda, saj do sedaj ni bilo nesreč ali škode. Promet se je nekoliko umiril, tako kot se za naselje tudi spodobi, hkrati pa se odvija dokaj tekoče, predvsem v zadovoljstvo vseh udeležencev v prometu.

Vendarle pa velja opozoriti še:

1. Če so spuščene železniške zapornice, je nedopustno, da vozniki stojijo v krožišču in čakajo da se le-te dvignejo.
2. Smer gibanja v oziroma skozi krožišče je nasprotna smeri urinega kazalca (torej OBVEZNO V LEVO). To velja tudi za kolesarje in pešce.
3. Smerokaz obvezno vključimo neposredno pred izvozom iz krožišča.

Rezultati oziroma ocena delovanja krožišča nas navaja na to, da bomo ob vsaki pomembnejši rekonstrukciji predlagali in se zavzemali za izgradnjo še nekaterih krožišč (Malo Hudo, Sv. Rok, pod Studencem, odcep Marof–šola in vrtec ...). Krožišče je pač varnejše od križišča!

Sem videla – me moti – najbrž pa tudi ni prav!?

Ko sem se pripeljala v Ivančno Gorico, sem obstala pred novim krožiščem, ker so vsi vozniki pred mano čakali na prehod čez železnico. Groza, kar naenkrat je pripeljalo nekaj vozil od Mercatorja, ki so zapeljala v krožišče po nasprotnem pasu, zavila levo in nadaljevala vožnjo proti Ljubljani. Ko sem končala z opravki, sem se vračala na avtocesto. Kako lepo in varno je sedaj peljati čez to točko! Čudovito!

Ampak promet je promet! Tik za menoj je hitela mlajša oseba v manjšem belem avtu in takoj zapeljala čez oba vozna pasa, na skrajni levi in potem lep čas, skoraj do viadukta, vozila mimo dveh tovornjakov ... Za njo se nas je nabralo kar za eno krajšo kolono. Dva avtomobila je nato spustila naprej in spet začela prehitevati. Vztrajala je skoraj do odcepa za Višnjo Goro.

A. C.

SPV Ivančna Gorica

4. županov turnir v ulični košarki

V nedeljo, 13. 9. 2009, je pred poslovnim centrom Žolnir v Ivančni Gorici potekal že četrti Županov turnir v ulični košarki, ki ga vsako leto v septembru za športne navdušence pripravi Občinski odbor Slovenske demokratske stranke. Tudi tokrat se je na atraktivnem prizorišču sredi glavne ulice v Ivančni Gorici zbralo veliko košarkarjev in obiskovalcev, ki so v športnem vzdušju želeli preživeti prijetno nedeljsko popoldne.

Jernej Strnad

SDM slovenska demokratska mladina podmladek slovenske demokratske stranke

SDS

Turnirja se je udeležilo osem ekip s širšega območja Ivančne Gorice, Trebnjega, Grosupljega in Ljubljane. Igralci so poskrbeli za izjemno atraktivne in napete tekme, ki so bile prava paša za oči. Največ košarkarskega znanja je pokazala ekipa Dravlje, ki je bila v velikem finalu z rezultatom 21 : 18 boljša od ekipe Bomax. Na tretje mesto se je uvrstila ekipa organizatorjev, ki je v prav tako napeti tekmi za tretje mesto premagala legendarne Kremenčkove. V tekmovanju v metu za tri točke se je pomerilo veliko tekmovalcev, najmirnejšo roko pa je imel Simon Boljte, ki je v finalu zadel zavidljivih sedem metov. Za njim sta se uvrstila Aleš Žulovec in mladi, obetavni Tim Knez.

Kot vsako leto je za popestritev dogajanja poskrbela prijateljska tekma med ekipama župana Jerneja Lampreta in podžupana Dušana Strnada, ki jo je ob bučni podpori gledalcev tokrat dobil podžupan. S svojo prisotnostjo in igranjem na prijateljski tekmi nas je počastil tudi dolgoletni slovenski reprezentant, legenda slovenske košarke Dušan Hauptman, ki je s prikazanim nastopom na noge dvignil tako gledalce kot tudi tekmovalce. Utrinke s turnirja ter druge novice o delovanju občinskega odbora Slovenske demokratske stranke si lahko ogledate na spletni strani http://www.ivancnagorica.sds.si/.

Za pravo »streeball« vzdušje sta s poskočnimi ritmi poskrbela DJ-a Uroš in Rok Slana, za pestro animacijo gledalcev pa je z zanimivimi nagradnimi igrami skrbel naš sponzor Čukmobil iz Črnuč. Kot vsako leto pa tudi dobre hrane in pijače ni manjkalo.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izvedbi prireditve, ter našim sponzorjem: Simobilu Črnuče – Čukmobilu, Zlatarstvu Gros, Plesni šoli Kazina, Unimedisu in radiu Zeleni val.

Rezultati turnirja:

Finale:

Dravlje	21
Bomax	18

Tekma za 3. mesto:

SDS Ivančna Gorica	21
Kremenčkovi	16

Polfinale:

Kremenčkovi	18
Bomax	21
SDS Ivančna Gorica	11
Dravlje	21

LIVAR – najhujše je mimo, a krize še ni konec

Družba Livar predstavlja največjega zaposlovalca v občini Ivančna Gorica. Deluje v tržnih segmentih, ki so bili zaradi še vedno izrednih finančno-gospodarskih razmer najbolj na udaru. Posledice ekonomskega zloma za Livar poglavitnih industrij se zelo močno izražajo tudi pri poslovanju Livarja.

Finančni in ekonomski analitiki ocenjujejo, da so učinki recesije v gospodarstvu že dosegle dno in da se že kažejo prvi elementi oživljanja gospodarstva. Pozanimali smo se, kakšne so trenutne razmere v Livarju in dobili odgovor od predsednika uprave, Uroša Koržeta, ki pojasnjuje takole: »V Livarju smo dno krize dosegli v obdobju april–maj, ko je prodaja in z njo proizvodnja padla na manj kot 30 % lanskoletnega obsega. Od takrat naprej se razmere zlagoma izboljšujejo, tako da v jesenskih mesecih pričakujemo poslovanje na ravni 50 % naših zmogljivosti, v naslednjem letu pa skromno rast. Tak obseg poslovanja nam ob racionalizaciji proizvodnje in znižanju stroškov omogoča pozitivni tekoči finančni izid. Še naprej se soočamo z zaostreno likvidnostjo tako na slovenskem trgu kot tudi na trgih naših najpomembnejših kupcev, vendar kljub oteženemu dostopu do novih finančnih virov izpolnjujemo naše obveznosti do zaposlenih, dobaviteljev in bank. V teku so dogovori z lastniki o povečanju kapitala ter z bankami o reprogramiranju posojil. Zaradi izjemno slabega poslovanja v letu 2008, v preteklih letih nakopičenih dolgov ter posledično nujnega razdolževanja bo Livar kljub pozitivnim trenutnim poslovnim trendom še tudi v naslednjem letu moral nadaljevati začete procese poslovnega, finančnega in kadrovskega prestrukturiranja. Ne glede na to pa je Livar že danes vitkejši in poslovno prilagodljivejši, kot je bil pred letom dni, kar je pogoj, da bo tudi v naprej ohranil zaupanje svojih, sicer vse zahtevnejših kupcev.«

Franc Fritz Murgelj

Leta 2011 z novim pokojninskim sistemom

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve pripravlja predlog nove pokojninske reforme. Cilj reforme je, da se obremenitve s socialnimi prispevki ne bi povečale ter da bi imele vse generacije dostojno in primerno pokojnino. Izhodišča za reformo, ki bodo v javni razpravi do konca leta, so naslednja:

1. Uveljavitev moderniziranega pokojninskega sistema leta 2011.
2. Uveljavitev novega pokojninskega sistema leta 2015; vanj se vključijo vsi, ki so rojeni leta 1960 in kasneje.
3. Postopnost uveljavljanja sprememb, v celoti leta 2020, pokojnine se prvič odmerijo po novem leta 2025.
4. V obveznem moderniziranem zavarovanju se polna upokojitvena starost dvigne na 65 let (za moške in ženske), minimalno starost za upokojitev pa na 60 let. Za upokojitev pred ali po dopolnjeni polni starosti bi bila pokojnina za vsako leto za 3,6 odstotka nižja oziroma višja. Odprava zdajšnjih bonusov za vojaščino, otroke, študij.
5. Pri odmeri se upošteva 35 najugodnejših zaporednih let zavarovanja (zdaj 18).Vsako delo šteje – plačevanje pokojninskih prispevkov od vseh oblik dela, kar nosi s sabo tudi pokojninske pravice.
6. V novem sistemu, ki se vpelje 2015, se obvezni steber razdeli na ničelnega (sem se steka 1,5 odstotka prispevkov, del prispeva proračun, namenjen je za univerzalno državno pokojnino vsem po 65. letu, tudi tistim, ki niso vplačevali dovolj) in obvezni prvi steber. V prvega se stekajo prispevki delodajalcev in delavcev, iz njega se financirajo tekoče pokojnine, hkrati pa se vsakemu posamezniku na navideznem pokojninskem računu šteje, koliko prispevkov je vplačal. Njegova pokojnina iz prvega stebra je v celoti odvisna od višine vplačanih prispevkov.
7. Drugi steber je obvezno dodatno in prostovoljno dodatno zavarovanje, kamor vplačujejo premije delavci in delodajalci. Enoten nadzor nad izvajalci, vsak posameznik mora imeti možnost izbire bolj ali manj tveganega produkta.
8. Tretji steber je varčevanje in zavarovanje, vanj se vplačujejo premije zavarovancev.

V Šentvidu sedaj tudi cvetličarna

Tokratni prispevek iz Šentvida govori o novi cvetličarni, ki je bila v prvih septembrskih dneh odprta v središču kraja. Mlada cvetličarka, aranžerka Frida Bijec, je odprla cvetličarno Zvonček v znani Rojčevi hiši na »šentviškem placu«.

Omenjena Rojčeva hiša ima dolgo trgovsko tradicijo, ki je bila v desetletjih po vojni povezana z različnimi najemniki. Še pred nekaj leti smo imeli Šentvidčani v njej železnino, od sedaj pa lično cvetličarno, ki ponuja raznovrstno cvetje in storitve. Kot je bilo ob otvoritvi rečeno, bodo cvetličarno obiskale stranke ob veselih in tudi žalostnih dogodkih, tako ob porokah kakor tudi ob pogrebih. Cvetličarna ponuja tudi drugo cvetje in rože, od lončnic do rastlin za zunanjo zasaditev, ter vse, kar je potrebno za uspešno vzgajanje rož doma. Nudi tudi urejanje grobov in vrtov, aranžiranje daril, svetovanje …

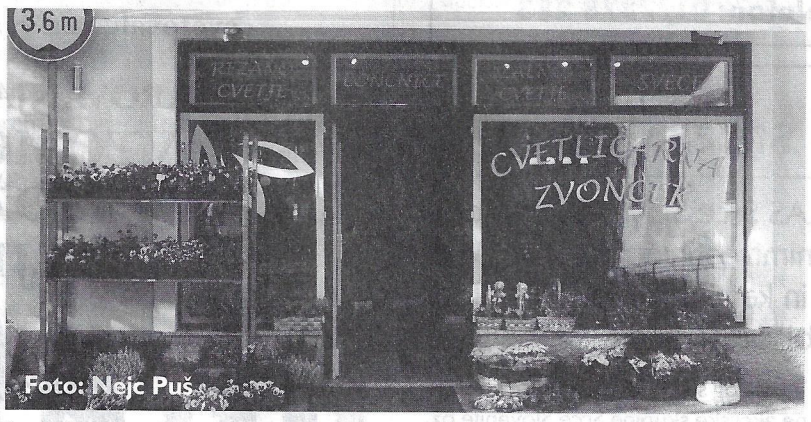

Foto: Nejc Puš

Še malo razmišljamo

Ob tej priložnosti me razmišljanje o središču Šentvida vodi k ugotovitvi, da se kraj spreminja in kako lahko na življenje takšnega krajevnega in farnega središča vpliva sodoben način življenja potrošniške družbe, katere del smo. Kraj ima torej po novem cvetličarno, le streljaj stran pa je pred kakim letom prenehala delovati stara šentviška gostilna s tradicijo, Gostilna na Klančku. Pozimi je podjetje, ki zaseda prostore stare Rašice, že resno pristopilo k predelavi gostilniških prostorov za selitev šiviljstva iz Rašice, pa se je zataknilo, in prostori v stavbi krajevne skupnosti ostajajo še naprej prazni. Pri tem omenimo, da je šentviška krajevna skupnost pred kratkim stavbo obnovila z novo fasado. Da pa je za gostilne še prostora v Šentvidu, je dokaz novozgrajena stavba, v kateri deluje bar Salon.

Če nadaljujemo zgodbo, se ustavimo še pri Klemenčičevih, kjer tudi že nekaj časa ne obratuje znana Klemenčičeva mesarija, ki je slovela v okolici po kakovostni predelavi mesa in izdelavi mesnih izdelkov. Kasnejši najemnik mesnice je pred časom tudi že zaprl vrata.

Zgodbo bi še lahko nadaljevali in se ustavili še pri kakšni trgovini, ki se je tudi zaprla v zadnjem času, a bodi dovolj. Morda čez kakšno leto že poročamo o novih otvoritvah in upamo, da ne tudi o zaprtjih.

Matej Šteh

Gospodarski info

Francija uradno iz recesije

Francija se je uradno izvila iz recesije. V letošnjem drugem četrtletju se je obseg bruto domačega proizvoda (BDP) v primerjavi s četrtletjem prej povečal za 0,3 odstotka. V obdobju med letošnjim januarjem in marcem se je obseg BDP Francije še zmanjšal za 1,4 odstotka. Okrepitev v drugem četrtletju je po podatkih statistikov v pretežni meri posledica izboljšanja zunanjetrgovinske bilance. Izvoz se je namreč povečal za 0,7 odstotka, potem ko je v prvem četrtletju zabeležil 7,4-odstoten padec.

Avtodavki po novem – Zvišanje celo do 210 odstotkov

Sedanji predlog predvideva za avtomobile z izpusti 150 gramov na kubični meter nižjo obdavčitev kot do zdaj. Za avtomobile drugega razreda z izpusti ogljikovega dioksida od 150 do 210 gramov na kubični meter se bo davek povišal za 150 odstotkov, za avtomobile s še večjimi izpusti pa kar za 210. Toda zaradi gospodarske krize je vlada za prihodnje leto predvidela prehodno obdobje, ko se bo davek za motorna vozila iz drugega razreda povišal za dva do 10 odstotkov.

Brez večjih sprememb pri obiskanosti spletnih strani

Najbolj obiskana spletna stran v Sloveniji je 24ur.com, kažejo julijski podatki merjenja obiskanosti spletnih strani (MOSS). Omenjena spletna stran je imela več kot 50-odstotni doseg. Po obisku ji sledi spletni iskalnik najdi.si, na tretjem mestu pa je siol.net. Med spletnimi stranmi časopisov je na prvem mestu zurnal24.si z 28,1-odstotnim dosegom, sledita delo.si in dnevnik.si. Med časopisi so na četrtem mestu finance.si.

Brezplačne spletne strani za nevladne organizacije

Velika večina nevladnih organizacij nima lastne spletne strani, ki predstavlja hitro in poceni komunikacijo z uporabniki storitev. Z namenom povečanja prepoznavnosti nevladnega sektorja in večje promocije nevladnih organizacij, v okviru projekta Regionalno stičišče NVO Srca Slovenije v letih 2009 in 2010, NVO Osrednjeslovenske regije omogočamo vzpostavitev brezplačnih spletnih strani.

Zakaj imeti spletno stran?

Ker jo danes preprosto morate imeti, saj vam prinaša številne prednosti. Z internetno predstavitvijo 24 ur na dan, vse dni v letu velikemu številu uporabnikov interneta nudite predstavitev vaše organizacije ter lažjo, hitrejšo in cenejšo komunikacijo s člani. S pomočjo spletne strani tako obiskovalci lahko enostavno pridobijo informacije o vaši organizaciji, vi pa jo lahko enostavno posodobite in urejate brez dodatnih stroškov. Predstavite lahko poljubno količino podatkov, ki je dosegljiva velikemu številu uporabnikov, kar vam omogoča najcenejši način promocije in predstavitve vaše organizacije.

Kako do brezplačne spletne strani?

Če bi tudi vi radi imeli spletno stran za svoje društvo, zavod ali ustanovo, nam to čimprej sporočite, saj je število brezplačnih spletnih strani, ki jih bomo vzpostavili, omejeno. Poslali vam bomo navodila, vi pa pripravite vsebino in slike, ki jih želite objaviti na svoji spletni strani. V organizaciji določite osebo, ki se bo udeležila usposabljanja za administratorja spletne strani in tako tudi v nadaljevanju skrbela za ažurnost podatkov. Prve spletne strani NVO so že zaživele julija in si jih lahko ogledate na spletni strani stičišča www.srce-me-povezuje.si.

Za več informacij smo dosegljivi na info@srce-me-povezuje.si ali 040 365 850.

- Klasična fizioterapija
- Manualna fizioterapija
- Nevrofizioterapija
- Ročna limfna drenaža
- Fizioterapija na domu

Več na naši novi spletni strani www.fizioterapija-mediko.si

Fizioterapija Mediko

Višnja Gora 01 788 4631
Ljubljana 01 427 31 29
mobitel 040 627 915

Ker ste se odločili, da sebe postavite na prvo mesto!

maksi Selitveni servis

- SELITVE
- MONTAŽA IN DEMONTAŽA
- ČIŠČENJE IN KOSOVNI ODVOZI
- PREVOZI
- ADAPTACIJE
- ČIŠČENJE
- UREJANJE OKOLICE IN VRTOV

KUPON za popust 25 €

gsm: 051 302 842
www.maksi3.si
MAKSI SELITVENI SERVIS Miodrag Maksimović s.p.
Studenec 20 , 1295 Ivančna Gorica

Regionalna razvojna agencija ljubljanske urbane regije ponuja svežo štipendijsko shemo in jasne izobraževalne priložnosti

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR) je septembra objavila Javni razpis enotnih regijskih štipendijskih shem (Regijske štipendijske sheme Ljubljanske urbane regije) za šolsko/študijsko leto 2009/2010.

RRA LUR
Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije

RRA LUR je spomladi povabila delodajalce v regiji, da se vključijo v program posrednih kadrovskih štipendij za novo šolsko leto 2009/2010, deloma sofinanciran iz Evropskega socialnega sklada.

Rezultati poziva so spodbudni, saj je 20 delodajalcev Ljubljanske urbane regije, med njimi so tako mala kot velika podjetja, prijavilo več kot 60 potreb po ustreznih poklicnih usmeritvah oziroma srednješolskih in študijskih izobraževalnih programih. Rezultati javnega poziva so pokazali, da podjetja v regiji iščejo raznovrstne kadre: od natakarja do inženirja strojništva, od oblikovalca kovin do fizioterapevta – seveda za oba spola.

Na podlagi evidentiranih potreb je agencija na svojih spletnih straneh prve dni septembra objavila razpis kadrovskih štipendij, ki jih bo sofinancirala v okviru izvajanja enotnih regijskih štipendijskih shem za šolsko leto 2009/2010. V letu 2008/2009 je povprečna štipendija za dijake znašala 154 evrov, za študente pa 243 evrov. Štipendisti Regijske štipendijske sheme Ljubljanske urbane regije imajo po zaključku izobraževanja zagotovljeno zaposlitev pri podjetju, ki njihovo štipendijo sofinancira med časom izobraževanja.

Sofinanciranje štipendijske sheme je ena izmed pomembnih aktivnosti, s katerimi Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije spodbuja podjetništvo in kadrovsko prilagodljivost ter načrtno lajša finančna bremena izobraževanja dijakom in študentom.

Podrobnejše informacije o štipendijski shemi in rezultatih poziva so dostopne na spletni strani Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije www.rralur.si .

Dodatne informacije:
Maša Resinovič, masa.resinovic@ljubljana.si, 01 306 19 14, 01 306 19 02
Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije, Tehnološki park 19, 1000 Ljubljana

JAVNI RAZPIS ŠTIPENDIJ ENOTNIH REGIJSKIH ŠTIPENDIJSKIH SHEM (REGIJSKE ŠTIPENDIJSKE SHEME LJUBLJANSKE URBANE REGIJE) ZA ŠOLSKO/ŠTUDIJSKO LETO 2009/2010

Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije je objavila javni razpis štipendij za dijake in študente za pridobitev kadrovske štipendije v okviru Regijske štipendijske sheme Ljubljanske urbane regije.

Rok za oddajo vlog je 10. oktober 2009.

Vsebino razpisa in prijavni obrazec ter vse druge informacije najdete na spletni strani www.rralur.si.

POOBLAŠČENI SERVIS GASILNIKOV
Janez Borštnik K.D.
Stranska pot I/1c, 1290 Grosuplje
tel.: 01/788 25 30, fax: 01/788 25 31
net: www.gasilni.com
GSM: 041/744 866
- POOBLAŠČEN SERVIS GASILNIH APARATOV
- MERITVE IN PREGLED HIDRANTNIH OMREŽIJ
- TRGOVINA Z GASILNO OPREMO
- TEHNIČNO SVETOVANJE
Delavnica: Višnja Gora

EKOFLAM Šentvid pri Stični
OGREVALNA TEHNIKA
• Toplotne črpalke • Solarna tehnika
• Obnovljivi viri energije
• Klimatske naprave
• Vodovod • Ogrevanje
E-mail: ekoflam@volja.net
GSM: 041/626-146, Telefon: 01/7878 283

Center za socialno delo Grosuplje obvešča

Državne štipendije

Kandidat lahko uveljavlja državno štipendijo pri centru za socialno delo, ki je krajevno pristojen glede na kandidatovo stalno prebivališče. Če kandidat nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se državna štipendija uveljavlja pri centru, ki je krajevno pristojen glede na kandidatovo začasno prebivališče. Če kandidat nima ne stalnega ne začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojen center, kjer je nastal povod za postopek. Vlogo je možno oddati osebno na centru za socialno delo v času uradnih ur oziroma priporočeno po pošti. Vloga se šteje za popolno, če je oddana na zahtevanem obrazcu in vsebuje vse zahtevane priloge in podatke. V primeru nepopolnih vlog bodo kandidati pozvani, da v določenem roku od prejema zahteve za dopolnitev vloge dopolnijo. Nepopolne vloge, ki jih kandidati ne bodo dopolnili v skladu z zahtevo za dopolnitev, bodo zavržene. O pritožbi zoper odločbe centrov za socialno delo odloča Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve.

ROK ZA ODDAJO VLOG:

Za kandidate, ki prvič uveljavljajo državno štipendijo, rok ni omejen.

Za kandidate, ki so v preteklem šolskem oziroma študijskem letu (2008/2009) **že prejemali državno štipendijo**, je bil rok za oddajo vloge za nadaljnje prejemanje štipendije **16. september** za dijake, za študente pa je rok **14. oktober.**

Vabilo k prostovoljstvu

Na Centru za socialno delo Grosuplje v sodelovanju s Fakulteto za socialno delo in Pedagoško fakulteto iz Ljubljane izvajamo preventivne socialne programe, namenjene otrokom in mladostnikom s področja občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje.

Tudi letos vas vabimo, da se nam pridružite pri izvajanju prostovoljnega dela na področju preventivnih programov za romske otroke, otroke iz socialno ogroženih okolij ter pri učni pomoči za otroke in mladostnike.

Prostovoljno delo se izvaja v obliki ustvarjalnih delavnic, srečanj, učne pomoči ter drugih prireditev in srečanj. Prostovoljke in prostovoljci aktivno sodelujejo pri organizaciji in izvedbi naštetih dejavnosti. Mesečno se dobivamo na sestankih, na katerih se pogovorimo o rezultatih sodelovanja in nadaljnjem poteku izvedbe programov. Prostovoljkam in prostovoljcem nudimo strokovno pomoč, vključitev v izobraževalne delavnice in usposabljanja. Za vključitev v program pokličite: (01) 781 80 50 ali (01) 781 80 64 ali nam pišite na elektronski naslov: brane.skerjanc@gov.si

Brane Škerjanc, CSD Grosuplje

TILIA
Zavarovalnica Tilia, d.d.
Družba skupine SavaRe
ZAVAROVALNIŠKO ZASTOPANJE
LEON ROJC s.p.
"Bi Izkoristili trenutne paketne in posamične popuste? Bi primerjali svoje zavarovanje in našo ponudbo? Bi izkoristili prednost enega svetovalca za vsa zavarovanja?"
VSA ZAVAROVANJA NA ENEM MESTU
AVTOMOBILSKA
PREMOŽENJSKA
ŽIVLJENSKA

Svetujemo, izdelamo ponudbo, sklenemo kvalitetno zavarovanje
Naše prednosti:
• STALNOST (17 let dela samo v zavarovalništvu)
• PRILAGODLJIVOST (vašim potrebam)
• DOSTOPNOST (tudi ob škodah)
kontakt: leonrojc@gmail.com ali 041 744-026

Izdali smo vodnik po podeželju srca Slovenije

Na Centru za razvoj Litija smo v okviru skupnega projekta LAS Srce Slovenije, Kažipoti v Srce Slovenije, izdali vodnik po podeželju in drugih zanimivostih z naslovom Vse, kar vas vabi v Srce Slovenije. Srčna dežela med Ljubljano in kamniškimi planinami ter med griči Dolenjske in ravnicami Posavja vas vabi, da jo obiščete.

V knjižici so predstavljene glavne kulturne in naravne znamenitosti območja Srca Slovenije, rekreativne površine in objekti, gostilne, turistične in izletniške kmetije, kmetije s ponudbo, pa tudi prenočitvene kapacitete in točke, na katerih se je v Srcu Slovenije mogoče poročiti.

V katalog smo vključili območje lokalne akcijske skupine Srce Slovenije oz. ponudnike iz občin Dol pri Ljubljani, Kamnik, Litija, Lukovica, Moravče in Šmartno pri Litiji. S katalogom želimo spodbuditi zavedanje o pestrosti in raznovrstnosti podeželske ponudbe in v naše kraje privabiti tudi goste, ki območja še ne poznajo, pa jih bo to s svojo raznovrstnostjo in pestrostjo zagotovo navdušilo.

Brošuro lahko brezplačno dobite na Centru za razvoj Litija, (01) 896 27 10, info@razvoj.si. Doživite utrip Srca Slovenije!

Ana Savšek

Oranje na regijski, državni in svetovni ravni

Društvo podeželske mladine Kalček je ob pomoči najbolj zvestih sponzorjev (KZ Stična, Agrosaat, Emona krmila, Okrepčevalnica pri Frenku ...) v soboto, 22. avgusta, organiziralo tekmo oračev ljubljanske regije, ki se ga je udeležilo 17 tekmovalcev.

Tekma se je odvijala na črnelskem polju. Orači pa so se pomerili v treh kategorijah:

plugi krajniki:
1. mesto Strojan Aleš (Muljava)
2. mesto Kavšek Franc (Škrjanče)
3. mesto Zaverl Janez (Medvode)

obračalni plugi:
1. mesto Markovič Anton (Malo Črnelo)
2. mesto Omahen Franc (Velika Dobrava)
3. mesto Markelj Mitja (Rdeči Kal)

navadni plugi – starodobniki:
1. mesto Podržaj Domen (Bojanji Vrh)
2. mesto Podržaj Andrej (Bojanji Vrh)
3. mesto Blatnik Alojz (Vrhpolje)

Državnega tekmovanja, ki je bilo 1. in 2. septembra 2009 v Tešanovcih, sta se udeležila iz naše regije Kavšek Franc in Markovič Anton. V hudi konkurenci sta se oba dobro odrezala. Kavšek Franc je s plugom krajnikom dosegel deveto mesto, Markovič Anton pa z obračalnim plugom drugo mesto.

Zmagovalca na letošnjem državnem prvenstvu sta bila Igor Pate (Dolenjska) v kategoriji obračalnih plugov in Štefan Cigut (Prekmurje) v kategoriji plugov krajnikov. Omenjena bosta Slovenijo zastopala naslednje leto na svetovnem prvenstvu v oranju, ki bo v Novi Zelandiji.

Zgodovinsko svetovno prvenstvo

Svetovno prvenstvo v oranju, kar 56. po vrsti, je 4. in 5. septembra prvič v zgodovini Slovenije potekalo v naši državi, v Tešanovcih pri Moravskih Toplicah. Udeležilo se ga je 59 tekmovalcev iz tridesetih držav. Slovenske barve sta zastopala Jože Zver (Prekmurje), ki je zasedel 12. mesto, in Igor Pate (Dolenjska), ki je zasedel odlično osmo mesto. Svetovna prvaka sta postala Avstrijec Werner Eder s plugom krajnikom in Belgijec Roel Cuyvers z obračalnim plugom.

Svetovno prvenstvo v oranju si je ogledalo tudi veliko naših občanov. S posebnim zanimanjem smo oranje spremljali mladi iz društva Podeželske mladine Kalček. Ob izredno dobri organizaciji svetovnega prvenstva je bila Slovenija deležna številnih pohval. Ob tako pomembnem dogodku smo zato od države pričakovali večjo medijsko pozornost, ki bi promovirala Slovenijo in slovensko kmetijstvo.

Društvo DPM Kalček

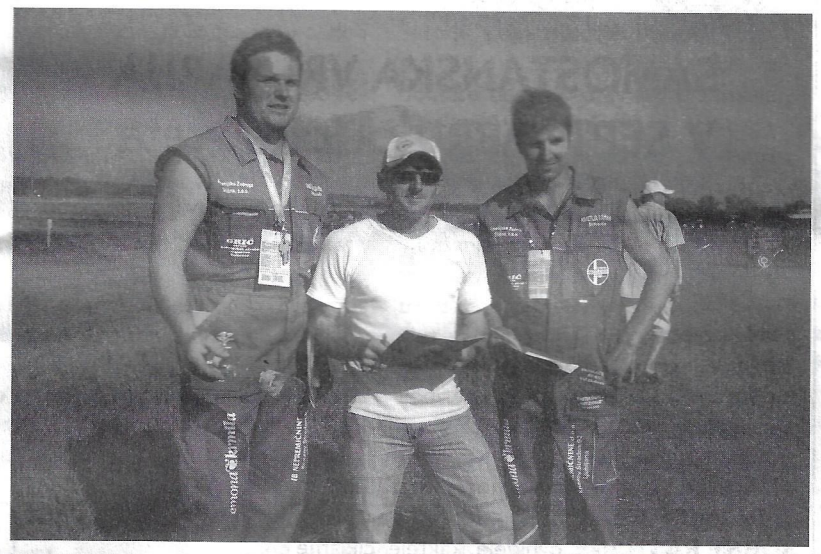

Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica, na podlagi 18. člena Pravilnika o sofinanciranju programov za ohranjanje, spodbujanje in razvoj podeželja v Občini Ivančna Gorica (Uradni list RS št. 74/07) ter Odloka o proračunu Občine Ivančna Gorica za leto 2009 (Uradni list RS, št. 125/08 z dne 30. 12. 2008) objavlja

JAVNI RAZPIS
za sofinanciranje izobraževanja s področja kmetijstva

Vsebina in pogoji razpisa:

1. Skupni znesek razpisanih sredstev je 5.000 EUR. Sredstva se bodo dodelila posamezniku največ v višini minimalnega dohodka za leto 2009. V primeru, da bo prijavljenih več prosilcev, se sredstva razdelijo v okviru proračuna. V kolikor nastopi obveznost za plačilo DDV, ga plača občina.

2. Za dodelitev sredstev za izobraževanje s področja kmetijstva lahko zaprosijo dijaki, vpisani v poklicne in srednješolske izobraževalne programe kmetijskih smeri, ki izpolnjujejo razpisne pogoje.

3. Za sredstva štipendije lahko zaprosijo upravičenci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:
- da imajo stalno bivališče na območju občine Ivančna Gorica,
- da so vpisani v kmetijski izobraževalni program,
- da so predvideni prevzemniki kmetije, kar se v postopku ugotovi na podlagi pisne izjave lastnika kmetije o nasledstvu oziroma prevzemniku kmetije.

4. Rok za prijavo na javni razpis za dodelitev sredstev za izobraževanje s področja kmetijstva je 20 dni od dneva objave v občinskem glasilu Klasje.

5. Prosilci vložijo prošnje za dodelitev sredstev za sofinanciranje izobraževanja s področja kmetijstva z vsemi zahtevanimi prilogami v sprejemni pisarni občine na naslovu: OBČINA IVANČNA GORICA, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica, s pripisom: »Za razpis – izobraževanje s področja kmetijstva«.

6. K prijavi na javni razpis za dodelitev sredstev mora biti priložena naslednja dokumentacija:
- izpolnjen prijavni obrazec,
- pisna izjava lastnika kmetije o predvidenem prevzemu kmetije,
- zadnje šolsko spričevalo – fotokopija (pozitivno),
- potrdilo o vpisu v kmetijski izobraževalni program,
- podpisana in izpolnjena pogodba (2x) o koriščenju sredstev proračuna.

Upravičenci predpisane obrazce dobijo v sprejemni pisarni Občine Ivančna Gorica ali na spletni strani občine: www.ivancna-gorica.si.

7. Direktor občinske uprave bo sprejel sklep o dodelitvi sredstev za izobraževanje s področja kmetijstva, ki bo prosilcem posredovan v osmih dneh po sprejemu.

8. Informacije in navodila za vložitev prošenj dobijo prosilci na Občini Ivančna Gorica, Sokolska 8, Ivančna Gorica ali na telefonski številki: 01/7812–112 (Marija Okorn).

Številka: 430-0025/2009
Datum: 9. 9. 2009

OBČINA IVANČNA GORICA
Jernej Lampret, l.r.
Župan

NAJ PRIDELKI 2009

Turistično društvo Grča, časopis Klasje in Kmetijska zadruga Stična pripravljamo

8. OBČINSKO TEKMOVANJE ZA NAJ PRIDELKE
4. oktobra 2009, ob 13. uri, na Lučarjevem Kalu.

Tudi letos bomo izbirali najtežjo peso, koren, kolerabo, krompir, repo, kumaro, zeljno glavo, jabolko, radič ... ter najtežjo in najdaljšo bučo. Izbrali bomo tudi zanimivo oblikovane pridelke, s katerimi se je morda pošalila mati narava – ti bodo še posebej nagrajeni. Prepričani smo, da ste zvesti pridelovalci tudi letos sledili naravi in so vaši pridelki že dozoreli.

Vaše NAJ PRIDELKE bomo zbirali od 28. septembra do 3. oktobra do 10. ure v ZADRUŽNEM KMETIJSKEM IN VRTNEM CENTRU v Ivančni Gorici.

Naj pridelek lahko postane le tisti pridelek, za katerega bo komisija prejela v ocenjevanje vsaj tri pridelke iste vrste. Vabljeni torej, da pripeljete čim več svojih pridelkov.

Ob oddaji pridelkov boste dobili potrdilo o teži oz. dolžini pridelka.

Vsi lastniki zmagovalnih NAJ PRIDELKOV bodo prejeli priznanja in praktične nagrade.

Kmetijska zadruga Stična

v svojih kmetijsko tehničnih trgovinah

- v Železnini v Radohovi vasi (01 788 76 28)
- v Železnini Zagradec (01 788 80 32) in
- v Kmetijsko vrtnem centru v Ivančni Gorici (01 788 76 24)

NUDI VSE ZA JESENSKA OPRAVILA NA NJIVI IN VRTU:

SEMENSKO PŠENICO IN JEČMEN
DRUGA SEMENA ZA JESENSKO SETEV
MINERALNA GNOJILA

NUDIMO TUDI:

OPREMO ZA SADJARSTVO IN VINOGRADNIŠTVO
(MLINI ZA SADJE, KADI, CISTERNE ZA VINO ...)
OPREMO ZA GOZDARSTVO
(MOTORNE ŽAGE, ZAŠČITNO OPREMO ...)
TER VSE DRUGO ZA KMETOVALCE IN VRTIČKARJE.

Kmetijska zadruga Stična ima že dolgoletno tradicijo pridelovanja jedilnega krompirja.
Naši pridelovalci na podlagi znanja in izkušenj vsako leto pridelajo zdrav in kakovosten pridelek.

KROMPIR DOMAČIH PRIDELOVALCEV NUDIJO V KMETIJSKO VRTNEM CENTRU V IVANČNI GORICI IN V PREHRAMBENIH TRGOVINAH KZ STIČNA.

Obvestilo rejcem govedi

Kmetijska zadruga Stična obvešča vse rejce govedi, da odkup živine kljub kadrovski spremembi nemoteno poteka naprej.
Telefonska številka kontaktne osebe je nespremenjena, in sicer (041) 653 415 (Martin).
V zadrugi se bomo trudili, da bomo za odkupljeno živino zagotovili najboljše odkupne cene.

KZ STIČNA – ODKUP

Kam po ozimnico?

Naše kmetije z ekološko in integrirano pridelavo so imele dan odprtih vrat

O naših kmetijah z ekološko in integrirano pridelavo smo že marsikaj zapisali v našem časopisu. Zdi se, da tovrstnih informacij ni nikoli zadosti, še posebej v času, ko je vse bolj pomembno, kaj človek zaužije in koliko je vredno, če si svojo klet napolni s sadovi lastnega vrta. Ker vsi nimamo enakih možnosti, je še toliko bolj važno, da so v naši neposredni okolici ustvarjeni pogoji za pridelavo zdrave hrane.

Ko se je avgust prevešal že v drugo polovico, so naše kmetije z ekološko in integrirano pridelavo ob spodbudi Kmetijske svetovalne službe, ki deluje v Ivančni Gorici, pripravile dan odprtih vrat. Tako smo obiskali kmetijo Janežič (Poljane nad Stično), kmetiji Ostanek in Petan (Velike Pece), ekološko kmetijo Bregar (Znojile) in kmetijo Erjavec (Gorenja vas). Časa pa je tokrat zmanjkalo za obisk kmetije Adamlje v Radohovi vasi.

Ogledu se je pridružila tudi specialistka za zelenjadarstvo, Ana Ogorevc iz Kmetijsko gozdarskega zavoda Ljubljana. Pri vseh pridelovalcih smo bili deležni prijaznega gostoljubja, seznanili pa smo se lahko z njihovo dejavnostjo in pridelano zelenjavo oz. sadjem. Ugotovili smo, da vsi skušajo svoje pridelke prodajati neposredno, bodisi na kakšni tržnici ali po domovih in seveda na svojih kmetijah. Vsi so tudi poudarjali, da ni bilo lahko začeti s tovrstno dejavnostjo; in tudi v današnjih časih se je potrebno zelo truditi, da ustvarjeno in pridelano tudi uspešno prodaš končnim porabnikom. Veseli pa dejstvo, da skoraj pri vseh za sedanjimi gospodarji stoji mlajši rod, ki želi nadaljevati s pridelovanjem in kmetovanjem.

Kmetijska svetovalna služba želi s podobnimi dogodki, kakršen je bil tokratni, potrošnike v naši občini seznaniti in oskrbeti z domačim sadjem in zelenjavo, hkrati pa pridelovalcem olajšati prodajo njihovih izdelkov. Ob tej priložnosti se je obiska kmetij udeležil tudi direktor občinske uprave Janez Radoš. To je znak, da ima tovrstni način pridelave pomen tudi za lokalno skupnost. Kdor si torej še ni oskrbel ozimnice, naj brž pohiti in obišče naše kmetije.

Matej Šteh

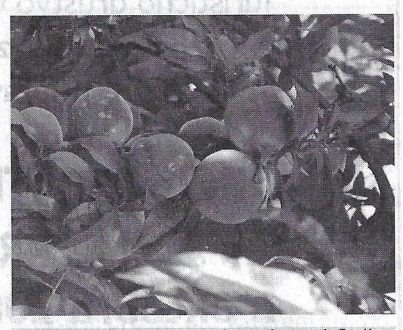

Pri Janežičevih na Poljanah nad Stično se ukvarjajo s pridelavo jabolk, breskev in jagod. Sadje, pridelano na nadmorski višini 600 m, je kakovostno in ima visoko biološko vrednost (Janežič Alojz, Poljane nad Stično 2, (01) 787 85 33).

Kmetija Petan se ponaša s sadjarsko dejavnostjo, njihove nasade pa krasijo jablane različnih vrst. Ugodni naravni pogoji in pravi pristop omogočajo kakovostno pridelavo. Na kmetiji pa je mogoče dobiti tudi jabolčni kis in jabolčni sok. (Petan Jože, Velike Pece 26, (01) 788 52 31).

V Radohovi vasi pri Adamljetovih pridelujejo zelje in krompir. Ljudje so že od nekdaj cenili zdravilne lastnosti zelja. Zakaj jih ne bi tudi mi danes? (Adamlje Jože, Radohova vas 29, (01) 788 53 16).

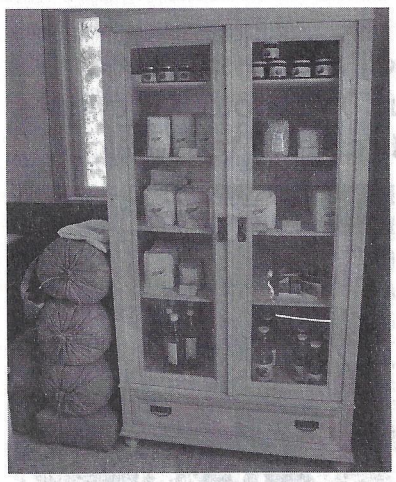

Kmetija Bregar se ukvarja z ekološko pridelavo čebule, paprike, korenja, rdeče pese in jagod ter jabolk sorte topaz. Na njihovi kmetiji pa se lahko oskrbimo tudi z najrazličnejšimi vrstami moke in žit. (Bregar Pavla, Znojile 5, (01) 780 20 38).

Pri Erjavčevih v Gorenji vasi je že dobro utečena pridelava ter prodaja jabolk in izdelkov iz jabolk. Prodajajo tudi marmelade, sokove, žganje, kis, najbolj pa so poznani po krhljih. Kakovostni končni izdelki dosegajo tudi visoka priznanja. (Kmetija Erjavec, Gorenja vas 7, (787 61 36).

Pri Ostankovih v Velikih Pecah se ukvarjajo s pridelavo paradižnika, paprike, cvetače, korenja, čebule, feferonov in drugih vrtnin, sadike pa tudi prodajajo. Pridelana zelenjava je malokalorična in vitaminsko bogata. (Ostanek Jože, Male Pece 5, (01) 787 46 32).

Igre Zveze kmetic Slovenije letos na Pristavi

Glede na to, da je naša ekipa lani v Zagorju zmagala, nam je pripadla čast, da smo letošnje državno tekmovanje organizirale članice Društva podeželskih žena Ivanjščice skupaj z našo krovno organizacijo Zvezo kmetic Slovenije. Priprav na igre smo se lotile zelo skrbno, za lokacijo pa smo se dogovorile z našo aktivno članico Marto Okorn z Izletniškega turizma Okorn na Pristavi. Tu so 12. julija potekale 4. igre Zveze kmetic Slovenije.

Prireditev je namenjena predvsem druženju in spoznavanju. Na letošnje tekmovanje je prišlo kar 31 ekip sorodnih društev iz vse Slovenije, seveda s svojimi navijači in ostalim spremstvom. To lepo sončno nedeljo se je na Pristavi zbralo kar precej ljudi, ki se niso mogli načuditi lepoti in urejenosti vasi ter razgledu, saj se s Pristave vidi skoraj pol Slovenije. Dopoldanski program je bil namenjen bolj spoznavanju in druženju, popoldanski pa je imel tekmovalni značaj. Ekipe, sestavljene iz treh članic, so se pomerile v osmih zabavnih igrah, ki so simbolično predstavljale nekatera kmečka opravila in lokalne znamenitosti. Po polovici opravljenih iger je sledil finalni del, v katerem pa so tekmovale le ekipe, ki so se uvrstile do osmega mesta. Vsaka igra se je sproti

Zmagovalke, Društvo kmečkih žena Lubnik, so nas že povabile na igre naslednje leto v Škofjo Loko

točkovala tako, da so najspretnejše seveda dobile največ točk. Na koncu se je izkazalo, da je bila najuspešnejša v tekmovalnem delu ekipa Društva kmetic Lubnik iz Škofje Loke. Drugo mesto je zasedla ekipa Društva kmetic iz Cerkelj na Gorenjskem. Tretje pa so bile članice Društva kmečkih žena in deklet Polšnik. Po razglasitvi rezultatov so prvouvrščene ekipe prejele pokale, ki jih je podelila predsednica Zveze kmetic Slovenije gospa Irena Ule, ki je igre tudi vodila. Zmagovalkam so sponzorji podelili tudi praktične nagrade.

Seveda pa smo imele tudi me »ivanjščice« svojo ekipo, ki se je tudi dobro držala, saj se je prebila do finalnih iger, zmagala pa je tako ali drugače že lani. Zastopale so nas Renata Čebular, Joži Svetin in Marija Nograšek.

V večernih urah so se zadovoljne ekipe društev poslavljale od nas in se zahvaljevale za lepa doživetja. Tudi »ivanjščice« smo bile z opravljenim delom zadovoljne in nam ni bilo žal truda, ki smo ga vložile v ta projekt. Na koncu je prav, da se zahvalimo vsem, ki so nam pomagali pri organizaciji tako velike in uspele prireditve, to pa so: Občina Ivančna Gorica, Izletniški turizem Okorn, DPM Kalček, Flamus – grafično oblikovanje, KZ Stična, LD Višnja Gora, Mesarstvo Maver, Mesarstvo Pikl, samostan Stična, Sir-pak Stična, Vrtnarija Selo, GD Stična, Anton Zaletelj – Krjavelj, Marija Medved – humoristka, Jaka Berdajs – harmonikar, Marija Zupančič – citre, semenarska hiša Agrosaat iz Ljubljane, zaščitna sredstva Bayer CropScience iz Ljubljane in tovarna močnih krmil Jata – Emona iz Ljubljane.

Društvo podeželskih žena Ivanjščice

Marija Podobnik

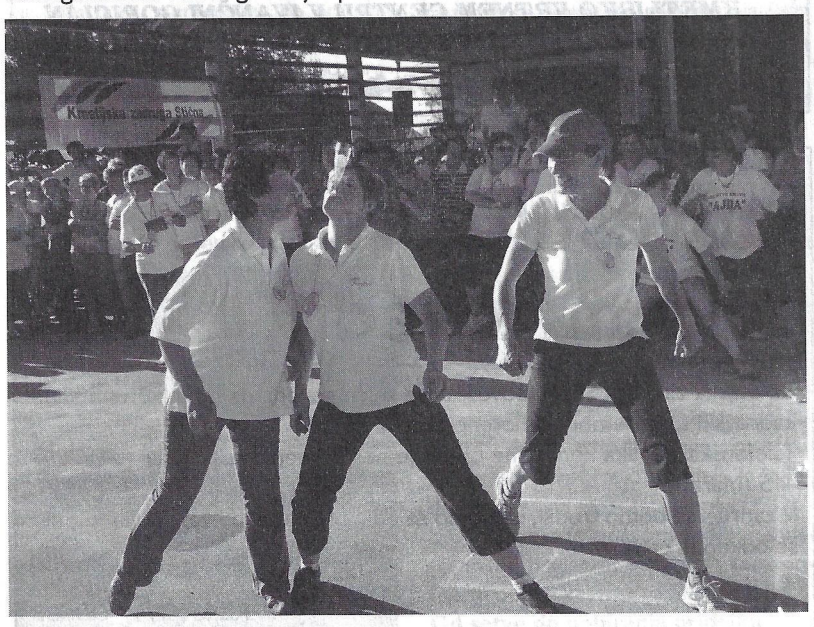

Naša ekipa, Joži, Renata in Marija, se je srčno borila

SITIK d. o. o.
Cistercijanska opatija Stična
Stična 17
SI - 1295 Ivančna Gorica
SLOVENIJA

Proizvodnja čajev, jabolčnega kisa in drugih zdravilnih pripravkov po izvirnih recepturah p. Simona Ašiča.
Vrtnarstvo, storitve, trgovina na drobno in debelo.

SAMOSTANSKA VRTNARIJA
V SEPTEMBRU odpira vrata

V naši vrtnariji na »Marofu« smo za letošnjo jesen pripravili pester izbor rastlin:

MAČEHE
- velikocvetne,
- mini,
- dišeče in parkovne,
- orhidejske in cats,
- plazeče …

TRAJNICE, jesensko resje, hebe, krizanteme …
ZUNANJE RASTLINE …
SOBNE RASTLINE, orhideje, kakteje, ciklame
ZEMLJO ZA GROBOVE

Cvetje boste lahko kombinirali in dopolnjevali z:
- dekorativnim lubjem
- keramičnimi, plastičnimi in glinenimi posodami

NE POZABITE, DA SO ROŽICE VZGOJENE V VAŠEM KRAJU, PRILAGOJENE NAŠIM PODNEBNIM RAZMERAM.

Vrtnarija bo v jesenskem času odprta od:
PONEDELJKA do PETKA **od 8.00 do 18.00 ure**
SOBOTA **od 8.00 do 12.00 ure**
NEDELJA in PRAZNIKI **ZAPRTO**

Obiščete nas na naši prenovljeni spletni strani: www.sitik.si

VABLJENI V SAMOSTANSKO VRTNARIJO V STIČNI

KOREKT PLUS –
jezikovna šola in storitve, d.o.o.
Zgornja Draga 4a, 1294 Višnja Gora nudi:
- začetne in nadaljevalne tečaje angleščine za osnovnošolce od 2. do 9. razreda OŠ,
- pripravljalni tečaj iz angl./nem. Za 9./9 razred za vstop v srednjo šolo,
- začetne in nadaljevalne tečaje angleščine in nemščine za srednješolce od 1.-4. letnika SŠ v manjših intenzivnih skupinah od 2-6 učencev (pomoč pri težavah glede razumevanja šolske snovi ter dodatno izobraževanje,
- pripravljalni tečaj za maturo iz angl. jezika za dijake 4. letnika,
- individualno poučevanje angleščine in nemščine za učence in dijake s težavami v šoli ter pripravljanje študentov na izpite iz angleščine,
- prevajanje iz angl. in nem. in obratno ter lektoriranje različnih angleških, nemških in slovenskih besedil.

Informacije in naročila na tel. 01/ 78 77 244 ali GSM 041 623 634 (prof. Lilijana Štepic).

V Ivančni že gradijo, kaj pa v Šentvidu in na Muljavi?

Letos je bil v naši občini nov poslovilni objekt dokončan v krajevni skupnosti Ambrus. Novo mrliško vežico pa pričakujejo tudi v Ivančni Gorici, Šentvidu pri Stični in na Muljavi. Nove, sodobne poslovilne prostore imajo v krajevni skupnosti Stična, kjer se skupaj s pokopališčem uporabljajo tudi za pokojnike iz KS Ivančna Gorica. Nove objekte imajo v Višnji Gori, na Krki in v Zagradcu.

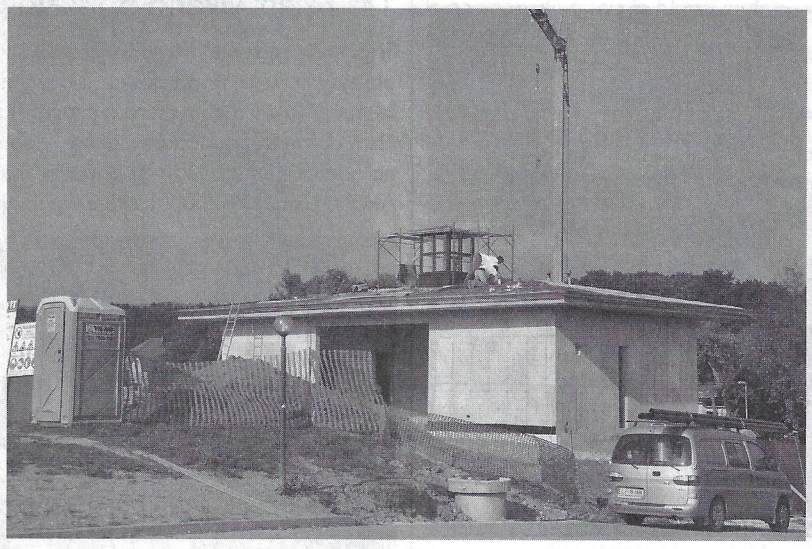

V Šentvidu je za potrebe KS Šentvid pri Stični, KS Dob, KS Temenica in KS Sobrače na razpolago enojna poslovilna vežica. Gre za starejši objekt, ki je bil pred desetletji predelan v mrliško vežico, torej v času, ko se mrliške vežice sploh še niso tako pogosto uporabljale kot danes. Sedaj je ta enojna vežica že dalj časa premajhna, saj v primeru dveh pokojnikov hkrati ni možnosti, da bi jo uporabljali svojci obeh. Ideja o novi vežici je postala še posebej aktualna, ko se je pred desetimi leti odprlo v Šentvidu novo pokopališče. Dokaj resno se je projekta izgradnje nove vežice lotil sedanji svet krajevne skupnosti. Letos pozimi so bile sprejete spremembe in dopolnitve obstoječega ureditvenega načrta za pokopališče in vežico, sedaj pa že tečejo priprave projekta za izdajo gradbenega dovoljenja. Pričakujemo, da bo v letu 2010 izdano gradbeno dovoljenje, in gradnja bi se potem morala začeti.

Gradnja pa je že v teku v Ivančni Gorici, kjer podjetje Grafit iz Sodražice gradi že od julija dalje. V Ivančni Gorici projekt nove vežice vodi župnijski urad z župnikom Jožetom Kastelicem. Poudariti je potrebno, da gre za javno namembni objekt, zato vseskozi sodelujeta tudi krajevna skupnost in občina. Pred kratkim je bila med vsemi tremi stranmi podpisana tudi pogodba o sofinanciranju 250.000 evrov vredne gradnje. Vežica naj bi bila zgrajena še do konca letošnjega leta.

Zanimiva je tudi zgodba z vežico na Muljavi. Tu so v zadnjem letu pomembno vlogo odigrale arheološke najdbe na mestu, kjer je predvidena nova vežica. Posledično je to zahtevalo spremembo projekta in tako se je celotna investicija zamaknila. Tudi tu je nadaljevanje začetih del odvisno tudi od proračunskih sredstev za prihajajoče leto 2010.

Matej Šteh

Stična si zasluži dobre ceste

Stiška krajevna skupnost bo letošnje leto zagotovo z debelimi črkami zapisala v svojo kroniko. Potem ko je lansko jesen tik pred zimo doživela cesta Marof–Stična razširitev, je letos sredi poletja asfaltersko podjetje CPL Ljubljana, ki je pogodbeni partner za asfaltiranje v naši občini, omenjeno cesto še preplastilo, tako da se danes lahko iz Ivančne Gorice peljemo proti Stični in obratno po novi, široki cesti. To si kraj, ki se v zadnjih letih močno širi, poleg tega pa je pomemben izletniško-turistični center, tudi zasluži.

V prvih septembrskih dneh pa so se začela dolgo pričakovana razširitvena dela še na drugem koncu, na drugi vpadni cesti proti Stični oz. Viru. Občina Ivančna Gorica se je na začetek del pripravljala že dalj časa, a se je zavleklo zlasti pri pridobivanju soglasij in odkupu zemljišč.

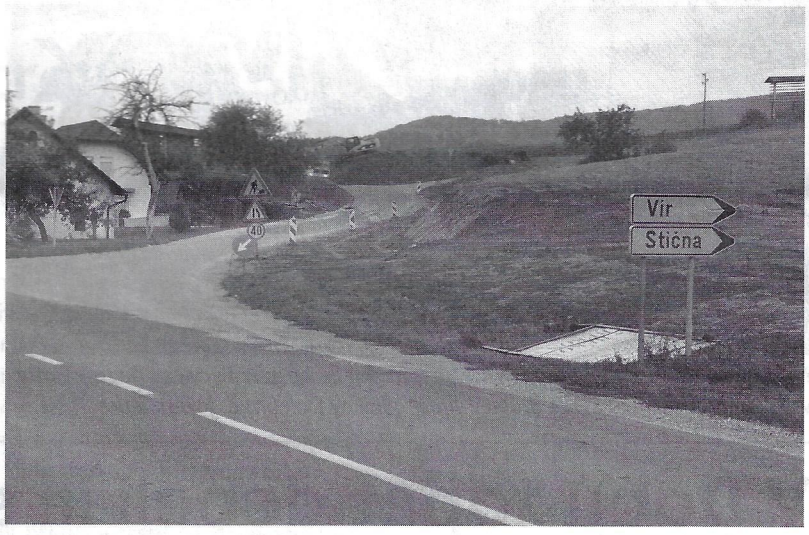

V Grižah lahko vsakodnevno spremljamo, kako domače gradbeno podjetje Pušljar iz Ivančne Gorice širi cesto od Griž proti Viru. Upamo pa, da se bo poleg razširitve ceste do začetka naselja Vir našla tudi primerna rešitev za križišče v Grižah, kjer se lokalna cesta priključi na prometno regionalno cesto. Ni odveč poudariti, da ta odsek ceste predstavlja tudi arheološko območje, a naj bi tovrstna vzdrževalna dela ne zahtevala dodatnih arheoloških raziskav pred začetkom del. Preplastitev omenjenega odseka lahko pričakujemo prihodnje leto.

Matej Šteh

Žanjice in žanjci s srpi na Kitnem Vrhu

V sodobnem potrošniškem okolju imamo pogosto občutek, da kruh uspeva na policah trgovin oziroma za njimi, v skladiščih. Tak pogled je zavajajoč. V tem prispevku ne bo govora o receptih za peko kruha, ampak o žetvi. Žetev pa je le eno izmed mnogih kmetijskih opravil, povezanih s pridobivanjem surovin za peko.

Danes žanjejo strojno, s kombajni, tradicionalno žetev s srpom pa poznajo le še redki. Včasih ustaljeno opravilo je danes le še star običaj. Na Kitnem Vrhu pri Zagradcu naj bi nazadnje ročno želi pred okrog štiridesetimi leti, zato se je že pred leti Turistično društvo Zagradec s predsednikom Slavkom Blatnikom odločilo, da pripravi tekmovanje v žetvi s srpom. Letošnje tekmovanje je potekalo v nedeljo, 13. julija, v zelo vročem poletnem popoldnevu. Žetve se je lotilo 8 tekmovalk in 6 tekmovalcev iz naše občine, med gledalci pa jih je bilo še veliko, ki se zaradi "treme" niso prijavili. Tekmovalci so se lotili parcel, velikih približno 4 x 2 metra. Najpomembnejše merilo je bil čas, ki so ga tekmovalci porabili, da so poželi parcelo, komisija pa je ocenjevala še trdnost snopov, njihovo poravnanost in čistost njive po žetvi.

Rezultati tekmovanja:

Ženske:
1. Ivanka Urbančič, Toljčane
2. Marija Legan, Korita
3. Ivanka Kuhelj, Stavča vas

Moški:
1. Jože Maver, KZ Stična
2. Alojz Kralj, Radohova vas
3. Alojz Lekan, KZ Stična

Najboljši so prejeli domače hlebce kruha v peharjih in jerbasih, manjkalo pa ni niti domače žganje. Vse te dobrote so pripravili krajani Kitnega Vrha, ki imajo tradicionalno žetev za svoj vsakoletni praznik, le lansko leto tekmovanja ni bilo mogoče organizirati.

Tekmovanje se je zaključilo sredi vasi z veselico na Košakovi domačiji, s podelitvijo priznanj udeležencem in srečelovom. Deveta izvedba tega edinstvenega etnološkega tekmovanja v občini je uspela, Slavko Blatnik pa je še dodal, da upa še na ponovitev in razširitev prireditve v bodoče. Na svidenje prihodnje leto na Kitnem Vrhu!

Aljaž Celarc

MALI OGLASI

Iščemo gospo za čiščenje hiše enkrat tedensko v Malem Gabru. Telefon: 031 339 392.

V Ivančni Gorici na lepi lokaciji oddamo večnamenski poslovni prostor, v velikosti 40 m2 in 60 m2 ali 100 m2 z uporabnim dovoljenjem. Telefon: 040 359 150 ali 041 961 295.

Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje d.o.o.

⇨ **PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA OBJEKTA VAM NUDIMO:**

- izdelavo »urbanističnega dela« posebnega dela projekta (lokacijska dokumentacija po starih predpisih)
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov
- pridobitev gradbenega dovoljenja
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča

⇨ **ČE PA STE ETAŽNI LASTNIK V VEČSTANOVANJSKI HIŠI NAS LAHKO NAJAMETE:**

- za upravnika vaše hiše
- za vpis etažne lastnine

Najdete nas na Taborski cesti 3 v Grosuplju in po telefonu 01 7810-320 ali 01 7810-329 ali 7810-333

Na Debelem hribu srečanje dolenjskih vinogradnikov

Zadnja nedelja v avgustu je bila za Vinogradniško, sadjarsko, turistično društvo Debeli hrib prav gotovo nepozabna izkušnja. V prelepem okolju sredi vinogradov in zidanic so izjemno prizadevni organizatorji srečanja dolenjskih vinogradnikov opravili svoje delo z odliko. Ni jih bilo malo, ki so bili skeptični in zaskrbljeni, če bo tako velika prireditev uspela, saj je prvo tovrstno društvo v občini začelo delovati šele pred nekaj meseci. Dvomi so se hitro razblinili, ko so na prizorišče začeli prihajati prvi udeleženci. Gostoljubni domačini pa so pred svojimi zidanicami pričakali goste s pijačo in prigrizki.

Ko je povorka krenila proti prireditvenemu prostoru, je bilo še posebej slovesno. V povorki, ki se je vila med vinogradi in zidanicami, so sodelovali vsi udeleženci: Trebanjske mažoretke, domači konjeniki, vozovi, cvičkova princesa in kralj cvička, člani domačega društva, člani posameznih vinogradniških društev, skupina gorenjskih narodnih noš in drugi. Tudi župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret je sedel na lojtrnik in se odpeljal na prireditveni prostor.

Dobrodošlico udeležencem so izrekli predsednica domačega društva Breda Jesenko, predsednik KS Temenica Ignac Kastelic, župan Jernej Lampret in predsednik Zveze dolenjskih vinogradnikov Jože Žura. V zanimivem in pestrem programu so sodelovali narodnozabavni ansambel Krjavelj, tenorist Miloš Genorio in harmonikar Janez Goršič, pevec Stane Vidmar, domačin Sašo Balant, humorist Jurič, program pa je povezoval Sinjo Jezernik.

Ob dobri hrani in vinu se je plesalo in prepevalo. Spletla so se nova poznanstva in prijateljstva. Tudi tokrat se je pokazalo, da si ljudje želimo druženja in zabave.

Ko so se udeleženci poslavljali, je bilo slišati same pohvalne besede o dobri organizaciji in izrednem gostoljubju domačinov. Podatek, da se je srečanja udeležilo 15 društev dolenjske regije, pa naj služi kot vzpodbuda domačemu društvu, da začne razmišljati že o naslednjem podobnem srečanju. Vsem, ki so prireditev podprli in omogočili, pa se Vinogradniško, sadjarsko, turistično društvo Debeli hrib od srca zahvaljuje.

Sinjo Jezernik

Na Debelem hribu tudi cvičkova princesa Vesna Perko in kralj cvička Andrej Tratar, v družbi predsednika zveze društev vinogradnikov Dolenjske, Jožeta Žure

Šentvid se je zopet zazibal v zelenih valovih

14. Zeleni vikend obiskalo preko 15.000 obiskovalcev

Tridnevna zabavna prireditev je na šentviško letališče zopet pritegnila množico obiskovalcev, ki je od petka, 21. avgusta, do nedeljskega večera, 23. avgusta, lahko uživala v raznovrstnem programu. Organizatorji – poleg radijske hiše tudi člani domačega letalskega kluba – so pripravili pester glasbeni program, ki je na oder Zelenega vikenda pripeljal znana imena, kot so Pop Design, Kingston, Alenka Gotar, Malibu, Manca Špik, Tanja Žagar, Vinko Coce in drugi.

Toda glasna glasba s pestro gostinsko ponudbo in pravim zabaviščnim parkom ni bila edino, kar so lahko obiskovalci Zelenega vikenda doživeli. Ni jih bilo malo, ki so obisk šentviškega letališča izkoristili tudi za panoramski polet, ljubitelji psov so si lahko ogledali predstavitev pasje šole, že tradicionalna pa je t. i. Zelena ambulanta, obisk zmajčka Ferda ter nedeljska sveta maša. Sobotni dan so svojemu srečanju namenili tudi veterani vojne za Slovenijo. Organizirali so ga veterani grosupeljskega območnega združenja, s predsednikom Borisom Peterko na čelu, ki je kot direktor radia Zeleni val tudi glavni organizator Zelenega vikenda.

Vreme je tudi letos krojilo ta »največji žur na Dolenjskem«, kakor so snovalci Zelenega vikenda poimenovali prireditev na svoji spletni strani. Če je največja zabava, ne bomo ocenjevali, zagotovo pa je bilo poskrbljeno za dobro voljo vseh generacij.

Matej Šteh

V Dobu zopet debeli in suhi

Zmagala ni najboljša ekipa, zmagala je dobra volja.

Dan nogometa in dobre volje se je spet vrnil v Dob. Pravzaprav ne moremo reči, da se je vrnil, saj verjetno nikamor ni odšel, potreboval je le štiri leta premora, da se je ponovno pokazal v najboljši možni luči. In to več kot uspešno. Na zadnji dan letošnjih dopustov in počitnic je bila ta naša vas v istoimenski krajevni skupnosti ponovno središče dobre volje, ki je pritegnilo marsikaterega obiskovalca. Organizatorji, člani in članice PGD Dob so ponovno prekosili same sebe. Pestro dogajanje se je začelo že v dopoldanskih urah, ko je bil na sporedu nogometni turnir okoliških gasilskih ekip. Nastopile so ekipe iz Sobrač, Temenice, Radohove vasi, Zagorice, Hrastovega Dola in domača ekipa iz Doba. Po koncu turnirja je bila najbolj zadovoljna zmagovalna ekipa iz PGD Temenica.

Dan se je že prevesil v drugo polovico in bližala se je prva izmed dveh tekem dobskega nogometa dobre volje. Najprej sta se pomerili ekipi poročenih in neporočenih žensk. Večinoma dekleta in žene domačinke so pri gledalcih vzbujale s svojo nogometno igro obilo pozornosti in tudi smeha, kajti hočeš nočeš je ženski nogomet le malo drugačen od moškega. Kljub temu zanimivih potez ni manjkalo.

Ekipo neporočenih so sestavljale: Polončič Lea, Piškur Kristina, Rojec Meta, Verbič Špela, Mežan Vesna, Ostanek Anja, Ostanek Simona.

Ekipo poročenih so sestavljale: Antončič Jana, Vrhovec Milena, Glavič Marta, Glavič Irena, Vidic Majda, Trnovšek Ana, Kastelic Ana, Verbič Mateja.

DEBELI : SUHI

Nato pa osrednji dogodek dneva, tekma debeli – suhi. Če se je publika prej zabavala ob ženskih strelih proti vratom in obrambnih potezah, pa so sedaj zabavali navzoče člani moških ekip, ki so svoje kakovosti poudarjali z zunanjim izgledom. Najbolj seveda tisti izjemno suhi oz. debeli. Poleg tega pa tudi letos ni manjkal Rudi Kastelic, ki je nastopal v vlogi selektorja suhih. Že njegov prihod na igrišče s štirikolesnikom je vzbudil pozornost. Kasneje se med tekmo poškoduje, nakar se zopet vrne, tokrat na invalidskem vozičku. Stvari počasi uhajajo iz kontrole in Rudi uporabi tudi silo, a je pri tem nepazljiv in ustreli enega izmed svojih igralcev. Sledi čisto pravi pogreb z mrtvaškim vozom in na koncu posredovanje mož postave, ki nevarnega selektorja uklenejo. Seveda vse skupaj ne bi bilo tako zanimivo, če celotnega dogajanja ne bi spremljal s svojimi šaljivimi in včasih tudi sočnimi komentarji uradni komentator tekem, Jože Glavič - Špaj s Škofljega. Letos si je za boljši pregled nad igriščem pomagal kar z avtodvigalom.

Ekipa suhih: Kastelic Rudi (selektor), Glavič Anton - Džajo, Rus Bojan - Džekson Šentviški, Škrabec Roman, Tiček Drago, Šraj Tone - Gačjak, Rovanšek Alojz - Stipe, Piškur Silvo, Košler Zvonko

Ekipa debelih: Eržen Tomaž, Kastelic Bojan, Prosen Stane - Mann, Markelj Tone - Hitrov pobč, Polončič Jože - Krulc, Trnovšek Sašo, Gale Marko, »Keramičar«

Ni kaj, gasilci iz Doba so zopet poskrbeli, da obiskovalcem ni bilo dolgčas, ob lepem vremenu in aktivnem delu vseh članov pa je zagotovo kaj ostalo tudi za društveno blagajno. Prepričani smo, da jim je letošnja izvedba dneva nogometa in dobre volje dala novega zagona tudi za prihodnje leto.

Matej Šteh

V Hrastovem Dolu sta v petek, 11. septembra, PGD Dob in PGD Hrastov Dol pod pokroviteljstvom Krajevne skupnosti Dob organizirali že tretji medvaški nogometni turnir. Nastopilo je pet ekip: Lučarjev Kal, Hrastov Dol-Sad, Dob, Podboršt in Boga vas-Breg. Prav slednja je že drugič zapored osvojila prehodni pokal. Vsi nastopajoči pa so prejeli tudi spominsko majico. Družabna prireditev, ki je bila dobro obiskana, je bila prepletena s prijetnim druženjem in skupnim sodelovanjem, za slasten prigrizek pa so seveda poskrbeli domači gasilci.

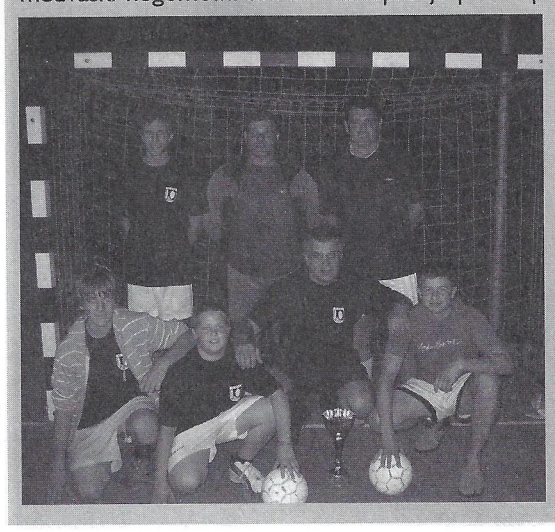

Harmonikarji na Lučarjevem Kalu

Lepa sončna sobota, 12. 9. 2009, je na Lučarjev Kal privabila veliko množico ljudi. Turistično društvo Grča je v sodelovanju z ansamblom Ceglar pripravilo 1. tekmovanje harmonikarjev.

Za prihodnost narodnozabavne glasbe se ni potrebno bati in vprašanje: »Bo moj vnuk še pel slovenske pesmi?« kot poje Boris Kopitar, je popolnoma odveč. Na našem odru se je zvrstilo 35 tekmovalcev, kar 29 jih je bilo starih do 18 let, nekateri so že pravi mojstri, z bogato bero priznanj, nekateri, kot 9-letni Primož Hrastar iz Mirne Peči, pa so svoje izkušnje s harmoniko pred občinstvom šele pričeli nabirati. Seveda so bili vredni poslušanja tudi starejši tekmovalci, npr. 76-letni gospod Vinko Ušeničnik iz Kranja ali leto mlajši Franc Mohorčič s Kitnega Vrha.

Organizatorji smo zelo zadovoljni in hkrati ponosni, da so se tekmovanja udeležili harmonikarji od blizu in daleč. Prišli so iz sosednjega Hrastovega Dola, Ivančne Gorice, Muljave, Šentvida, Žužemberka, Otočca, Mokronoga, Novega mesta, Krškega, celo iz Kranja in Kopra.

Marsikateremu tekmovalcu je morda malce nagajala trema, ki jo je uspešno, malce hudomušno, pa vendar profesionalno, odganjal voditelj tekmovanja Simon Ceglar, ki je s svojim ansamblom ob koncu tekmovanja poskrbel za nadaljevanje veselega druženja.

Bilo je veselo. Škoda, če vas ni bilo zraven!

Za TD Grča zapisala Branka Kastelic

Vesele igre veteranov PO Ljubljana okolica

V soboto, 22. avgusta 2009, se je po jutranji oblačnosti pokazalo sonce in naredil se je lep dan. Na športnem letališču v Šentvidu pri Stični smo se zbrali veterani vojne za Slovenijo PO Ljubljana okolica na drugem družinskem pikniku, ki smo ga poimenovali VESELE VETERANSKE IGRE V DEŽELI DESETEGA BRATA.

Del udeležencev pohoda na vrhu Gradišča

Srečanje je organiziralo Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje, udeležila pa se ga je večina območnih združenj Ljubljana okolica (Moravče, Domžale, Kočevje, Vrhnika-Borovnica, Ribnica, Litija in Logatec). Na srečanje so prišli tudi člani veteranske organizacije SEVER. Skupaj je bilo na prireditvi kar 290 veteranov in njihovih svojcev. Posebno smo bili veseli tudi številnih gostov, ki so se odzvali našemu povabilu.

Program družinskega piknika je bil zelo pester. Organizirali smo pohod k Lavričevi koči na Gradišče nad Stično, ki ga je vodil Stane Žvegla, član predsedstva OZVVS Grosuplje. Za tiste, ki se pohoda niso udeležili, pa smo pripravili razne zabavne športne aktivnosti na letališču. Pred začetkom pohoda sta udeležence pozdravila g. Darko Čop, predsednik PO VVS Ljubljana okolica, in g. Boris Peterka, organizator srečanja ter predsednik OZVVS Grosuplje.

Športne aktivnosti so potekale v naslednjih panogah: »metanje bombe« – zbijanje lončkov, sestavljenih v piramido, tekmovanje v »pikadu« – streljanje v kolo sreče ter streljanje z zračno puško ekipno in posamezno.

Na prijeten pohod k Lavričevi koči se je podalo 240 udeležencev srečanja. Pot je najprej vodila skozi prelep dolenjski kraj Šentvid pri Stični, nato pa po gozdni poti na vrh Gradišča. Tam je prijetno utrujene pohodnike čakala dobrodošlica – pogostitev z domačo medico. Za kulturno vzdušje so poskrbeli člani Stiškega kvarteta, ki so nam zapeli nekaj pesmi. Ogledali smo si okolico, se malo pogovorili in odpočili, nato pa se odpravili nazaj na letališče Šentvid pri Stični, kjer nas je čakal okusen golaž. Za zabavo je poskrbel ansambel Šantej iz Šentruperta.

V popoldanskem programu sta prisotne pozdravila župan občine Ivančna Gorica g. Jernej Lampret in predsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo g. Janez Pajer, ki je tudi podelil plakete ZVVS. Srebrne plakete ZVVS so dobili: Peter Levstek, predsednik OZVVS Ribnica, Vitomir Cerar, predsednik OZVVS Moravče, Boris Peterka, predsednik OZVVS Grosuplje, in Anton Vovko, predsednik OZVVS Kočevje. Zlate plakete ZVVS sta dobila Anton Jesenko, predsednik OZVVS Vrhnika-Borovnica in Janez Kušar, podpredsednik PO Ljubljana okolica. Praporščak PO VVS Ljubljana okolica g. Jože Šušteršič je prejel znak praporščaka.

Za prijetno vzdušje med programom so poskrbeli dalmatinski bend Vinka Coceja, pevec Sašo Balant in pevka Tina Gačnik – Tijana. Ko je Tijana zapela pesem Oj, Triglav, moj dom, so z njo peli vsi pod šotorom, da je odmevalo po šentviškem letališču.

Nagrade s športnega področja je podelil Davorin Tomažin, član predsedstva OZVVS Grosuplje in referent za šport v OZVVS Grosuplje. Nagrade so dobili naslednji tekmovalci: v »metu bombe« je prvo mesto dosegel Jože Kos iz OZVVS Litija, drugo mesto Franc Kordiš iz OZVVS Kočevje in tretje mesto Robert Jerlah iz OZVVS Grosuplje; v »pikadu« je imel največ sreče Peter Willewaldt iz OZVVS Ribnica, drugo mesto je dosegel Darko Kavšek iz OZVVS Grosuplje in tretji je bil Tone Jesenko iz OZVVS Vrhnika-Borovnica. V streljanju z zračno puško ekipno je prvo mesto osvojila ekipa OZVVS Moravče, drugo mesto ekipa OZVVS Grosuplje 2 in tretje mesto ekipa OZVVS Kočevje 2. Med posamezniki v streljanju z zračno puško je bil najboljši Bogdan Žnidaršič iz OZVVS Kočevje, drugo mesto je dosegel Robert Jerlah iz OZVVS Grosuplje in tretje mesto Andrej Škrajnar iz OZVVS Grosuplje. Ekipe so dobile pokale, posamezniki v streljanju z zračno puško pa medalje. Za nemoten potek streljanja in varnost so poskrbeli člani Strelske družine Grosuplje, za kar se jim lepo zahvaljujemo.

Prejemnik srebrne plakete ZVVS, predsednik OZVVS Grosuplje Boris Peterka

Zmagovalna ekipa OZVVS Moravče v streljanju z zračno puško

Vsi udeleženci drugega družinskega piknika smo prejeli tudi spominske značke ZVVS. Mnenje večine je bilo, da je prireditev uspela, za kar imajo največ zaslug predsednik OZVVS Grosuplje g. Boris Peterka ter njegovi pomočniki, ki so organizirali posamezne aktivnosti. Proti večeru smo se veterani razšli dobre volje z željo, da se čimprej spet srečamo na tako prijetnem družinskem pikniku.

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje

Kmečke igre brez meja na god svetega Egidija v Višnji Gori

Poletje se od nas počasi poslavlja. Z njim pa se od nas poslavljajo tudi topli in nadvse prijetni dnevi. V mislih imam predvsem praznično in slovesno obarvane sončne nedelje, ko smo v župniji Višnja Gora praznovali številna podružnična žegnanja. Prav vsako izmed njih je bilo nekaj posebnega, saj pri takem dogodku stopi skupaj vsa vas ter s skupnimi močmi organizira prijazno okolje, v katerem se lahko vsak obiskovalec počuti povsem domače. Seveda pa je tu še velik praznik farnega žegnanja, ko se na god župnijskega zavetnika svetega Tilna veseli prav vsa župnija.

Letošnje farno žegnanje je bilo v župniji Višnja Gora res nekaj posebnega. Člani KUD Janez Cigler smo namreč v sodelovanju z domačim gospodom župnikom Boštjanom Modicem pripravili prve Kmečke igre brez meja.

Igre so bile na sončno nedeljsko popoldne, 6. septembra, na župnijskem dvorišču. Ker je farno žegnanje praznovanje prav vseh, so župljani podružničnih vasi sestavili svoje ekipe, ki so med seboj tekmovale v zanimivih in dobro pripravljenih igrah s kmečko vsebino. Tako se je lahko vsakdo pomeril v molži krave, pobiranju krompirja, košnji trave, štokanju koruze, grabljenju in pospravljanju sena, pripravljanju ozimnice, gašenju požara, jahanju konja in še bi lahko našteval.

Prav vseh šest ekip je bilo v tekmovanju izvrstnih! Njihovo medsebojno sodelovanje in tekmovalni duh sta jih pripeljala do lepih in nadvse uporabnih nagrad. Vse tekmovalce je navdihovalo tudi zelo številčno občinstvo, ki je z bučnimi aplavzi in vzkliki spodbujalo prav vsakega. Smeha in dobre volje je bilo res v izobilju. Po končanih igrah, ki so trajale dobro uro in pol, je sledilo še skupno družabno druženje ob kozarcu dobrega in odličnih čevapčičih. Pridne gospodinje so poskrbele za polne pladnje sladkih dobrot, za glasbeno dogajanje pa domači harmonikaši. Premierno se nam je predstavila tudi skupinica štirih mladih glasbenikov, ki so s svojo iznajdljivo instrumentalno zasedbo zares popestrili dogajanje. V goste smo poleg njih povabili tudi nam vsem znano mamo Brankico, ki je s svojimi življenjskimi zgodbami in izvirnimi komentarji zopet marsikaterega obiskovalca spravila do solz smeha.

Člani KUD Janez Cigler smo ponosni na vse tiste, ki so v igrah sodelovali kot tekmovalci. Veseli smo tudi številčnega občinstva – to je dokaz, da ves naš trud ni zaman, in kar je najpomembnejše: v Višnji Gori se zopet dviguje raven kulture, ki je za zdrav razvoj naroda zelo pomembna.

PRIPIS: Prav vsi bralci ste lepo povabljeni, da obiščete tudi našo internetno stran www.visnjagora.si, na kateri si lahko pod rubriko Kulturno društvo Janez Cigler ogledate fotografije in opise minulih dogodkov, tudi zanimive slike 1. Kmečkih iger brez meja. Poleg tega lahko sledite tudi vsem vabilom na prihajajoče dogodke, ki so povezani z našim krajem. Vljudno vabljeni še enkrat.

V nestrpnem pričakovanju 2. Kmečkih iger brez meja vas vse le še lepo pozdravljam.

Miha Slapničar, član KUD Janez Cigler

Pot spominov v Stični

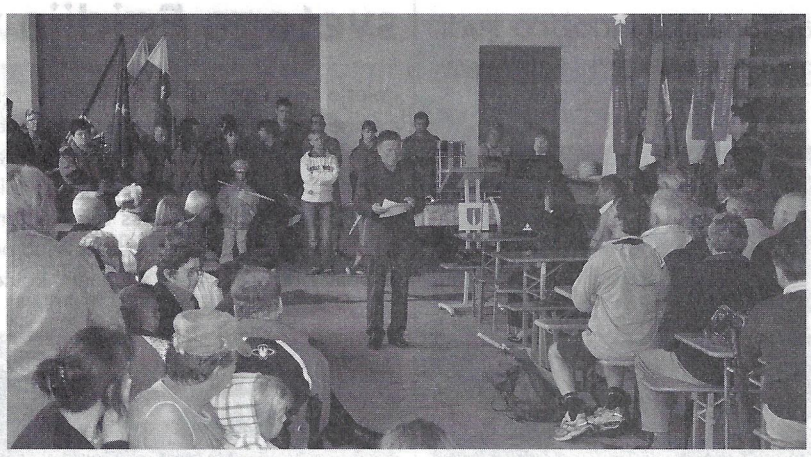

Prebujeno sobotno julijsko jutro nas je kljub slabi vremenski napovedi privabilo v Stično pred spomenik padlim iz Stične in okolice. Tu je bilo zborno mesto udeležencev drugega pohoda po Poti spominov od Stične do Pristave nad Stično.

Vedro razpoloženim pohodnikom je dobrodošlico izrekel organizator pohoda in predsednik KO ZZB za ohranjanje vrednot NOB Stična Milan Goršič. Zaželel nam je lepo vreme, prijetno druženje in varen pohod. Vodnica po poti Irena Brodnjak Goršič je pohodnike popeljala do rojstne hiše narodnega heroja Jožeta Kovačiča v Stični. Po prisrčnem sprejemu njegovega nečaka smo skozi gozd preko potoka Stičnica v Gaberju prišli do Plankarjeve domačije v Potoku. Tu se je rodil aktivist Silvester Podobnik – Silvo. Sedanji gospodar nas je povabil v njegovo rojstno hišo, da povedrimo in s šilcem »ta kratkega« preženemo prehlad. Ob novi hiši nas je pot vodila navkreber po gozdu. Po senožeti smo skozi vas Metnaj prispeli do gasilskega doma. Na njegovem pročelju je vzidana plošča v spomin na narodnega heroja Albina Grajzerja, ki je padel v boju s četniki v tem kraju. Nadaljevali smo po gozdu do spominskega obeležja na Pristavi nad Stično. Pri povratku s partijskega tečaja 18. julija 1944 so pod streli omahnili štirje gorenjski aktivisti in domačin iz Šentvida. Med potjo nam je z igranjem na orglice moralo dvigal pohodnik Tone Zaletel.

Dodobra od dežja premočeni, a vedro razpoloženi, smo pot zaključili pod kozolcem kmečkega turizma pri Marti Okorn, kjer se je zbralo okoli sto petdeset ljudi. Kulturni program je vodila ga. Nuša Volkar. Slavnostni govornik župan občine Ivančna Gorica g. Jernej Lampret je nagovoril vse prisotne in jim v kratkem orisal zgodovinski pomen Pristave v različnih časovnih obdobjih. Za glasbo so poskrbeli godbeniki Godbe Stična, domoljubne pesmi so prepevali pevci iz Ivančne Gorice in Grosuplja. Po programu smo se vsi prisotni zadržali ob prijetnem klepetu in druženju. Dogovorili smo se, da se prihodnje leto zopet dobimo, da mora postati naše druženje tradicija.

Irena Brodnjak Goršič

Obisk spominskega obeležja

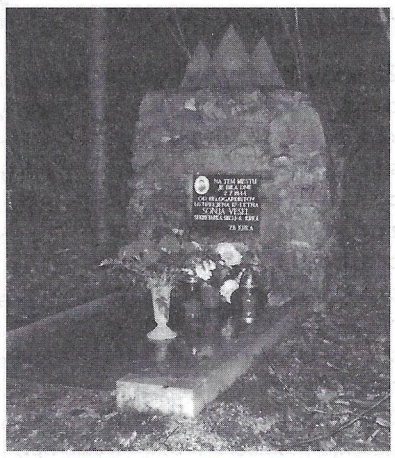

Skupna delegacija članov krajevne organizacije ZB Ivančna Gorica-Krka in Strelskega društva Ivančna Gorica, ki nosi ime po padli aktivistki Sonji Vesel, je na dan obletnice obiskala spominsko obeležje, prižgala sveče in se poklonila spominu na Sonjo Vesel, ki je bila na tem mestu ustreljena 2. julija 1944. leta. Na spominskem obeležju je napis »Na tem mestu so belogardisti ustrelili 17-letno Sonjo Vesel, sekretarko SKOJ-a Krka«.

Ob tej priložnosti je delegacija razmišljala, kako je bila kruta II. svetovna vojna, ki je med drugimi vzela življenje mlademu dekletu. Kaj je sploh zagrešila spričo svoje mladosti, da je morala leči v prerani grob! Sonja je bila hčerka slikarja Ferda Vesela, po pripovedovanjih domačinov, ki so jo poznali, je bila zelo lepa in neugnana organizatorka za ideale NOV na tem področju. Nikomur ni skrivila niti enega lasu na glavi, pa je bila žal kljub temu trn v peti neznanemu domačemu izdajalcu. Ta je obvestil belogardiste, ki so jo počakali in ustrelili na samotnem kraju nad izvirom reke Krke. Naj bo to opomin in spomin izdajalcem, ki so opravljali nečedna dejanja proti lastnemu narodu.

To spominsko obeležje je lepo urejeno in oskrbovano, za kar skrbi občan s Krke, Franc Gačnik, za kar se mu najlepše zahvaljujemo.

J. Benac

Mednarodna odprava v Črno Goro

Letos smo se zaradi še vedno nekoliko zasneženih Kaninskih podov podali v Črno goro, natančneje v pokrajino Kameno more, blizu enega najstarejših naselij Boke Kotorske, Risana. Tu smo od 2. 8. sodelovali v mednarodni jamarski odpravi, saj so poleg slovenskih jamarjev iz KŠJKSS Velenja, DZRJ Bled, DZRJ Simon Robič Domžale in JK Krka sodelovali tudi jamarji iz Srbije, Makedonije in Črne gore.

Člani našega kluba smo se na pot odpravili v nedeljo, 2. 8., v poznih večernih urah. Šest neutrudnih raziskovalcev je dodobra napolnilo golfa, ki sta z leti postala odporna na jamarske podvige. K sreči je naš prehod mimo mejnih prehodov minil brez zapletov in po 12 urah smo že poizkušali črnogorske jedi v Hercegnovem. Ob prihodu v bazni tabor in prijateljskem stisku rok smo že utečeno postavili šotor in pripravili vse potrebno za udobnejše bivanje. Pozno popoldne smo dali slovo prijatelju, ki se je namesto na globinske rekorde podal s kolesom na pot po Albaniji in nazaj. Preostala peterica se je naslednji dan skupaj s srbskimi jamarji posvetila iskanju jame, globoke 450 m. Hitro smo jo našli in bili prijetno presenečeni, saj je iz nje prijetno pihljal hladen zrak.

Popoldne smo namenili pripravam na naslednji dan, saj je za opremljanje takšne jame potrebno veliko vrvi in druge opreme. Ker smo dostop do jame že poznali, smo se naslednje jutro sami s polnimi transportnimi vrečami opreme in s 300 m vrvi podali do jame. Pozno vstajanje in čim manj fizičnega napora je namreč za Črnogorce bolj pravilo kot izjema. Jama PT4, ki smo jo sklenili opremiti, se je izkazala za precej zahtevno. Čeprav so bili mesec dni pred nami v jami angleški jamarji in pred tem tudi že srbski jamarji, je bilo vseeno potrebno jamo ponekod na novo opremiti. Po vhodnem spustu v brezno nas je v nadaljevanju pričakalo kar nekaj ožin, skozi katere smo si morali podajati transportke z opremo. Postopek smo ponovili tudi na najbolj kočljivih delih meandrov. Meandri so v tej jami pravzaprav ozki rovi, široki manj kot meter, globoki 15 m, po njihovem dnu pa se pretaka majhen potoček. Na koncu rovov nas je k sreči vedno pričakala polica s stopnjo ali podorna dvorana. Ta dan smo jamo opremili do globine približno 250 m, nato pa smo se po 15 urah vrnili na površje, kjer sta nas pričakala mesec in naslednja ekipa, ki je prišla opremit jamo še naslednjih 200 m.

Četrti dan naše odprave je bil bolj turističen. Ogledali smo si že znano vodoravno jamo Sopot, na koncu katere se nahaja globoko sifonsko jezero. V petek smo navsezgodaj ponovno odšli v PT4, pridružil se nam je tudi srbski jamar. Pot navzdol je potekala hitro in že smo se po uri in pol znašli na kraju, do koder je druga ekipa opremila jamo. Tam smo na najnižji točki našli nadaljevanje, od koder se odpirajo prostrane dvorane in se jama tu šele dobro začne. Po treh urah raziskovanja in zaradi pomanjkanja opreme smo se morali vrniti v dvorano na globini približno 450 m, kjer smo pričeli z merjenjem jame. Da je merjenje potekalo hitreje, smo se razdelili v dve ekipi. Iz dna jame smo do že izmerjenih delov uspeli izmeriti in skicirati 200 višinskih metrov. Z našim delovnim obiskom jama še vedno ni dokončno raziskana, saj se v njej nahaja še veliko neraziskanih prehodov in dvoran. Tokrat nas je zunaj po 13 urah pričakalo le temno nebo, posuto z zvezdami.

Naslednji dan smo namenili pranju pošteno umazane opreme. Vodo smo si zajemali iz naravnega zajetja, ki so ga uporabljali za oskrbovanje vasi s pitno vodo. Teden dni nam je prehitro minil in v ponedeljek se je še v nočnih urah del ekipe vrnil domov. Preostala dva člana sta se neugodnim terenskih razmeram navkljub podala do novega brezna. Brezno, ki je globoko 65 m, se na koncu zaključi z veliko, 25 m široko in 100 m dolgo dvorano, ki meri v višino 25 m. Dan zatem sta se skupaj s srbskim kolegom odpravila na popolnoma še neraziskano območje. Na zelo težko dostopnem terenu jim je uspelo najti tri velike vhode v brezna, ki nas bodo morali žal počakati do naslednjega leta. Ja, Črna gora je na nas naredila zares velik vtis in kar težko je bilo dati slovo, ko so se 13. 8. morali še preostali člani odprave vrniti domov. Več o odpravi in drugih klubskih akcijah si lahko preberete tudi na spletni strani www.jkkrka.com, za več informacij pa nas lahko pokličete na tel. št.: 031 766 555.

Tanja Podržaj, JK Krka

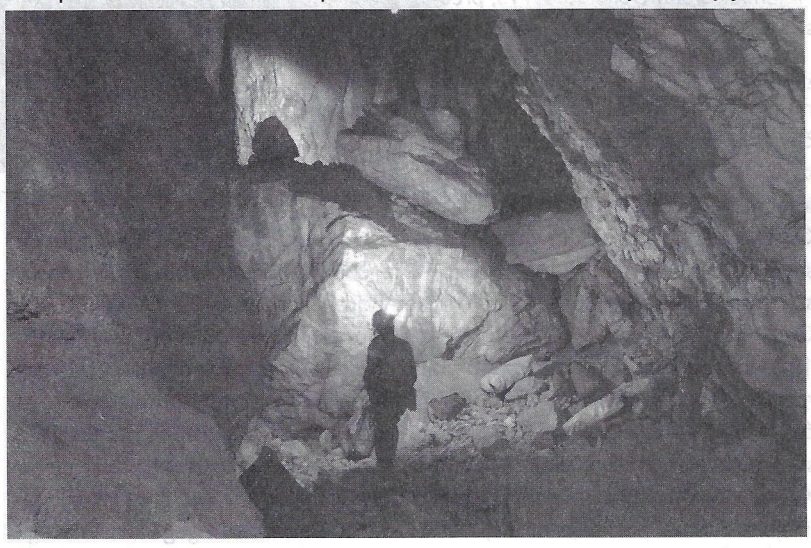

Foto: Leopold Bregar

Izlet PGD Zagradec

V zgodnjem jutru zadnje počitniške sobote, 29. avgusta 2009, smo se člani Prostovoljnega gasilskega društva Zagradec polni lepih pričakovanj odpravili na izlet. Svojo pot smo načrtovali z avtobusi do morja na hrvaški strani, do otoka Krka, nato pa z ladjico do Raba in nazaj. Za izlet je bilo veliko zanimanja, kar je potrdila tudi udeležba. Iz Zagradca so na pot krenili kar trije avtobusi. Med vožnjo smo si z zanimanjem ogledali posnetek gasilske vaje PGD Zagradec v sosednjem kraju. Kolona treh avtobusov z izletniki se je približevala mejnemu prehodu Petrina, kjer pa smo doživeli stroge ukrepe represivnih organov sistema schengenskega prostora oziroma meje Evropske unije s sosednjo državo, ki ni članica EU. Dvema članoma je potekla veljavnost osebne listine in zaradi strogih predpisov se je njun izlet moral končati na meji s Hrvaško. Kmalu po prestopu meje, ko je pot začela teči tudi po avtocesti, pa smo skozi okna avtobusa zagledali morje in tudi dolg most, ki povezuje kopno z otokom Krkom in se je včasih imenoval po voditelju SFRJ.

Na avtobusni postaji, kjer so vsi trije avtobusi parkirali, se je družba izletnikov urno odpravila proti pomolu, kjer nas je čakala turistična ladjica. Na ladjici je bila že pripravljena dobrodošlica s šilčkom domačega in pečenimi sardelicami, nato je ladjica izplula in krenila proti otoku Rabu. Glas iz zvočnika je naznanil, da se je ladjici pridružila jata delfinov v zalivu otoka. Družba delfinov je vznemirila vse prisotne. Marsikdo si je trenutke ob delfinih zabeležil s fotoaparatom ali pa kar z mobilnim telefonom. Kot je bilo načrtovano, se je ladjica približala zalivu na Rabu. Po programu je najprej sledil ogled mesta Raba. Ogled je bil zanimiv, saj je vodič predstavil center mesta, njegove kulturne znamenitosti, zlasti pa cerkev. Ustavili smo se tudi pred samostanom, kjer prebivajo redovnice, ki so zaprisežene svojemu strogemu redu. Po enournem ogledu znamenitosti je bilo še nekaj časa za kratkotrajno osvežitev v morski vodi. Dogovorjeni čas odhoda se je bližal in zbrali smo se na ladjici, kjer so pripravili tudi kosilo.

Po kosilu smo si ogledali naravni fjord ter nato nadaljevali plovbo mimo znamenitih krajev in otokov, tudi mimo v zgodovini najbolj razvpitega Golega otoka. Značilnost fjorda je zmerna klima, pa tudi potopljena nemška vojaška ladja iz druge svetovne vojne. Znamenitost te ladje je, da se jo dobro vidi, saj je njen vrh samo dober meter pod površjem morja. Po tem zanimivem ogledu je ladjica izplula na odprto morje, ki pa je postajalo valovito in razburkano. Plovba, ki je bila prej zelo prijetna, je sedaj postala vse prej kot to. Izkušeni krmar je ladjico spretno vodil po nekajmetrskih valovih. Potovanje je bilo zelo adrenalinsko, za moško družbo ob šanku pa zelo zabavno. Dogovorjeno popoldansko kopanje po kosilu je dobesedno »splavalo« po vodi in tudi pot proti Krku se je zaradi vremenskih razmer precej podaljšala. Končno smo pripluli do pristanišča in vsi veseli izstopili iz plovila, ki nas je varno pripeljalo do pristana. Osebje ladje se je zahvalilo za zaupanje in preživet dan s polno mero adrenalina. Pozno zvečer smo se srečno vrnili v domači Zagradec.

Zgodil se je dan, zgodil se je izlet, nepozaben izlet za vse prisotne, izlet, ki nam bo ostal v spominu. Za vse pa gre zahvala organizacijskemu odboru PGD Zagradec.

Marjan Urbas

V Temenici imamo tudi konjeniški klub

Konjeniški klub Ranč Prebil je mlad konjeniški klub, ki je zaživel v prelepi dolini reke Temenice. Ustanovljen je bil leta 2008, ko smo na ranču začeli s šolo jahanja, kateri trenutno posvečamo največ pozornosti. Šolo jahanja vodi licencirana inštruktorica jahanja Barbara Boben.

Letos smo 18. julija organizirali prvo western prireditev, ki jo je žal zaznamovalo muhasto vreme. Tekma za državno prvenstvo v western jahanju je v dopoldanskem času zaradi močnega deževja žal odpadla. Omenjena disciplina je v Sloveniji vse bolj priljubljena. Tekmuje se s konji ameriške pasme quarter horse, paint in apaloosa, katerih glavne značilnosti so moč, hitrost, eksplozivnost in poslušnost.

Kljub vremenu pa nam je uspelo popoldan izpeljati napeto tekmo v spretnostnem jahanju, v kateri je zmagal konjenik z Gorenjske, Roman Stare na konju Gromu. Tekmovanja se je udeležilo 15 jahačev, med njimi tudi predsednik kluba Ranč Prebil Jure Struna, ki je s konjem Doctoretom dosegel odlično četrto mesto.

V sodelovanju s KD Radohova vas smo v začetku leta 2009 za njihove člane organizirali izobraževanje in opravljanje izpita jahač 1 in jahač 2. Pred kratkim, 5. septembra, pa smo podelili že druga letošnja priznanja omenjenega šolanja za jahače Ranča Prebil.

Sodelovali smo tudi na raznih prireditvah, na spretnostnem jahanju KD Radohova vas, TKD Krtina, KD Sostro, KK Beli Vranec, na Viteških igrah na Bogenšperku, povorki na Debeli hrib, western prireditvi v Gorenji vasi ...

Veselimo se vašega morebitnega obiska. Več informacij: Jure 041 278 459 ali Barbara 041 888 403.

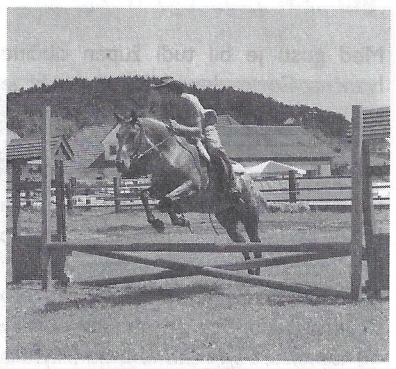

Miro Uhan na western prireditvi, Ranč Prebil 2009, (foto: F. Kastelic)

Podelitev diplom jahač 1, 2 – 5. 9. 2009

V Šentvidu pritrkavali iz vseh koncev Slovenije

Letošnja jesen bo v Šentvidu ostala zaznamovana tudi z vseslovenskim pritrkovalskim srečanjem, na katerem so se predstavile pritrkovalske skupine iz vse Slovenije in celo zamejstva. Domači pritrkovalci so dokazali, da je tradicija muziciranja na zvonove tu že dolga in bogata ter se za njeno prihodnost ni potrebno bati.

Pritrkavanje na zvonove je prava slovenska posebnost, ki jo poznajo domala vsi kraji oz. župnije po Sloveniji. Seveda pa je marsikje že povsem izumrlo, saj mnogih starejših, ki so s pritrkavanjem skrbeli za slovesno povzdigovanje cerkvenih praznikov, ni več, svojega znanja pa na mlajše niso uspeli prenesti. K sreči ni bilo povsod tako, in zagotovo je k temu pripomogla skrb za ohranjanje te slovenske posebnosti in poudarjanje pomena pritrkovalstva. Ravno ta skrb pa je tudi ena glavnih nalog pred desetletji ustanovljenega Pritrkovalskega krožka slovenskih bogoslovcev. Bodoči slovenski duhovniki med študijem posvečajo svoj čas tudi širjenju in utrjevanju pritrkovalske dediščine.

Krožek organizira vsako leto območna srečanja pritrkovalskih skupin na različnih koncih Slovenije, vsako jesen pa se izbrane skupine iz področnih srečanj srečajo na vseslovenskem srečanju. Letos je bilo le-to prvič organizirano v Šentvidu pri Stični.

Tradicija pritrkavanja v Šentvidu je dolga in bogata. O tem pričajo številna priznanja, ki krasijo vhod v šentviški zvonik. Zanje je v veliki meri zaslužen dolgoletni cerkovnik Janez Bijec st., ki je znal prenašati tradicijo pritrkavanja tudi na mlajše. Dobri pogoji za delovanje pa so bili ustvarjeni, ko je leta 1998 župnija Šentvid v prenovljeni zvonik obesila štiri nove bronaste zvonove, ulite v nemški livarni Perner. Danes mladi šentviški pritrkovalci delujejo pod vodstvom Jožeta Mehleta, ki vodi pritrkovalsko skupino v Šentvidu in v Dobu. Po njegovi zaslugi se tudi sicer krepi zakladnica pritrkovalstva, saj je pripravil že marsikatero novo pritrkovalsko melodijo, poleg tega pa je tudi refernt za pritrkavanje pri ljubljanski nadškofiji.

Vseslovenskega srečanja v Šentvidu so se udeležile poleg dveh domačih skupin (Šentvid in Dob) še skupine iz Dobrniča, Šmihela pri Novem mestu, Petkovca, Zasavske Svete gore, Šmartnega pri Litiji, Polhovega Gradca, Mačkolj pri Trstu, Primskovega na Dolenjskem, Šentjerneja, Škofljice, Šmarja pri Jelšah, Vavte vasi, Šempetra-Otočca, Lokavca, Sostra, Ajdovščine, Žalne, Rogatca, Cerkelj na Gorenjskem, Tržiča, Brezovice, Mengša in dva pritrkovalca iz Dolenjske, Milan Pribanič in Stane Derganc.

Srečanje se je začelo z bogoslužnim delom v cerkvi, nadaljevalo pa v zvoniku oz. na župnijskem dvorišču. Vsaka skupina je imela na voljo štiri minute. Srečanje ni imelo tekmovalnega značaja, kljub temu pa je za pritrkovalske skupine takšen dogodek privlačna izkušnja in priložnost za izmenjavo mnenj in znanja. Srečanje je pritegnilo tudi nekaj domačih poslušalcev, domači pritrkovalci pa so skupaj z župnikom Jožetom Grebencem poskrbeli, da so se obiskovalci in nastopajoči dobro počutili. Vsaka skupina je prejela ob koncu tudi priznanje, druženje ob prigrizku pa se je nadaljevalo v pozno popoldne.

Pritrkovalci v Šentvidu pa ne ostajajo križem rok, ko ni praznikov in pritrkovalskih srečanj ter tekmovanj. Pridno vadijo na komplet miniaturnih zvonov, ki so bili pred leti kupljeni s pomočjo župnije, in postajajo pravi glasbeniki. Da so lahko zvonovi tudi glasbilo, so dokazali že na marsikateri prireditvi. Če ne prej, bo velik pritrkovalski praznik v Šentvidu zopet, ko bo načrtovani blagoslov miniaturnih zvonov.

Matej Šteh; foto: Nejc Puš

POSLOVNI PROSTORI GROSUPLJE

Oddamo poslovne prostore v poslovni stavbi na Kolodvorski cesti 2, Grosuplje (stavba bivše Upravne enote).

Velikost poslovnih prostorov od 10,98 m² do 65,36 m² z možnostjo povezovanja v večje enote.

Prostori se nahajajo v I. in II. nadstropju.

Cena: 11,00 EUR/m² (stroški vključeni)

Prevzem možen takoj

INFO:
Barbara Fortuna
041/323-359
01/47-33-355
Boštjan Blatnik
041/754-382

IMOS
IMOS, PROJEKTIRANJE, INŽENIRING, TEHNIČNO SVETOVANJE IN GRADNJE, D.D., LJUBLJANA
FAJFARJEVA ULICA 33, P.P. 2599, 1001 LJUBLJANA
WWW.IMOS.SI

3/15/25 let Garancije
Sistemi za uporabo deževnice
Biološke čistilne naprave
ARMEX
Bodite pametni in prihranite do 50 % pitne vode. Uporabite brezplačno deževnico.

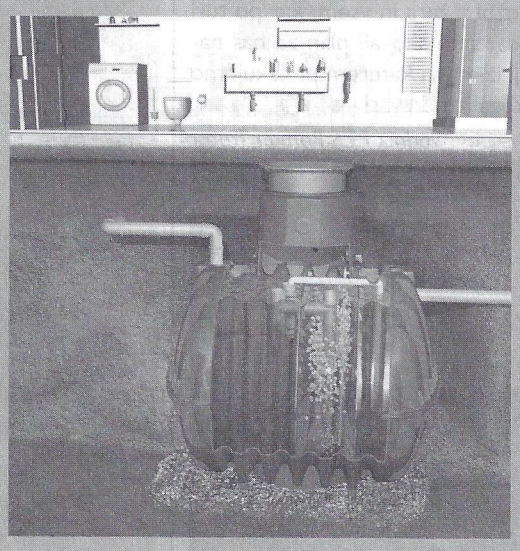

Posode za vodo - nadzemne in podzemne izvedbe
- rezervoarji
- filtri za deževnico
- plavajoči sesalni kompleti
- črpališča
- digitalni pokazatelji nivoja...

Ponikalni sistemi za :
- izpust iz čistilnih naprav
- greznic
- odvodnjavanje parkirišč
- odvodnjavanje s streh...

Biološke čistilne naprave od 2 - 200 PE (prebivalcev)

Greznice (zbiralne,dvo prekatne in troprekatne)

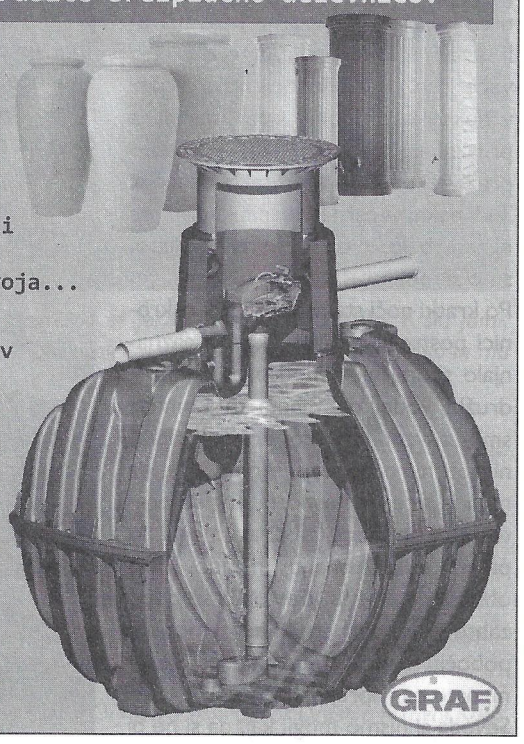

ARMEX ARMATURE D.O.O. IVANČNA GORICA , LJUBLJANSKA C. 2A
TEL. 01/78 69 270, 01/78 69 260 ali 051 / 652 - 192
E-mail: info.armex@siol.net www.cistilnenaprave-dezevnica.si
GRAF

42. srečanje Planinskih društev Pošte in Telekoma na Polževem

V nedeljo, 6. septembra 2009, je bilo na Polževem že 42. srečanje članov Planinskih društev Pošte in Telekoma iz vse Slovenije, posvečeno 40-letnici Poti kurirjev in vezistov NOV Slovenije.

Tradicija organiziranega planinstva v okviru Pošte in Telekoma Slovenije sega v leto 1953, ko je bilo ustanovljeno Planinsko društvo PTT Ljubljana, v katero so se tedaj včlanili delavci PTT iz vseh koncev Slovenije. Štiri leta kasneje je nastalo PD PTT Maribor, nazadnje pa je leta 1970 prišlo še do ustanovitve PD PTT Celje.

Prvo srečanje vseh slovenskih planincev PTT je bilo leta 1968 pri Poštarskem domu na Vršiču. Srečanja so postala tradicionalna, saj so od tedaj naprej potekala vsako leto, organizacijo pa so izmenično prevzemala vsa tri društva. Udeležba na srečanjih je bila vedno številna. 11. junija 1989 je PD PTT Ljubljana pod pokroviteljstvom takratne občine Grosuplje na Polževem organiziralo 22. srečanje, ki je bilo obenem posvečeno 20-letnici ustanovitve Poti kurirjev in vezistov NOV Slovenije.

Po dvajsetih letih je bilo Polževo znova kraj tokrat že 42. srečanja Planinskih društev Pošte in Telekoma Slovenije, povezanega s počastitvijo 40. obletnice Poti kurirjev in vezistov NOV Slovenije.

Organizacijo sta prevzela PD Pošte in Telekoma Ljubljana in Društvo prijateljev Poti kurirjev in vezistov NOV pod pokroviteljstvom občine Ivančna Gorica.

V nedeljo zjutraj so se planinci iz vseh koncev Slovenije z avtobusi odpravili proti kraju srečanja. Kot se za planince spodobi, so se na Polževo odpravili peš iz treh različnih smeri. Najkrajša je bila pot z začetkom v Višnji Gori, malo daljša iz vasi Krka, najdaljša pa z Ilove Gore, čez Krko na Polževo. Hodili so po delu Poti KV NOV.

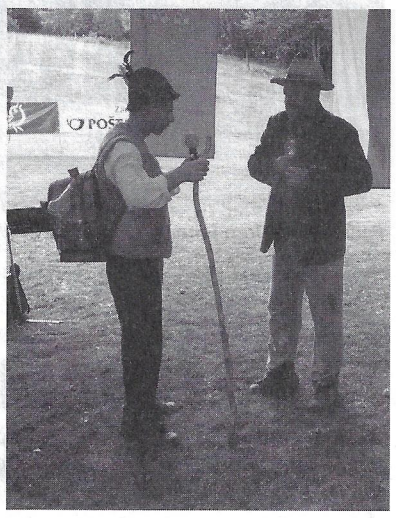

Opoldne se je pri Restavraciji Polževo zbralo okoli 250 planincev, ki so jih organizatorji pričakali z dobrodošlico in osvežilom. Pred brunarico je ta dan delovalo izpostavljeno okence pošte 1294 Višnja Gora, na kateri je bilo mogoče kupiti razglednico s priložnostno znamko Poti KV NOV, za žigosanje pa sta bila na voljo priložnostni poštni žig in planinski žig srečanja.

V velikem šotoru se je ob 12.30 uri pričel uradni program z državno himno Zdravljica in planinsko himno Oj, Triglav, moj dom v izvedbi Fantovskega zbora Dolomiti Dobrova, v katerem nastopajo člani PD Pošte in Telekoma Ljubljana. V imenu organizatorjev sta zbrane udeležence pozdravila Stane Tomšič, predsednik PD PT Ljubljana, in Zora Sušnik Gornik, predsednica Društva prijateljev Poti KV NOV.

Med gosti je bil tudi župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret, ki je toplo pozdravil vse udeležence srečanja. Za njim je spregovoril predsednik Planinske zveze Slovenije mag. Franc Ekar, ki je pohvalil Planinska društva Pošte in Telekoma Ljubljana, Celje in Maribor ter Društvo prijateljev Poti KV NOV, ki vzorno skrbijo za najdaljšo slovensko pohodniško pot, ki poteka od Gančanov v Prekmurju do Slavnika na Primorskem in je vpisana tudi v kataster planinskih poti.

Obširneje je o zgodovini poti spregovoril slavnostni govornik Jože Strelec, predsednik Domicilnega odbora Poti KV NOV, ki je izpostavil pomembno vlogo pobudnikov in ustvarjalcev poti pred davnimi 40 leti. Pot je priljubljena med pohodniki, saj je vsako leto podeljenih veliko priznanj za prehojeno pot. Še posebej je pozdravil navzočega Jožeta Dobnika, snovalca Poti KV NOV in pisca več vodnikov po njej, ki je pri svojih 88 letih spisal tudi obsežno kroniko ob 40-letnici Poti KV NOV.

Sledila je podelitev kipcev kurirčka, ki so ga prejela vsa tri planinska društva za prizadevno delo pri markiranju in vzdrževanju poti.

Za zabavnejši del programa sta poskrbela člana Kulturnega društva Muljava z odlomkom iz Jurčičeve igre. Po koncu uradnega dela so se vsi udeleženci okrepčali z golažem, nato pa se je veselo druženje nadaljevalo ob zvokih ansambla Dolomiti, v katerem nastopajo tudi člani PD Pošte in Telekoma Ljubljana.

Stane Tomšič

S Planinskim društvom Šentvid na 2645 metrov visokem Jalovcu

Komaj smo čakali in končno je prišel drugi avgustovski vikend, ko je bil v društvenem načrtu obisk simbolne gore PZS. Zbralo se nas je osem, povsem dovolj za dobro družbo, ravno prav za dva avtomobila in idealno za tako dolgo in zahtevno turo, kot je z Vršiča na Jalovec.

V soboto smo se namesto kosila odpeljali na naš najvišji gorski prelaz, od tam pa se peš podali proti Zavetišču pod Špičkom. Tam smo že po nekaj urah ne preveč naporne hoje uživali pravi visokogorski ambient. Ob večerji in pretežno dolenjski družbi v nekoliko prepolni, sicer majhni, a prijazni koči nam res ni bilo težko preživeti večera, prav tako ne noči. Tudi nekaj večernih dežnih kapljic nas ni zaskrbelo, le da bi bilo zjutraj lepo, smo si mislili.

Po kratki noči sta nam prijazni oskrbnici postregli s čajem, kar je naznanjalo skorajšnji odhod proti vrhu. V družbi vodnikov Bineta in Romana smo z vzponom po dokaj zahtevni poti hitro opravili, škoda je le, da nam je sicer fantastičen razgled pretežni del plezanja zastirala megla, ki pa ni skazila nasmehov in zadovoljnih obrazov na vrhu. Sestopili smo po zahtevnem, strmem, a zavarovanem pobočju mimo Ozebnika proti Škrbini, nato pa naprej proti Vršiču.

Seveda si nismo mogli kaj, da si ne bi privoščili še prave planinske malice sredi gmajne na južnih pobočjih Mojstrovke in Travnika. Za popestritev zadnjih metrov poti nas je dohitel in prehitel še naš »sosed« – gorski tekač Toni Vencelj, ki je v sklopu priprav na bližajoče se podvige premagal že skoraj polovico Julijskih Alp. Kljub temu da je šlo nam zelo dobro od nog, smo se ob pogledu nanj kar malo zamislili …

Turo smo sklenili v Poštarskem domu na Vršiču, zapečatili pa v domači planinski koči na Gradišču. Ob Maksovi postrežbi z žara in vsem, kar po turi pripada, smo skovali plan za naš naslednji izlet, na katerem pričakujemo tudi koga izmed vas!

vodnik PZS Roman Tratar

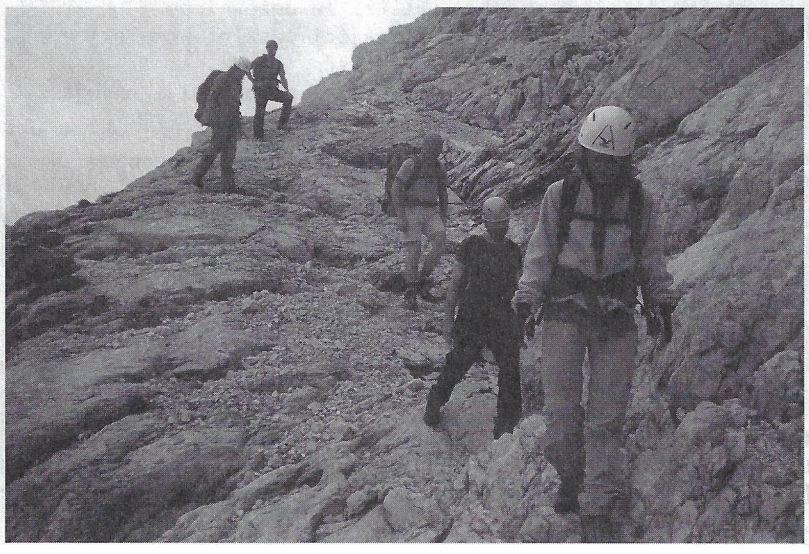

PD Polž aktivno skozi poletje

Izlet na Slemenovo špico

V nedeljo, 12. julija, se nas je 18 »polžkov« namenilo, da z našim vodnikom Alešem osvojimo 1911 metrov visoko Slemenovo špico.

V zgodnjih jutranjih urah smo se odpeljali do Ljubljane, kjer so nas čakali še trije »polžki«. Pot nas je naprej vodila proti Gorenjski, kratko smo postali na Voklem, nato pa veselo do Planice.

Pod planiško velikanko smo si nadeli nahrbtnike, nastavili palice in se podali v Tamar.

Pri domu smo imeli krajši postanek, potem pa smo se dobre volje odpravili na pot. Po gozdni stezi smo prišli do snežnega plazu, po katerem smo se povzpeli do steze, ki pelje na Sleme.

Pot je strma, saj je treba premagati kar 800 metrov višinske razlike, a za »polžke« to ni več nobena ovira. Pod budnim očesom vodnika Aleša smo varno in dokaj hitro osvojili vrh Slemenove špice. Imeli smo čudovit razgled na okoliške vrhove, le mogočni Jalovec se je občasno skrival v oblaku.

Na vrhu Slemenove špice smo se zadržali kar nekaj časa, da smo se odpočili in pomalicali. Še skupinska fotografija in pot pod noge po označeni poti do Poštarskega doma na Vršiču. V domu smo se spet dobro okrepčali, pozno popoldan smo se odpravili do ceste, kjer smo se vkrcali na avtobus.

Ustavili smo se tudi pri Ruski kapelici, ki je postavljena v spomin na več sto ruskih vojakov – ujetnikov, ki jih je 12. marca 1916. leta zasul snežni plaz.

Pot do domačih krajev je v veselem razpoloženju kar prehitro minila. Razšli smo se dobre volje z obljubo, da se vidimo na naslednjem izletu.

V lepem vremenu je PD Polž z vodnikom Alešem in pomočnikoma Branetom in Janezom ter dobro razpoloženimi planinci izpeljal lep nedeljski izlet.

Dvodnevna gorniška tura na Jalovec (2645 m)

Že v predstavitvi pohoda na Jalovec smo lahko prebrali: tura je zelo zahtevna, tehnično in kondicijsko, ni za vrtoglave. Ducat pohodnikov PD Polž pa je vendarle pokazalo, da premore dobro merico poguma in volje in se je skupaj z vodniki, Janezom Čebularjem, ki je bil tudi vodja pohoda, ter Alešem Erjavcem in Brankom Ilotičem, 8. in 9. avgusta odpravilo na dvodnevno gorniško turo na Jalovec.

Pot so začeli ob vznožju skalnih pečin na Vršiču. Sledilo je nekaj ur hoje v hudo strmino, osvojili so steno Goličice (2395 m), nadaljevali po glavnem grebenu Jalovca in po zelo izpostavljeni in ozki poti, kjer je bila naveza nujna, prilezli na vrh.

Tudi sestop ni bil preprost. Iz kamnitega sveta so le prišli na prisojna pobočja do zavetišča po Špičkom, kjer so prespali. Naslednji dan je sledil sestop v dolino in pot domov.

Jalovec je kralj slovenskih gora in velikega spoštovanja vredna gora. Pot je zelo zahtevna, so se strinjali pohodniki, kdor pride gor, je res pravi planinec.

S stola na Stol

V nedeljo, 16. avgusta, smo se s planinci planinskega društva Polž odločili udobje domačega stola zamenjati za svobodo karavanškega Stola. Kar 18 planincev nas je bilo.

Ob 7.30 smo krenili z žirovniškega parkirišča, zagrizli v kolena do Valvasorjevega doma pod Stolom, kjer smo naredili kratek premor. Nadaljevali smo po Žirovniški poti do vrha Stola in nato na Prešernovo kočo. Da korak ne bi bil preuren, je poskrbel okoliški razgled, cvetovi in vroče sonce. Sestopili smo po položnejši Zabreški poti, ki vijuga med ruševjem, smrekovim, bukovim gozdom in planinami. Prav za konec nedeljske hribovske odisejade pa nas je na Valvasorjevem domu pričakala še veselica in čevapčiči. Tako smo zaključili nedeljski pohod, v lepem vremenu in z dobro razpoloženimi planinci.

Tadej Hočevar
Fotol: Janez Ivan Čebular

V križ na Gradišču pri Višnji Gori je v začetku julija treščila vodena strela. Markacisti in gospodarski odsek PD Polž Višnja Gora smo nastalo škodo na križu odpravili, društvo pa se za pomoč pri delu zahvaljuje tudi Jošku Habjanu z Vrha.

Križ je PD Polž postavilo leta 2006 v čast Mariji Snežni, zavetnici planincev. Vsako leto je h križu pohod izpred župnišča v Višnji Gori in maša. Tudi letos 1. avgusta je bilo tako, maševal pa je domači župnik Boštjan Modic.

Oratorij 2009

Živim zate, računam nate

Zadnji teden meseca avgusta je bilo na višnjanskem župnijskem dvorišču in njegovi širši okolici zopet veselo in živahno. Od ponedeljka 24. pa vse do petka, 28. avgusta, je v Višnji Gori namreč potekal že tradicionalni, 8. oratorij. Tega se je letos udeležilo 70 otrok. Župniku Boštjanu Modicu, ki je celoten projekt zastavil in izpeljal, je pomagalo 30 mladih animatorjev, ki smo polni veselja vsako jutro pričakali radovedne otroke.

Naslov letošnjega oratorija Nate računam je označeval življenjsko nalogo svetega Frančiška, ki mu jo je Bog zaupal: »Pojdi in popravi mojo cerkev!« Bog je računal na Frančiška, da bo on tisti, ki bo popravil njegovo Cerkev. Tudi Sv. Frančišek je računal na Boga, saj se je odpovedal vsemu zemeljskemu premoženju in vse svoje upanje stavil samo vanj.

Po zgledu sv. Frančiška Asiškega smo animatorji računali na vse otroke, prav tako pa so tudi vsi otroci računali na vse nas animatorje.

Že takoj ob prihodu smo naša okorna telesa razmigali s pesmijo in bansi. Ves teden smo spoznavali svetega Frančiška in njegovo po spreobrnjenju goreče krščansko življenje. Pomagala nam je vsakodnevna dramska igra, kateheze, ki so letos potekale v naravi, zanimive delavnice in seveda velike igre, na katerih smo porabili veliko kalorij. Le-te smo letos nadomestili z malico, ki jo je pripravljala ga. Lučka Škufca. Ves teden je bil tudi duhovno zelo bogat. Vsak dan smo v naravi obhajali sveto mašo in vse oratorijske dni v novi porciunkuli častili izpostavljeno Najsvetejše.

Vse dni nam je bilo naklonjeno sončno vreme. Tako smo izvedli veliko posebnih dogodivščin, ki jih sicer ne bi mogli. Med prvimi je potrebno omeniti zloglasne vodne igre in obisk ljubljanskega živalskega vrta. Nepozabno doživetje, ki bo vsem nam ostalo v lepem spominu, je zagotovo nočni pohod na Stari grad, kamor smo se šli kot Frančiškovi bratje in sestre poklonit papežu. Sledila je večerja, božični večer z živimi jaslicami, kres, prenočitev v šotorih in še bi lahko našteval ...

Posebna zahvala za duhovno bogat teden druženja in organizacijo gre našemu gospodu župniku Boštjanu Modicu. Oratorij je namreč dokaz, da je mogoče z veliko dobre volje in navdušenja pripraviti dogodek, ki nas je v polnosti zaposlil, predvsem pa vsestransko obogatil.

V pričakovanju novih dogodivščin naslednjega oratorija in s tem ponovnega snidenja naj vas spremlja skromnost in dobrota sv. Frančiška.

Miha Slapničar, animator

Oratorij 2009

Šentvid računa kot Frančišek ... Šentvid računa nate!

Šentvid pri Stični je bil tudi letos en teden polepšan z nasmehom več kot stotih otrok, ki so od 29. 6. do 4. 7. 2009 obiskovali oratorij. Oratorij, ki je imel letos geslo RAČUNAM NATE!, je potekal vsak dan od 9.00 do 15.00 ure. Oratorijska himna je naznanjala začetek in konec oratorijskega dne za otroke, vmes pa so se zvrstile še različne dejavnosti, vse od igrice, katehez, ustvarjalnih delavnic, molitve, plesa in velikih iger, za katere je skrbelo 25 animatorjev.

Že v ponedeljek smo se srečali s Frančiškom in njegovim življenjem in se o njem ves teden pogovarjali. Najprej so animatorji zaigrali igrico, ki so jo otroci z zanimanjem poslušali, nato pa so se po razredih o tem še pogovarjali. Otrokom smo skušali čim bolj približati bistvo letošnjega oratorija in jim s tem podeliti kanček dobrote v srce.

Za otroke smo poskrbeli tudi z ustvarjalnimi delavnicami. Izbirali so lahko med 10 različnimi delavnicami, v katerih so lahko izdelovali ribice, živalice, ropotuljice, magnetke, senčnike, zapestnice, obeske, ustvarjali članke za oratorijski časopis, klenkali in peli. Otroci so na koncu oratorija vse izdelke predstavili na razstavi, nato pa so jih odnesli domov.

V sredo smo otroke peljali na izlet. Otrokom smo naročili, da se zjutraj dobimo na železniški postaji v Šentvidu. Tam smo zapeli oratorijsko himno in se nato z vlakom odpeljali proti Ljubljani. Od postaje Vodmat smo se sprehodili do kopališča Kodeljevo. Hitro smo se preoblekli, dali otrokom natančna navodila o obnašanju na kopališču in skočili v vodo. Seveda pa dan oziroma teden ne bi bil toliko zanimiv, če se ne bi odvijale velike igre. Te so otroci iz dneva v dan bolj pričakovali. Razdeljeni so bili v skupine, ki so bile med seboj enakovredne. Vsaka skupina je morala med seboj sodelovati in si pomagati, če so hoteli biti uspešni. Po koncu oratorija smo videli, da jim to ni delalo težav. Za vsak dan smo pripravili igro, ki je trajala uro in pol, in veselje jih je bilo opazovati. Še najbolj so bili otroci veseli v petek, saj so se lahko oblekli v kopalke in uživali v vodnih igrah, na koncu pa tudi v vsesplošnem polivanju z vodo. Le-tega pa seveda ne bi bilo brez gasilskega tovornjaka.

V petek so otroci lahko čez noč tudi prespali. Animatorji smo poskrbeli za toplo večerjo in dober spanec. Še pred spanjem se je od 22.00 do 24.00 ure odvijala nočna igra, ki je bila letos na temo piratov. Skupine so predstavljale pirate, ki so se izgubili sredi Atlantskega oceana. Z reševanjem različnih nalog na otokih so dobivali material, da so si lahko na koncu naredili splav in varno pripluli na domačo celino.

V soboto je bil zadnji dan oratorija. Otrokom smo najprej pripravili zajtrk in nato še zadnjič prisluhnili Frančiškovi zgodbi. Nato smo se po razredih začeli pripravljati na sodelovanje pri sveti maši. Ob 13.00 uri se je začel zaključek oratorija. Kar nekaj staršev si je prišlo ogledat svoje malčke, kako so nadobudno peli in plesali različne pesmi in banse. Ob 14.00 uri je bila sveta maša. Vodil jo je gospod Stane Kerin, ki je s svojimi besedami segel v srce vsakega otroka, starša in tudi v srce vsakega animatorja.

Animatorji smo tako dobili nove moči, da se začnemo pripravljati na oratorij 2010, vsem otrokom pa obljubljamo, da lahko drugo leto zopet računajo na nas!

Neža Bregar

Bralci pišejo

Išče se Turistično društvo Stična

Pred kratkim sem si ogledal nekaj prireditev iz Trebanjskega koša v organizaciji Turističnega društva Trebnje. Ob tej priložnosti sem se spomnil, da sem se tudi jaz pred kakšnim letom včlanil v Turistično društvo Stična. Uglajen gospod me je povabil in skupaj z znanko sva mu takoj plačala pristopnino oz. članarino. Za čuda pa od takrat ni ne duha ne sluha o tem turističnem društvu. Kolikor vem, morajo društva vsaj enkrat na leto sklicati občni zbor, kamor povabijo vse člane, in razpravljajo o izvedenih akcijah in se dogovorijo o nadaljnjem delu. Ker pa takšnega vabila midva nisva dobila, pa tudi Turističnega društva Stična ni nikjer čutiti, se mi poraja dvom, ali to sploh obstaja. Bognedaj, da bi pomislil, da si je gospod, ki je pobral članarino, za to plačal zapitek na turistični kmetiji, saj je deloval precej uglajeno in se je predstavil za predsednika.

Če pa vendarle kdo kje najde kakšno sled o omenjenem društvu, pa naj mi javi, da bom te zadeve še osebno preveril. Gotovo pa bi bilo prav, da Stična vendarle dobi verodostojno in ambiciozno turistično društvo, vsaj primerno pomenu Stične, saj se tudi obisk turistov iz leta v leto povečuje.

Lojze Podobnik

V poletnih mesecih je na Krko pripeljal turistični vlakec iz Šmarjeških Toplic. Ustavil se je pred cerkvijo, turisti pa so se želeli okrepčati v dobri gostilni. Šmarješki vlak vozi lastnik neke zidanice v Šmarjeti, sponzorirajo pa ga predstavniki njihove turistične ponudbe. Bi lahko tudi v naši občini vozil podoben vlak turiste, ki bi obiskali naše znamenitosti, prireditve ...? (A. Tomažin)

ZAHVALA ZA POMOČ

Pisalo se je leto 2005 in dvanajstim mladincem iz Šentvida pri Stični se je porodila misel, da bi tudi Šentvid imel oratorij. Beseda je dala besedo in že je bil določen datum oratorija. Ker je bilo vse to za nas prvič, smo imeli oratorij samo tri dni. Že naslednje leto pa smo ga pripravili za ves teden. Zaupali smo vase in verjeli, da nam bo uspelo. Leta so minevala, mi pa smo vedno znova veseli in polni pričakovanja čakali, da pride dan, ko spet zapojemo oratorijsko himno.

Tudi letos je bilo tako in upamo, da bo tako še veliko let. Animatorji smo ponosni na svoje delo in upamo, da vsako leto vsaj malo popestrimo počitnice. Naše največje plačilo pa so na koncu nasmejana usta vseh otrok in njihovih staršev.

Letos praznuje šentviški oratorij 5 let. Največje zasluge za to ima gospod Stane Kerin, ki je bil tisto leto, ko smo začeli z oratorijem, župnik v Šentvidu. Gospod Stane Kerin nam je omogočil, da smo iz nič naredili oratorij za več kot 100 otrok in za vse to smo mu iz srca hvaležni vsi animatorji. Že vseh pet let pa oratorij ne bi potekal tako uspešno, če nas ne bi podpirali tudi sponzorji.

Iskreno se zahvaljujemo torej: Rašici, Mesarstvu Maver, Pizzeriji Kegeljček, Trgovini Agrograd, PDG Dob, PDG Radohova vas, Trgovini Kašča, Stanku Perparju, Marjanu Kastelicu, Gregorju Kovačiču, številnim staršem animatorjev in staršem otrok ter tudi gospodu Jožetu in gospe Anici.

Hvala, ker lahko računamo na vas!

Animatorji

Franc Šest 1961–2009

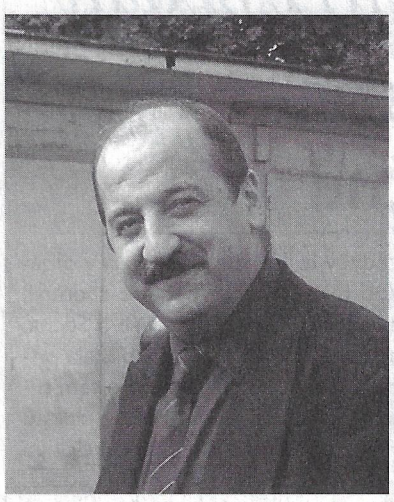

»Tja gor bi rad,« je pred leti tresoča roka koroškega skladatelja na list papirja prelila neizmerno hrepenenje po gorskih prostranstvih. Tudi zgodnje julijsko jutro se je začelo s skrito mislijo »tja gor bi rad«. A je srce zastalo tik pod vrhom. Umrl je Franc Šest, prijatelj in sodelavec, ki je več kot dvajset let v Javnem komunalnem podjetju Grosuplje izvajal javno službo varstva okolja in ravnanja z odpadki.

Franc Šest se je rodil pred oseminštiridesetimi leti, 21. 1. 1961, v naselju Jelševec v občini Trebnje. Otroštvo je skupaj z očetom Francem, mamo Slavko in sestro Danico preživljal v Čužnji vasi pri Trebelnem. V Šmarju - Sapu so si po prihodu leta 1972 obnovili in uredili nov dom, kjer je z ženo Ireno in sinovoma Ervinom in Mihom živel polno in bogato družinsko življenje vse do prezgodnje smrti. Po osnovni šoli se je na poklicni gradbeni šoli v Ljubljani leta 1978 izučil za pečarja. Želja po izobraževanju in sprejemanju novih tehničnih znanj ga je spremljala vse življenje. Svoje praktične izkušnje je nadgrajeval s študijem ob delu. Leta 1981 je tako pridobil strokovno izobrazbo gradbenega tehnika s področja visokih gradenj, leta 2005 pa naziv komunalnega inženirja. Njegova celotna poslovna pot je bila povezana z gradbeništvom. Do leta 1988, ko se je zaposlil na Komunalnem podjetju Grosuplje, je bil tri leta zaposlen v Montažnem industrijskem podjetju KIP iz Ljubljane, štiri leta v podjetju Umetni kamen - kamin iz Ljubljane ter tri leta v Podjetju za vzdrževanje avtocest.

Kot področni referent je v Javnem komunalnem podjetju Grosuplje vodil enoto za zbiranje in odvažanje odpadkov, do leta 2006 je vodil tudi obratovanje odlagališč, nazadnje v Špaji dolini. V podjetju je bil cenjen kot vesten in sočuten sodelavec ter odličen operativni vodja. Tudi v najtežjih trenutkih je znal s svojim razposajenim značajem in dobro voljo urejati odnose tako med sodelavci v svoji enoti kot tudi z uporabniki komunalnih storitev. Z njegovim odhodom je nastala globoka vrzel, ki jo bo težko zapolniti, saj je do potankosti poznal delo, območja in navade uporabnikov storitev ravnanja z odpadki. Uspešno je sodeloval z občinami in krajevnimi skupnostmi ter vaškimi sredinami. Z njimi je za skupno dobro načrtoval in izvajal aktivnosti s področja varstva okolja in urejanja krajine.

Keramika, motorji, vojni veterani, prepevanje in gorništvo so dopolnjevali njegovo bogato in uspešno poklicno pot. Zadnja planinska tura pod bovškimi hribi je bila za Frenka, kot smo ga imenovali prijatelji in sodelavci, usodna. Zapustil nas je ravno sredi v nebo kipečih slovenskih vršacev, ki jih je občudoval in obiskoval ob vsakem prostem trenutku.

Močno bomo pogrešali njegovo vedrino in zanj značilen čaroben dotik s konico prsta, s čimer je znal pritegniti pozornost in vzpostaviti pristen odnos z vsakim sogovornikom. Še posebej pa se ga bomo spominjali po njegovi duhovitosti, razposajenosti ter prijateljevanju na izletih in družabnih srečanjih.

Hvala mu za vse dobro.

Javno komunalno podjetje Grosuplje

V spomin

Liza Juhas Zavodnik

Predsednica Turističnega društva Višnja Gora

V soboto, 12. septembra 2009, smo se na višnjanskem pokopališču poslovili od 62-letne Lize, priljubljene predsednice domačega turističnega društva. Umrla je po hudi, neozdravljivi bolezni.

Predsednica turističnega društva je bila od 16. februarja 2005 vse do svoje prezgodnje smrti. Društvo je vodila z veliko odgovornostjo in ljubeznijo. Okrog sebe ji je uspelo zbrati skupino zavzetih članov. V dobrih štirih letih, kolikor je vodila društvo, je bilo veliko narejenega. Društvo ni samo izvajalo že uveljavljenih in tradicionalnih prireditev, kot so Anin sejem, Jurčičev pohod, proslavljanje dneva državnosti, celoletno ocenjevanje urejenosti domov in naselij z zaključno prireditvijo ... Liza je s svojimi domišljenimi pobudami in aktivnostmi uspela obogatiti program predvsem s kulturnimi dogodki (koncerti, razstave, folklorni nastopi in drugo). Imela je veliko zaslug, da sta Turistični društvi Višnja Gora in Polževo organizirali po Kriško-Polževski planoti Krevsov tek v spomin na slav nega rojaka Iva Krevsa, mednarodn priznanega tekača na srednje in dolg proge med obema svetovnima voj nama. Tek je prerasel lokalne okvire saj se ga vsako leto udeležijo tekač iz vse Slovenije in tudi že iz drugi držav. Prav tako pa je sodelovala i podprla mlade športnike pri priprav že tradicionalnega septembrskeg turnirja v košarki. Liza je prevzel pomembno vlogo pri lanskem pra znovanju 530-letnice mestnih pravic Poskrbela je, da je nekaj pomembnej ših zgodovinskih zgradb označenih opisnimi tablicami. Letošnjega marc je bila še osebno aktivna pri postavitv opisne table o zgodovini višnjanski plemiških gospodov pri razvalina Starega gradu. Ob vsakoletnem dne vu Zemlje je društvo pod njeno tak tirko posadilo drevesa, v tesni navez z Vzgojno-izobraževalnim zavodom pa je organiziralo izbor in realizacij nalog za izjemno uspešne nastope di jakov na državnih turističnih tekmo vanjih.

Liza je s svojo preudarnostjo, nepo srednostjo, skromnostjo in optimiz mom nadvse uspešno sodelovala občino, krajevno skupnostjo, občin sko turistično zvezo in drugimi dru štvi. Bila je trdno prepričana, da im Višnja Gora in vrsta drugih krajev naši občini s svojo bogato in razno vrstno kulturno in naravno dediščin velike možnosti za razvoj turizma.

Njeno delo na področju turizma j v relativno kratkem obdobju pustil pomembno sled. Liza je bila ob leto šnjem občinskem prazniku nagraje na s priznanjem župana. Pogrešali i spominjali se je bomo!

Pavel Grozni

Letnik 1991 o tem, kako postati slovenski vojak

Seznanitev vojaških obveznikov s pravicami in dolžnostmi ob vpisu v vojaško evidenco

Uprava za obrambo Ljubljana je dne, 17. septembra 2009, izvedla v občini Ivančna Gorica seznanitev z vpisom v vojaško evidenco za 103 vojaške obveznike, rojene l. 1991. Udeležba, ki ni sicer obvezna, je bila zelo dobra, saj se je seznanitve v dvorani kulturnega doma v Ivančni Gorici udeležilo 79 fantov, ki so si tako pridobili osnovne informacije o vojaških dolžnostih in pravicah ter možnostih, ki jih ponuja Slovenska vojska danes.

Po zakonu o vojaški dolžnosti pristojna uprava za obrambo vpiše vsako leto v vojaško evidenco moške, ki v tekočem letu dopolnijo 18 let. S tem dejanjem so ti fantje postali vojaški obvezniki z nekaterimi pravicami in dolžnostmi. Ker se je Slovenska vojska v letu 2003 reorganizirala iz naborniške v profesionalno, se je vojaška dolžnost teh obveznikov, vpisanih v vojaško evidenco, spremenila. Obveznega naborniškega sistema in služenja vojaškega roka ni več, razen v primerih, ko je ogrožena varnost države, se le-ta lahko zopet uvede za obveznike med 18. in 27. letom starosti. O tem je obveznike seznanil višji svetovalec za vojaške zadeve Branko Troha, ki je vodil tokratno seznanitev.

Dobrodošlico mladim občanom, ki so letos skupaj s slovensko državo postali polnoletni, je zaželel tudi njihov župan Jernej Lampret, ki je v krajšem nagovoru poudaril pomen Slovenske vojske in dejstvo, da so se rodili ravno v času nastajanja samostojne države, pri kateri so odločilno vlogo odigrali pripadniki takratnih vojaških in policijskih struktur.

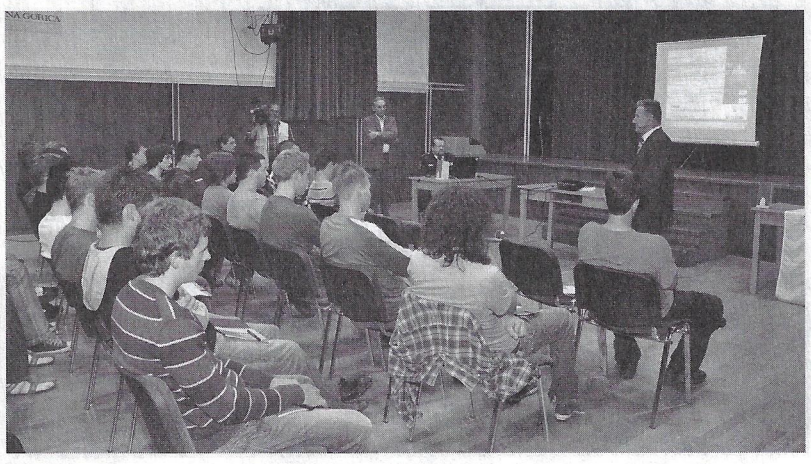

Nato so fantje zvedeli, kako se lahko prostovoljno odločajo za sodelovanje v Slovenski vojski. Ta jim nudi tri oblike sodelovanja, in sicer: prostovoljno služenje, opravljanje vojaške službe v rezervni sestavi in zaposlitev v Slovenski vojski kot profesionalni vojak. Podrobneje sta jim to opisala štabni vodnik Jurij Primšar in vojak športnik Gregor Brod iz športne enote SV, ki je predstavil delo in pomen vojaka športnika. Predstavljena jim je bila tudi možnost štipendiranja.

Seznanitev je potekala sproščeno in zanimivo. Postavljenih je bilo veliko vprašanj, na katere so vsi fantje dobili odgovore in nadaljnje usmeritve. Pri predstavitvi so sodelovali tudi vojaki 10. motoriziranega bataljona SV, ki so svojo oborožitev in vojaško vozilo Valuk predstavljali pred dvorano kulturnega doma. Po ogledu oborožitve so bili fantje povabljeni na toplo malico v bližnje gostišče, kar pa zagotovo ni bil edini razlog, da so se udeležili seznanitve, na kateri so izvedeli, kako lahko domovini služijo kot vojaki.

Branko Troha

ODVOZ NEVARNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV – JESEN 2009

Javno komunalno podjetje Grosuplje obvešča občane občine Ivančna Gorica, da bo v jesenskem času odvažalo nevarne odpadke iz gospodinjstev po naslednjem vrstnem redu:

Plan zbiranja nevarnih odpadkov:

sobota 3. 10. 2009,
Ivančna Gorica, parkirišče pri zdrav. domu - 8.00–10.00

sobota 3. 10. 2009,
Šentvid pri Stični, parkirišče pri trgovini Tuš - 10.30–12.00

sobota 3. 10. 2009,
Stična, parkirišče pri samostanu - 12.30–14.00

sobota 3. 10. 2009,
Muljava, parkirišče pred kulturnim domom -14.30–16.00

sobota 3. 10. 2009,
Višnja Gora, parkirišče pri Cestnem podjetju - 16.30–18.00

ponedeljek 5. 10. 2009,
Ambrus, parkirišče pred družbenim domom - 14.00–15.30

ponedeljek 5. 10. 2009,
Zagradec, parkirišče pri trgovini Kmetijske zadruge - 16.00–17.30

ponedeljek 5. 10. 2009,
Krka, parkirišče pri gostilni Nace - 18.00–19.30

Med nevarne odpadke spadajo topila, kisline, barve, laki, olje in maščobe, detergenti, zdravila, baterije, akumulatorji, fluorescentne cevi in drugi živosrebrni odpadki, prazne tlačne posode, fotokemikalije, pesticidi in podobno.

Naša skrb je čisto okolje!

Javno komunalno podjetje Grosuplje

Člani moto kluba Fire Group smo se udeležili krvodajalske akcije

V četrtek, 10. septembra, je v kulturnem domu v Ivančni Gorici potekala krvodajalska akcija. Žal je vsako leto vse več ponesrečencev tudi med motoristi, zato smo se v MK Fire group Ivančna Gorica odločili darovati kri. Po končanem darovanju smo pojedli zasluženo kranjsko klobaso, darovano kri pa nadomestili s kozarcem refoška. Z mislijo, da smo naredili nekaj dobrega, smo odšli na zaslužen počitek.

Lep motoristični pozdrav!

Klemen Nosan

OBMOČNO ZDRUŽENJE RDEČEGA KRIŽA GROSUPLJE

Krvodajalke, krvodajalci, hvala!

Obisk delegacije iz Cipra na akciji v Šentvidu

Iskrena hvala vsem, ki darujete najdragocenejše, svojo kri, in z njo rešujete življenja pri težkih operacijah, boleznih in poškodbah.

Štiridnevne septembrske krvodajalske akcije se je udeležilo 470 krvodajalcev. Veseli nas, da je bilo 50 takšnih, ki so kri darovali prvič. Upamo, da bodo še prihajali in s svojim zgledom pritegnili še druge.

Radi bi se zahvalili tudi vsem, ki na različne načine podpirate in pomagate pri krvodajalskih akcijah: Osnovnim šolam v Grosupljem, v Vidmu - Dobrepolju in v Šentvidu pri Stični, ki prilagodijo šolski program in nudijo potrebne prostore za odvzem krvi, Občini Ivančna Gorica za kulturni dom, vsem prostovoljcem, ki pomagajo pri obveščanju in pri sami akciji, pa tudi vsem delodajalcem, ki organizirate delo tako, da zaposleni lahko pridejo darovat kri. Žalosti pa nas, da smo za dve večji podjetji slišali, da svojim delavcem tega nista omogočili. Morda je bilo zato 49 krvodajalcev manj kot lani. Krvodajalcem se je letos spet pridružil tudi grosupeljski župan Janez Lesjak, dobrepoljski župan, ki iz zdravstvenih razlogov trenutno ne more dati krvi, pa nas je na krvodajalsko akcijo prišel pozdravit.

V Šentvidu pri Stični nas je obiskala delegacija s Cipra (na sliki) pod vodstvom njihovega ministra za zdravstvo, da bi pri organiziranju krvodajalstva uporabili tudi naše izkušnje. Zelo so bili navdušeni nad tem, kar so videli, saj je bila akcija zgledno organizirana in izpeljana, potekala je v zelo lepo urejenih šolskih prostorih, vodstvo šole pa je ciprsko delegacijo prijazno sprejelo in ji šolo razkazalo.

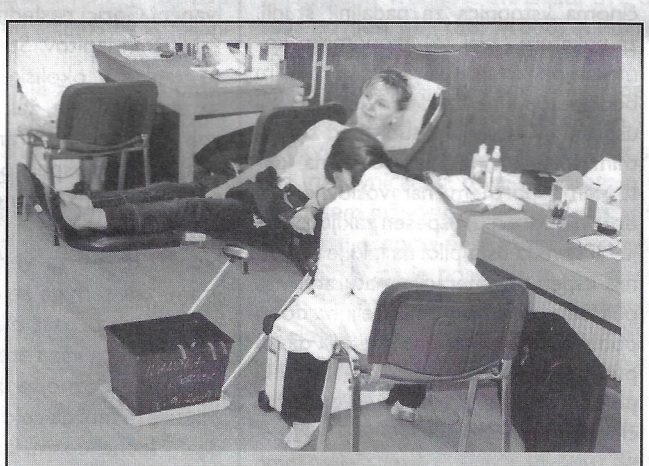

KO RK Ivančna Gorica je 10. septembra v dvorani kulturnega doma v Ivančni Gorici pripravila redno krvodajalsko akcijo. Odvzema se je udeležilo 177 oseb. Vsem in vsakemu posebej se iskreno zahvaljujemo za to humano dejanje in potrpežljivo čakanje v vrsti.

Letovanje na Debelem Rtiču

Kot že nekaj let poprej so tudi letos otroci treh občin (Grosuplje, Ivančna Gorica, Dobrepolje) v sodelovanju z Območnim združenjem RK Grosuplje od 12. do 22. avgusta odšli na počitnice na morje.

Na Debelem rtiču nas je pričakalo čudovito vreme in cel kup presenečenj. Dnevi so ob kopanju, ustvarjalnih delavnicah (likovne, plesne, delavnica o drogah ...), športnih igrah, predstavah, izletu v Sečoveljske soline in Izolo minili, kot bi mignil.

Letos nas je posebej lepo presenetil obisk županov vseh treh občin (Janez Lesjak, Jernej Lampret, Janez Pavlin) in predsednika OZRK Grosuplje Franca Horvata. V sproščenem vzdušju in z dobro voljo so si ogledali, kako otroci preživljajo počitnice. Ko so videli vseh 175 otrok, 16 vzgojiteljic in le enega vzgojitelja, so nam za bodoče zaželeli, da bi se naslednjih letovanj udeležilo več moških prostovoljcev – vzgojiteljev. Prisotne vzgojiteljice smo predlog z nasmehom sprejele in se že veselimo prihodnjega poletja.

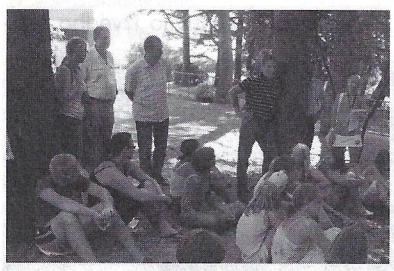

Na obisk so prišli župani občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Videm.

Že sedaj lepo vabljeni naslednje leto vsi polnoletni (dekleta in fantje), ki z veseljem in odgovornostjo delate z otroki. Zagotavljava vam, da se bomo imeli lepo prav vsi – otroci in vzgojitelji.

Pedagoški vodji,
Urška Berdajs in Maja Miklavčič

Vsi mi smo bili na letošnjem letovanju.

Nekaj poletnih utrinkov

Suha Višnjica julija v Gorenji vasi. Voda je poniknila in postavila na glavo življenje v svoji okolici. Ni tako enostavno, kot se morda zdi.

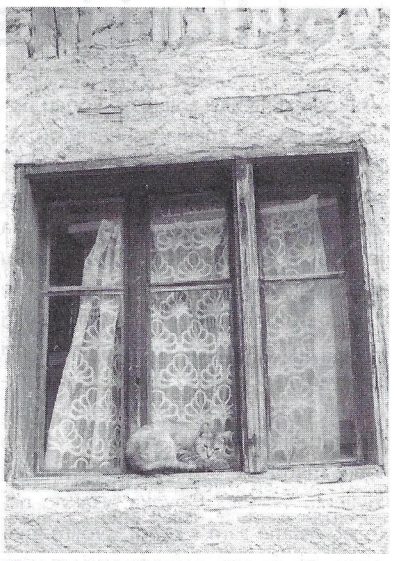

Kmečka idila

Dobronamerno opozorilo v Gorenji vasi, ki se je že naslednji dan znašlo strgano na tleh. Zakaj? So ljudje, ki ne potrebujejo takega opozorila, in so taki, ki tega ne marajo videti. Žal je bilo opozorilo namenjeno prav njim, očitno pa v bodoče ne bo nič bolje.

Ali se je Tomaž Bregar z Bojanjega Vrha lotil izkopavanja krompirja na star način ali pa je to le predpriprava za sodobni izkop pridelka?

Zelo lepi ptiči! Preživeli so žegnanje. Kaj bo naprej, se pa ne ve. O pa se ve, samo vprašanje časa je!

Tekst in foto: J. Agnič

ZAHVALA

Bolezen, ki je prešla iznenada, mi je pokazala pot do znancev in prijateljev. Zato se prav lepo zahvaljujem KORK Ivančna Gorica za paket in predstavnicama RK za darilo in obisk. Prav lepa hvala tudi predstavnicama organizacije Zlata jesen, pevskemu zboru Harmonija, predsednici DU Ivančna Gorica ge. Ljubi Štrubelj za vsa darila in lepe želje.

Za vožnjo k fizioterapevtki pa prav prisrčna zahvala ge. Mariji Tomšič in g. Matiju Škafarju.

Vsakemu posebej še enkrat hvala.

Vida Gorišek, Ivančna Gorica

Lepota ni naključje

Da pa bo pot do nje enostavnejša in prijetnejša vam pomaga

Nudimo:
Nega obraza z uporabo vrhunske profesionalne kozmetike MATIS
Anticelulitni in shujševalni programi
Masaža, pedikura, manikira, depilacija
make up in še in še

100% NARAVNA KOZMETIKA SOTHYS

KOZMETIČNI SALON
H M
Helena Miranda

Helena Miranda Maček s.p.
Stari trg 22, 1294 Višnja Gora
Telefon: 01 7884 348
Mobitel: 041 966 113
E-mail: HelenaMiranda@siol.net

VABLJENI NA POSVET IN OBISK

Preizkušene metode, uporaba vrhunskih preparatov znanih blagovnih znamk, predvsem pa izkušnje pridobljene z usposabljanjem v tujini in Sloveniji ter dolgoletna delovna praksa, vam zagotavljajo vrhunske rezultate in dolgoročni učinek, ki ne bo ostal neopažen.

Dosežite popolno telo z aparaturo, ki vsebuje stimulacijo mišic, infrardečo luč in ultrazvok.

Odličen uspeh naših dijakov na poklicni in splošni maturi

Vsako leto na naši šoli proti koncu pouka vse vrvi od znanja, vsi dijaki skušajo doseči čim več ali popraviti, kar je popraviti mogoče. To velja predvsem za dijake nižjih letnikov, z maturanti pa je popolnoma drugače. Ob zaključku srednjega šolanja morajo prestopiti še zadnjo stopnico, ki jih loči od zrelosti – čaka jih še matura, zrelostni izpit, pri katerem je potrebno pokazati vse znanje, ki so ga (večinoma) marljivo (včasih pa tudi ne) nabirali in nabrali v štirih letih. Matura je posebna prelomnica v življenju vsakega človeka, vsakdo namreč ostane sam s seboj, svojim znanjem, izkušnjami, samozavestjo – vsak se mora izkazati sam.

POKLICNA MATURA 2009

Dijaki naše šole so letos odlično opravili svoj zrelostni izpit. Pa začnimo s **poklicno maturo**. To so opravljali dijaki programa ekonomsko-komercialni tehnik, v celoti jo je opravljalo 61 dijakov, uspešnih pa je bilo 58 ali 95,1 %. Med temi dijaki je bilo 59 rednih, med njimi pa je bilo uspešnih kar 58, tj. **98,3 %**. To pa je seveda izjemen uspeh (lani 93,7 %). Povprečno število točk je 16,1 (od možnih 23), kar je največ doslej. Trije dijaki pa so dosegli izjemen uspeh – kar 22 točk. Zlati maturanti poklicne mature so **Rok Berčan, David Bukovec in Nina Klemenčič.**

13. julija 2009 pa je bilo konec negotovosti tudi za maturante **splošne mature**, takrat so – večinoma že ob peti uri zjutraj, ko DIC objavi rezultate na medmrežju – izvedeli za svoj uspeh na maturi. Tudi dijaki splošne mature so dosegli izjemen uspeh; maturo je opravljalo 91 dijakov, uspešnih je bilo 89 ali **97,8 %**, kar je visoko nad državnim povprečjem (to je 91,82 %). Povprečno število doseženih točk je 19,92 (slovensko 19,69). Trije dijaki pa so dosegli izjemen uspeh, in sicer spričevala s pohvalo. Zlati maturanti so **Gregor Zupančič, Nika Ilovar in Irma Zidar**. Irma je dosegla vseh 34 točk, tako uspešnih dijakov je bilo v Sloveniji letos le 33, na takšen uspeh pa smo lahko še posebej ponosni.

Maturanti poklicne mature so prejeli maturitetna spričevala 6. 7. 2009 na posebni slovesnosti, maturanti splošne mature pa teden dni za njimi, torej v ponedeljek, 13. 7. 2009. Obe podelitvi sta bili zelo slovesni, vzdušje pa seveda skladno z veseljem dijakov. Vsak je namreč dosegel uspeh in odličen rezultat, ki je bil samo njegov. Na obeh podelitvah je po kratkem priložnostnem programu in nagovoru ravnatelja Milana Jevnikarja sledila podelitev. Poleg tega pa so vsi zlati maturanti prejeli srebrne ali zlate Jurčičeve nagrade, najvišja priznanja, ki jih šola podeljuje dijakom. Dijaki poklicne mature Rok Berčan, David Bukovec in Nina Klemenčič srebrno, dijaki splošne mature Gregor Zupančič, Nika Ilovar in Irma Zidar pa zlato. Vseh šest dijakov pa bo na poseben sprejem povabil tudi minister za šolstvo dr. Igor Lukšič.

SSJJ SPLOŠNA MATURA 2009

Zaključek šolanja je nekaj posebnega, predvsem seveda za dijake, ki so prestopili še eno stopnico na svoji poti do cilja, maturitetno spričevalo je večinoma vstopnica za nadaljnji študij, za nekatere (zdaj že) ekonomsko-komercialne tehnike pa poklic, s katerim bodo vstopili na trg dela. Dijaki so bili uspešni in ustvarjalni tudi med štiriletnim šolanjem, izkazali so se na kulturnem, športnem, naravoslovnem in drugih področjih, uspešen zaključek pa je bil seveda tista pika na i, ki je dopolnila uspeh te generacije maturantov in pokazala, da smo tudi učitelji na dobri poti. Veseli smo uspeha vsakega dijaka posebej in želimo, da bi vse izzive in priložnosti znali izkoristiti in da bi bili čim bolj uspešni.

Vesna Celarc, prof.

Zadnji trgovci v Ivančni Gorici?

Ob beri lepih šolskih uspehov minulega šolskega leta se lahko na Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica pohvalimo, da smo zelo uspešno pripeljali do konca tudi letošnjo, za nekaj časa zagotovo zadnjo generacijo trgovske šole. Od 22 dijakov, ki so se v letu 2006 vpisali v prvi letnik, to je bil žal zadnji vpis v ta program na naši šoli, jih je uspešno končalo letnik 20 in kar 18, ali 90 %, tudi zaključni izpit in tako pridobilo poklicno izobrazbo. Glavnina teh bo na naši šoli nadaljevala šolanje v poklicno tehniškem programu ekonomski tehnik, ki se zaključi v dveh letih s poklicno maturo. Mnogi bodo svoje šolanje nadaljevali potem tudi na višji in visoki stopnji. Iskrene čestitke!

Na podelitvi spričeval ZI, 19. 6. 2009

Če bi pogledali osnovnošolski uspeh marsikaterega teh naših dijakov, bi si težko upali napovedati tak lep napredek do poklicne mature in celo do višje ali celo visoke izobrazbe. Toda to mnogim uspe s samo enoletnim podaljškom srednje šole (3+2 leti), ko dijaki dozorijo in se jim odpre drugačen pogled na šolsko delo in na vrednost izobrazbe.

Ampak, kot sem zapisal uvodoma, v Ivančni Gorici naslednja tri leta ne bo zaključnih izpitov. Starši in učenci, ki so zaključili okoliške osnovne šole, se zadnja tri leta, žal, niso odločali za vpis v poklicni program trgovec. Zato je z letošnjo uspešno generacijo vsaj za nekaj časa končano šolanje trgovcev pri nas.

Upam, da ne za vedno, saj je program, kot sem ga že opisal, izjemnega pomena za naše okolje, edinstvena priložnost za vse tiste dijake, ki si želijo malce zložnejše poti do poklicne mature in morda celo nadaljnjega študija. Močno upam, da bo med starši letošnje generacije osnovnošolcev prevladal pameten premislek, da je veliko lepše imeti doma uspešnega dijaka poklicne šole, ki bo poklicno maturo, če je to seveda njegov cilj, dosegel v petih letih, kot pa neuspešnega gimnazijca ali ekonomskega tehnika, ki se bo zaradi neuspehov primoran prepisati ne kakšen drug program v Ljubljano.

Že bežen pogled na razpisana delovna mesta v dnevnem časopisu in na Zavodu za zaposlovanje daje jasna zagotovila, da je prodajalec še vedno najbolj iskan poklic. Tako bo tudi v bodoče, saj je gospodarski razvoj Slovenije usmerjen v razvoj storitvenih dejavnosti, kamor sodi tudi trgovina. Posebej pa je razveseljivo, da večina velikih trgovcev ponuja štipendije dijakom, ki se odločijo, da bodo prodajalci.

Šolanje za trgovca traja 3 leta, v zadnjem letniku pa se dijak 6 mesecev praktično usposablja pri delodajalcu. V programu so poleg splošnih predmetov, kot so slovenščina, matematika, tuj jezik, umetnost, športna vzgoja, družboslovne in naravoslovje, še strokovni moduli, ki dijaka natančno seznanijo s tem poklicem. Sam pa izbere modul, ki ga podrobneje uvede v prodajo živil, tehnike ali drogerije in tekstila.

Program je v celoti prenovljen. Več kot do sedaj je praktičnega usposabljanja pri delodajalcu in strokovno ekonomskih vsebin. Delovno prakso zagotovi dijaku šola, ki je tudi sicer ves čas šolanja dijaka povezana z delodajalcem. Velik poudarek je tudi na dijakovem osebnostnem razvoju, kar je zelo pomembno za opravljanje tega poklica kot tudi za samozaposlitev ali pa za nadaljevanje šolanja.

Vse letošnje devetošolce vabimo, da pred vpisom v srednjo šolo premislite tudi o tej možnosti za vaše nadaljnje šolanje in se izognete praksi, ki jo opažamo v zadnjih letih, da vse preveč osnovnošolcev izbira prezahtevne srednješolske programe, ki prinašajo šolski neuspeh, kar vodi tudi večino težav, ki jih imajo mladostniki. Uspešno šolsko delo dijaku pomaga pri ustreznem osebnostnem razvoju. Izobraževanje v programu trgovec je tako zasnovano, da omogoča napredek tudi tistim, ki imajo nekoliko slabše predznanje in delovne navade iz osnovne šole. Predstavljena pot kaže, da v treh letih pridobite poklic, odprte pa so tudi vse možnosti za nadaljnje izobraževanje.

Milan Jevnikar, ravnatelj

S programom Leonardo Da Vinci po Evropi

V začetku junija sta dve skupini dijakov programa ekonomski tehnik Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica že peto leto zapored v okviru programa EU Leonardo da Vinci izvajali projekt Poslovanje v EU. Dva koristna in zanimiva tedna so preživeli v vroči Granadi v Španiji in v prijetnem mestecu Szentendre blizu Budimpešte.

Dijaki so bili navdušeni nad pridobivanjem novih izkušenj, izboljšali pa so seveda tudi svoje poklicno znanje, znanje jezikov in predvsem spoznali drugačno kulturno okolje. Opravljali so komercialna, administrativna in druga dela v turističnih, trgovskih in drugih storitvenih ter industrijskih podjetjih.

Na intenzivnih jezikovnih tečajih so pridobili osnove španskega in madžarskega jezika. Poleg tega so se udeležili nekaterih strokovnih ekskurzij in izletov v bližnja mesta, pri katerih so lahko neposredno zaznali utrip tujih dežel. V prostem času so sami spoznavali mesto in ljudi, obiskali kakšno prireditev, se kopali, brali, skratka živeli v prav posebni skupnosti, kjer je življenje potekalo malo drugače kot doma.

Dijaki menijo, da je bila to za njih zelo koristna izkušnja v vseh pogledih in jo priporočajo tudi naslednjim generacijam. Naši gostitelji so bili z njimi zelo zadovoljni, tako z dovolj dobrim znanjem angleščine kot z odnosom do dela.

Utrinek z ogleda mesta Granada v Španiji

Za celotno operativno izvedbo projekta, ustrezen izbor udeležencev, njihovo jezikovno, kulturno in pedagoško pripravo, vse potrebne pogodbe, organizacijo prevoza, zavarovanja in bivanja ter ovrednotenje rezultatov projekta je poskrbela šola.

Rezultate našega projekta v programu Leonardo da Vinci in pridobljene izkušnje bomo letos predstavili tudi ožji in širši javnosti, predvsem pa našim dijakom, ki se bodo takih projektov udeleževali v prihodnjih letih.

Ponosno lahko zapišemo tudi to, da smo bili uspešni tudi na letošnjem nacionalnem razpisu in imamo odobrena sredstva že za naslednje šolsko leto, ko bomo našim dijakom lahko ponovno omogočili izvajanje delovne prakse oziroma projekta Leonardo da Vinci v tujini. Na ta način bomo nadaljevali evropski vidik poklicnega usposabljanja in izobraževanja na naši šoli in dodali rednemu šolanju zanimivo in koristno popestritev.

Igor Gruden

DOMOZNANSKA GALERIJA

Dr. August Mušič

(3. 8. 1856 – 26. 7. 1938)

KLASIČNI FILOLOG

Komaj komu v našem okolju je znano ime Avguština Mušiča, našega rojaka s Krke, vendar njegov kulturnozgodovinski pomen ni zato nič manjši, saj je njegovo življenjsko delo trajno vgrajeno v duhovni profil hrvaškega in slovenskega naroda. Celoviti in vsestransko razviti stiki med obema kulturama ne bi bili uresničeni brez več stoletij nepretrganega dela prevajalcev, kulturnih in literarnih zgodovinarjev, urednikov, kritikov, publicistov in drugih posrednikov. Eden od najzaslužnejših za to je bil prav naš Avguštin Mušič.

Zlasti v drugi polovici 19. stoletja, ko je večina Hrvatov in Slovencev živela v skupni državi (Avstro-Ogrska), je bilo seveda povsem naravno, da so se ljudje zaradi dela, izobraževanja, državnih služb, pa tudi iz osebnih razlogov pogosto premikali tudi izven področij svojega etničnega prostora. V časnikarstvu je zanimiv poskus južnoslovansko usmerjenega časnika Südslavische Zeitung, ki ga je 1871 nekaj časa v Sisku urejal naš Josip Jurčič. Tako se je zgodilo, da je tudi Avgust Mušič, sicer rojen na Krki, po osnovnem in začetnem gimnazijskem šolanju nadaljeval svoje izobraževanje v Zagrebu. Tam so že tedaj imeli svojo univerzo, medtem ko so slovenski študentje morali zvečine še študirati na Dunaju. Mušič je na zagrebški Filozofski fakulteti pri štiriindvajsetih letih z odliko diplomiral iz obeh klasičnih jezikov, grščine in latinščine. Kot obetajoči mladi znanstvenik se je izpopolnjeval predvsem v klasični grščini na univerzi v Leipzigu in v Atenah, kjer je dopolnil še znanje moderne grščine. Po nekajletni gimnazijski profesuri je leta 1880 doktoriral v Zagrebu in potem na osnovi svojih številnih strokovnih in znanstvenih spisov leta 1894 postal profesor grške filologije na tamkajšnji univerzi. Svoje pedagoško-znanstveno delo je opravljal trideset let in si pridobil vse znanstvene in pedagoške nazive do zaslužnega profesorja. Večkrat je bil odlikovan. Poleg ožje strokovnega predavateljskega dela je bil znanstveno aktiven tudi kot dopisni član filološkega društva Korais v Atenah (od 1892), zelo zgodaj (1896) je postal redni član Jugoslovanske znanstvene akademije v Zagrebu (JAZU), član slovenskega Znanstvenega društva za humanistične znanosti v Ljubljani (Slovenci takrat še nismo smeli imeti svoje akademije znanosti in umetnosti) in tudi dopisni član Srbske akademije znanosti in umetnosti v Beogradu (SANU). Njegova znanstvena kariera izkazuje, da se Mušič ni opredeljeval ozko zgolj v okviru hrvaške znanosti in kulture, kamor je sicer po svojem bivanju in delovanju sodil od mladosti.

Mušičevo delo sloni na treh področjih: klasični filologiji (predvsem grški), filologiji živih jezikov, zlasti slovanskih, in širšem publicističnem ter kulturološkem delu. Svojo strokovno pot je pričel kot profesor na zagrebški klasični gimnaziji, kjer je bil profesor tudi Vatroslavu Oblaku (iz Celja), kasnejšemu znamenitemu slavistu. Najpomembnejše je njegovo znanstveno delo klasičnega filologa – grecista. Že v mladosti (1887) je objavil Slovnico grškega jezika (Gramatika grčkog jezika), ki je (nekajkrat izboljšana) doživela neverjetnih 13 izdaj, zadnjo še leta 1989, torej po več kot sto letih. Trajno znanstveno vrednost ohranjata dve obsežni deli: Herodotova povijest I-II (1887, 1888) in Povijest grčke književnosti (prav tako v dveh knjigah, 1893, 1900). Ob teh glavnih in obsežnih delih je Mušič objavil več desetin znanstvenih razprav in člankov v periodičnem tisku.

August Mušič – zaslužni profesor in odlikovanec

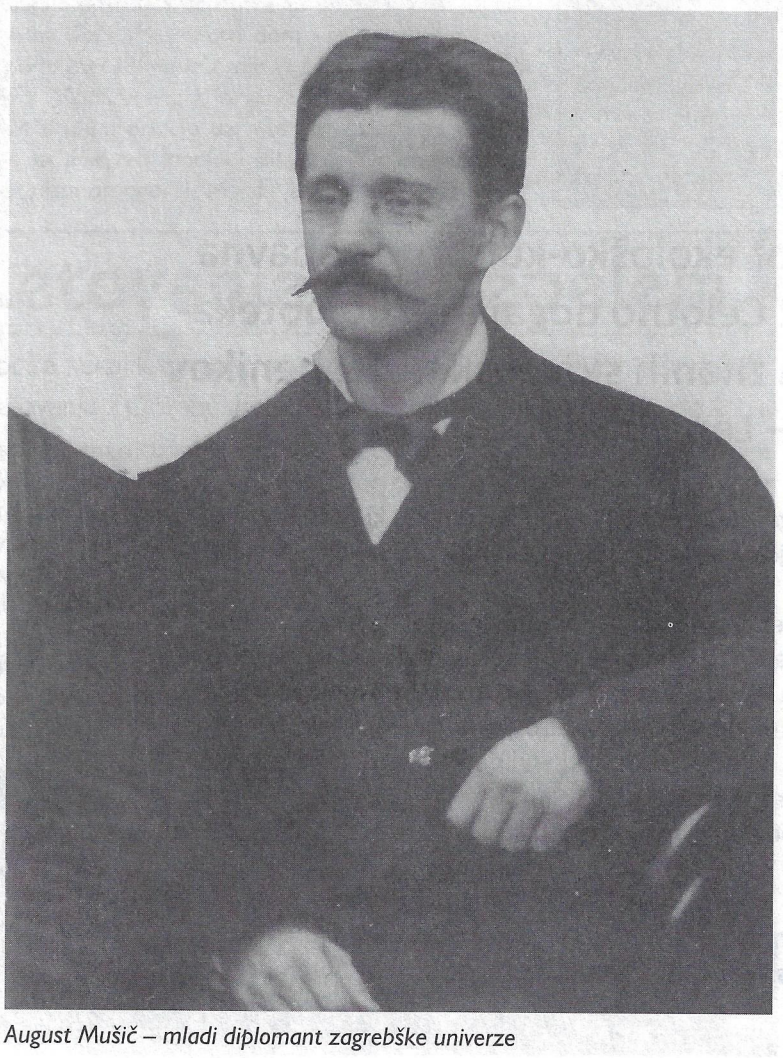

August Mušič – mladi diplomant zagrebške univerze

V okvir širšega jezikoslovnega dela sodijo njegova slovarska in slovničarska dela, ki posegajo v slovansko filologijo, predvsem južnoslovansko, pogosto primerjalno slovensko-hrvatsko. Čeprav se je Mušič tako zgodaj vključil v hrvaško kulturo, ki ga je posvojila in mu priredila tudi ime in priimek – na zagrebški univerzi in na svojih znanstvenih spisih ga dosledno zapisujejo kot August Musić – ni nikoli skrival, da je Slovenec. Bil je zelo dejaven član takrat in še dolgo potem zelo številne slovenske etnične skupnosti v Zagrebu, ki je imela tudi svojega duhovnika in šolo. Eno njegovih prvih jezikoslovnih del je bil tako Rječnik hrvatsko-slovenski (1887), ki ga je za svoje člane izdala Matica hrvatska v Zagrebu. Posebno razširjena in priljubljena je bila njegova druga (pregledana) izdaja (1895). V dar so jo dobili vsi na Hrvaškem živeči Slovenci, ki so se včlanili v to kulturno društvo. Slovar ima kratek hrvaški uvod, ki mu sledi Mušičev Kratek načrt hrvatske slovnice primerjene s slovensko (v slovenščini) in seveda glavni slovarski del (hrvaško – slovenski). Ko v slovniškem delu razlaga razločke med slovenščino in hrvaščino, se rad sklicuje na svojo rodno dolenjščino. Mušič je bil prepričan, da sta si slovenski in hrvaški jezik tako bližnja, da se pripadniki enega in drugega naroda lahko hitro naučijo obeh in se med seboj dobro razumejo in bratsko sodelujejo.

Spomnimo se, da je kot slovenski duhovnik in profesor slovenščine v Zagrebu deloval tudi Jože Gregorič, ki je Mušiča še poznal, po naključju usode pa je bil kasneje dolgoletni župnik prav v Mušičevi rojstni fari na Krki. V slovenskih in hrvaških strokovnih časnikih in revijah je Mušič pisal o slovenskem zaimku in členku, o modalnih glagolskih parih, o stavčni negaciji ter o časovni kategoriji slovenskih glagolov. Zlasti znani sta njegovi znanstveni razpravi: Moči in morati v slovenskem jeziku (1923) in Slovenski efektivni prezent (1935). Obe je izdala Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti v Zagrebu.

Podal se je celo na literarnozgodovinsko področje in Hrvatom prvi temeljito predstavil našega Franceta Prešerna, ki ga je cenil izredno visoko in bil nanj zelo ponosen. (Prešernov »Krst pri Savici.« U slavu stogodišnjice rođenja Fr. Prešerna čitao u sjednici filol.-hist. razreda Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti dne 3. prosinca 1900. Zagreb: Dionička tiskara, 1901.)

Svoj spis je pričel zelo slavnostno in takole predstavil Prešerna:

»Danes se je dopolnilo sto let, ko je slovenski narod prejel od Boga enega svojih največjih darov, ki jih je kdajkoli dobil: rodil se mu je sin, h kateremu se je z nebeških višin spustila vila poezije, ga poljubila in mu v zibelko položila liro, s katero je kasneje izvabljal čudovite pesmi, ki so budile njegov narod in mu krepile upanje v boljšo prihodnost – rodil se je France Prešeren.«

Avgust Mušič je tudi vse svoje življenje ohranjal in gojil stike s slovenskimi znanstvenimi in kulturnimi delavci in se seveda z njimi pogosto tudi osebno srečeval. Ohranjena dokumentacija pričuje, da je predvsem sodeloval z znamenitim ljubljanskim županom Ivanom Hribarjem, z Lukom Pintarjem, najprej bibliotekarjem in kasneje ravnateljem Licejske knjižnice v Ljubljani, z Jankom Šlebingerjem, prav tako bibliotekarjem in ravnateljem predhodnice današnje Narodne in univerzitetne knjižnice, z Matijo Murkom, znamenitim profesorjem slovanske filologije v Gradcu, ter posebej tesno s Franom Ilešičem, ki je tudi sam dokaj dolgo deloval v Zagrebu. V Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani hranimo številna Mušičeva pisma vsem naštetim. Skoraj vsa so napisana v lepi slovenščini tistega časa, vsebinsko pa se ukvarjajo predvsem s filološkimi vprašanji ter z izmenjavami znanstvenih knjig med zagrebško znanstveno akademijo in ljubljansko knjižnico. Mušiču smo hvaležni tudi za pogoste knjižne darove in posredovanje znanstvenih knjig s hrvaškega področja in iz drugih evropskih držav, v katerih je imel svoje znanstvene sodelavce in prijatelje. Njegovo znanstveno delo je v Sloveniji predvsem znano med sodelavci oddelka za klasično filologijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer so se ob zlasti v začetku svojega delovanja nanj močno naslanjali. Manj znano je njegovo osebno življenje, ki bi ga bilo treba še natančneje raziskati.

Avgusta Mušiča so svečano pokopali v Zagrebu na Mirogoju, v četrtek, 28. julija 1938. Za njim so žalovali številni družinski člani: pet otrok (hčere: Zora, Milena, Zlata in Margita ter sin Ivan), deset vnukov in nekaj pravnukov.

Mihael Glavan

Mušičeva Slovnica grškega jezika (11. izdaja, 1980)

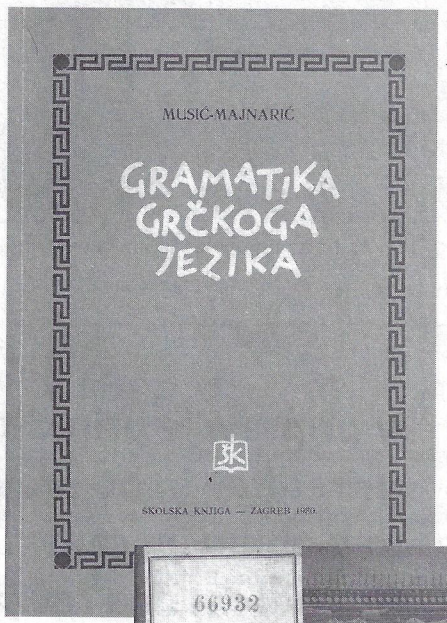

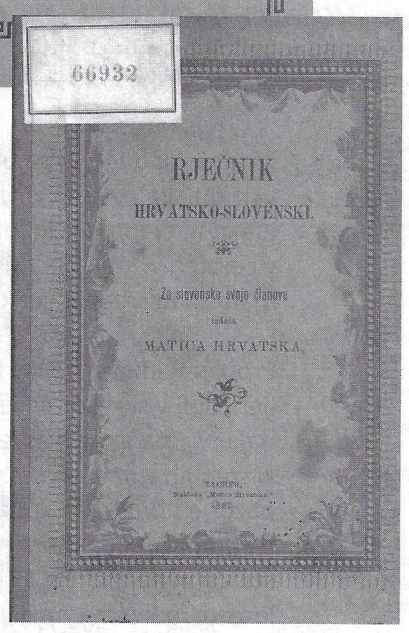

Mušičev Hrvaško-slovenski slovar, 1887

V pripravi je prireditev Ivanška noč, ki je zasnovana kot ekološko-kulturno-zabavna prireditev in bo prava poslastica za oči, ušesa in dušo. Celotno dogajanje bo potekalo v območju centra Žolnir. Poleg nastopov lokalnih in znanih slovenskih glasbenikov bo tudi modna revija z delovnim naslovom Lepi kraji – Lepa dekleta.

Modni dogodek, ki ga bo spremljala tudi razstava fotografij, je zasnovan kot svojevrstna vizualna "flash" predstava s pestrimi svetlobnimi efekti in diaprojekcijami, obenem pa bo to uvod oziroma premiera v celoten sklop tovrstnih prireditev, ki bodo potekale v nekaterih manjših in srednje velikih krajih po Sloveniji.

Problemi okoljevarstva bodo po zamislih organizatorjev predstavljeni bolj v sliki kot besedi. Že dalj časa raziskujejo in odkrivajo naše najlepše naravne bisere. Podajajo se na lepe in že pozabljene kraje, ki smo jih v današnjem tempu življenja povsem zanemarili. Pred obzorje domačega kraja je postavljeno dekle, ki je prav tako zraslo na domačih tleh. Fotografski objektiv tako ustvarja avtentično sliko sožitja in harmonije, ki jo najdemo v povezavi med lepim domačim krajem in lepim domačim dekletom. Za fotografiranje in nastop na modni reviji organizatorji potrebujejo več deklet, ki načeloma prebivajo, ustvarjajo ali so kakor koli povezane z občino Ivančna Gorica.

Organizator Estetic7 k sodelovanju vabi dekleta, ki bi se rada preiskusila in uveljavila na področju modne fotografije in manekenstva. Pri kandidatkah so zaželjene lastnosti, kot so: starost od 16 do 24 let, višina vsaj 165 do 180 centimetrov, skladna linija telesa in profesionalen odnos do dela. Izbranim kandidatkam nudimo brezplačen tečaj osnov manekenstva, "photo shooting" in spodoben honorar, prav tako pa bodo prejele bon za 30 % popusta na vse redne artikle v trgovinah Cone Bomax za obdobje enega leta.

Več informacij na tel. 051 325 302 (od 9. do 19. ure) ali na **www.estetic7.si** (stran bo javnosti dostopna konec septembra).

Prvi mednarodni gledališki izziv Kulturnega društva Stična

Federico Garcia Lorca: Dom Bernarde Alba

Gledališka skupina Drzne in lepi je v okviru Kulturnega društva Stična v mesecu avgustu pripravila prav poseben projekt, in sicer gledališko predstavo z naslovom Dom Bernarde Alba. Izziv in na koncu tudi velik uspeh je bilo pripraviti predstavo v rekordnih šestindvajsetih dneh, ker je to pomenilo vsakodnevno in resnično intenzivno delo. A še bolj pomembno je, da smo gostili uveljavljenega makedonskega igralca in režiserja Trajčeta Gjorgieva.

Trajče Gjorgiev je bil rojen leta 1967 v Kočanih v Republiki Makedoniji. Leta 1991 je zaključil študij na Akademiji dramskih umetnosti v Skopju. Svojo kariero je nadaljeval v Makedonskem narodnem gledališču v Skopju, kjer je igral v več kot štiridesetih predstavah. Z režijo se ukvarja od leta 1991 in do sedaj je na oder postavil več kot dvajset predstav. Leta 2005 je magistriral iz pantomime na Akademiji za film in gledališče Krsto Sarafov v Sofiji. Je stalen gost pantomimskih festivalov povsod po svetu, njegova predstava The Man (Človek) pa je bila leta 2007 uprizorjena na odru Kulturnega doma Stična. Je tudi organizator festivala pantomime Panphys v Skopju in selektor Dramskega amaterskega festivala Republike Makedonije.

En mesec je naš gost živel v Stični in vsak dan režiral predstavo. Ne samo, da nas je veliko naučil v gledališkem smislu, pokazal nam je tudi, da je tam, kjer je volja, tudi pot ...

Zahvaljujemo se Cistercijanski opatiji Stična, v kateri so Trajčeta prijazno sprejeli in mu zagotovili hrano in nočitev. Trajče je namreč prebival v stiškem samostanu, jedel skupaj z menihi, kar je bila zanj prav posebna izkušnja. Posebna zahvala velja šivilji, gospe Joži Zupanc, ki nam je prijazno priskočila na pomoč in v zelo kratkem času sešila vse predvidene kostume. Zahvaljujemo se tudi vsem drugim, ki so na kakršen koli način pomagali pri predstavi.

Sedaj sta premera in prva ponovitev že za nami. Prijetno utrujeni, a izjemno zadovoljni smo, da nam je uspelo. Navdušeno občinstvo je za to še večji dokaz.

Za vse tiste, ki ste predstavo zamudili – načrtujemo več ponovitev, med drugim v mesecu oktobru tudi še v Stični, najbolj nestrpno pa pričakujemo mednarodna gostovanja. Vse fotografije in informacije o naslednjih ponovitvah najdete na www.kd-sticna.si

O predstavi

Režija in dramaturgija: Trajče Gjorgiev
Scenografija: Klemen Škufca in Aleš Omahen
Kostumografija: Snežana Konevska - Rusi, Joži Zupanc
Oblikovanje grafične podobe predstave: Tanja Bončina
Luč in ton: Klemen Škufca in Aleš Omahen
Zvočni efekti: Simon Kavšek
Lektor: Lojze Grčman

Bernarda: Tanja Jurečič
Angustias: Mojca Štepic
Magdalena: Damijana Bijek
Amelia: Branka Janežič
Martirio: Larisa Daugul
Adela: Maja Lampret
Pončia: Mik Lampret
Dekla: Peter Šekoranja

Dom Bernarde Alba je zadnja Lorcova drama, ki jo je svojim prijateljem prebral nekaj dni pred smrtjo. Na žalost ni dočakal njene odrske uprizoritve. To je pripoved o ženskah iz španskih vasi, ki je polna tegobe in turobnosti, po drugi strani pa je tudi duhovno bogata, humorna, polna neuresničenih želja in hrepenenja. Bernardini hčeri Adeli v zanosu prebujene in razcvetele mladosti ter upornosti uspe v polnosti začutiti bližino moškega ognja kljub vsem tabujem in prepovedim, ki vladajo tako v hiši Bernarde Albe kakor tudi v okolju, v katerem živi. Njena zgodba pa dokazuje, da ženska surovo plača odpor, hrepenenje ter sanjarjenje o ljubezni in svobodi.

V naši odrski postavitvi glavna dejstva temeljijo na subtilnem gibu, ki označuje, orisuje in v veliki meri prikazuje poglavitne občutke in globoke misli likov na sceni. Seveda se besedilo uporablja kot sredstvo tam, kjer je to neizogibno potrebno, in pri tem podpira in pomaga telesni govorici, ji daje čvrstost, končno razumevanje in poudarke. Ne gre niti za koreodramo niti za fizično gledališče v pravem pomenu besede, ampak za subtilno gledališče giba in besede. Gib je organski in poduhovljen ter izhaja iz misli. Samo na trenutke pa zaide v določene gibalne tehnike, da se nato lažje transformira v govor.

Pričarati tesnobo, turobno tišino, telesni in duhovni nemir vseh likov z gibom in besedo je bil velik izziv zame kot režiserja kot tudi za igralce, ki so sprejeli vloge v tej predstavi.

Trajče Gjorgiev, režiser

Kulturno društvo Stična, Drzne in lepi

Stiški srednjeveški skriptorij ponovno oživel

Konec avgusta smo v Muzeju krščanstva na Slovenskem v Stični premierno izpeljali kaligrafsko delavnico z naslovom Pisarski mojster Bernard v skriptoriju stiškega samostana. Okrog leta 1180 je namreč v Stični delovalo kar dvanajst pisarjev, ki so v nekaj letih prepisali precejšnje število rokopisov, od katerih se jih je do danes ohranilo še osemintrideset. Daleč najvidnejši pečat je med njimi pustil pisar Bernard, ki je sodeloval pri prepisu vsaj štirinajstih kodeksov. Poleg Engilberta je bil Bernard edini poimensko znani stiški pisar v tistem času. V enem od rokopisov se je v latinščini takole podpisal: »Bralcu: Bernard, najmanjši med Kristusovimi menihi. Kolikorkrat boš vzel v branje to razlago, ki sem jo naredil, se prosim spomni mojega truda in si prizadevaj, da me boš podpiral z dobrino svoje molitve.« Bernard je bil vsestranski rokopisni umetnik, ki je poleg pisanja obvladal tudi iluminiranje, t. j. risanje inicialk. Vsaj pet stiških rokopisov je s čudovitimi inicialkami okrasil ravno on. Prav zato smo kaligrafsko delavnico poimenovali po pisarju, ki je med vsemi najbolj izstopal.

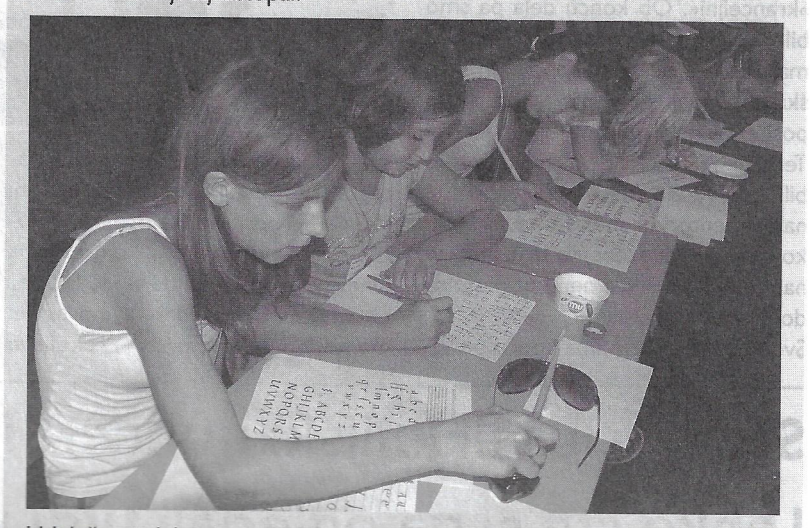

Udeleženci delavnice so se v prostorih muzeja najprej seznanili s stiškimi rokopisi, srednjeveško pisarsko delavnico oz. skriptorijem in postopkom nastanka rokopisne knjige v 12. stoletju. Štiriindvajset otrok je skušalo v nekaj manj kot dveh urah vsaj deloma spoznati naporno delo pisarja v srednjem veku. Seznanili so se z osnovnimi značilnostmi karolino-gotice, ki se je pisala po samostanskih skriptorijih od konca 11. do srede 13. stoletja. Gre za nekakšno prehodno pisavo med starejšo karolinško minuskulo in mlajšo gotico, ki se je uporabljala od 13. do 16. stoletja. Nekateri strokovnjaki za paleografijo so karolino-gotico poimenovali tudi cistercijanska pisava, ker je bila v 12. stoletju množično razširjena v številnih skriptorijih cistercijanskih samostanov po vsej Evropi. Ta pisava je nastala iz potrebe po varčevanju prostora. Črke pri karolinški minuskuli so bile namreč precej široke, zato je bilo potrebno za zapisovanje več besedila precej pergamenta, na katerega so takrat pisali. Črke torej postanejo ožje in višje, da bi se s tem prihranil prostor. Pergament je bil (in je še vedno) zelo drag material za izdelavo knjig in ker takrat še niso poznali precej cenejšega papirja, so si le najbogatejši lahko privoščili knjigo oz. kodeks. Pergament so izdelovali iz kož ovc, koz in teličkov. Povprečno so stiški rokopisi iz 12. stoletja sestavljeni iz nekaj več kot petdesetih kož zgoraj omenjenih živali, medtem ko je za največje kodekse (npr. za Stiški rokopis Cod. 756) pisar potreboval tudi do sto kož. Ta podatek nam poda lažjo predstavo o bogastvu, ki je bilo potrebno za izdelavo rokopisne knjige.

Poleg pergamenta je pisar potreboval še celo vrsto drugih dodatkov in pripomočkov. Na žalost nam stiški pisarji niso zapisali recepta za izdelavo črnila, lahko pa glede na zapise iz drugih skriptorijev tega časa sklepamo, da so vse potrebne surovine nabrali v okolici samostana. Skoraj povsod so za črnilo uporabljali mešanico rudnin, plodov in sokov dreves ter razna veziva. Pravo razmerje med temi surovinami pa je bila verjetno »poslovna« skrivnost vsakega pisarja posebej. Najboljši srednjeveški pisarji so morali prirezati oz. zamenjati tudi do šestdeset gosjih peres na dan. Stiški menihi, ki so v 12. stoletju opravljali delo pisarjev, so imeli poleg kopiranja rokopisov tudi druge samostanske zadolžitve. Prav zaradi tega je količina napisanega teksta iz dneva v dan različna. Na podlagi odtenkov črnila lahko izračunamo, da so vešči pisarji napisali približno deset strani na dan, kar bi danes pomenilo okoli petindvajset tipkanih strani. Srednjeveški rokopisni kodeksi so torej nastajali več mesecev.

Udeleženci delavnice so spoznali še marsikatero zanimivost o izdelovanju srednjeveških rokopisov. Po teoriji pa so tudi sami poprijeli za posebna kaligrafska peresa in se preizkusili v vlogi srednjeveškega pisarja. Napisali so svoja imena in po želji tudi nekaj teksta v latinščini. Ker so stiški rokopisi po svetu znani predvsem po čudovito okrašenih inicialkah, so otroci na koncu delavnice pobarvali tudi nekaj značilnih inicialk iz delavnic stiškega skriptorija.

Kaligrafska delavnica, ki jo prilagodimo starosti udeležencev, bo od sedaj redno na programu pedagoških in andragoških dejavnosti Muzeja krščanstva na Slovenskem. Vsi, ki se navdušujete nad kaligrafijo ali želite nekaj več izvedeti o nastanku stiških rokopisov, ste lepo vabljeni k udeležbi. Za vse podrobnosti pokličite na telefonsko številko muzeja 01 787 85 76 ali obiščite našo spletno stran www.mks-sticna.si.

Tadej Trnovšek, kustos

Ustvarjalna delavnica na Muljavi

Tudi letos smo se konec avgusta zbrali na Muljavi. Čudovita okolica Jurčičeve domačije nas vsako leto popelje v svet domišljije. Tako je bilo tudi letos. Tri dni smo preživeli na ustvarjalnih družinskih delavnicah in spoznavali tehnike poslikave večjih lesenih predmetov in patiniranje.

Od torka do četrtka smo udeleženci tečaja pod vodstvom kiparja Borisa Prokofjeva in slikarke Joanne Zajac Slapničar poslikavali lesene smetišnice in lesene deščice v slovenskem slogu. Otroci pa so zadnji dan izdelovali tudi kolaže.

Vsako jutro smo se zbrali okoli 9. ure. Prijazna gostiteljica Tatjana Lampret ter njeni pomočnici Ema in Cirila so nas vsako jutro razvajale s svežo kavico, sokovi in drobnim pecivom. Nekatere tečajnice so prinesle sveže dobrote iz domače pekarne, tudi še tople vzhajane flancate s pravimi »kranceljni«. Ob koncu dela pa smo bile deležne še palačink z domačo marmelado, pečenimi jabolki in hruškami. Zadnji dan smo se za slovo posladkali celo s picami.

Tečajniki, nekateri z vnukinjami, smo bili kot vedno zelo zadovoljni. Od naših mentorjev smo se naučili veliko novega. Medsebojno druženje pa nam je v lepem vremenu prineslo še dodatno zadovoljstvo.

Svoje izdelke smo si na koncu ponosno ogledovali in se z njimi tudi fotografirali. Izdelki bodo razstavljeni v Galeriji Kresnička na Muljavi, otvoritev razstave pa bo 2. oktobra na Dnevih evropske kulturne dediščine. Organizatorki Tatjani Lampret in mentorjema g. Borisu Prokofjevu ter Joanni Zajac Slapničar, ki je vsak dan prišla na Muljavo s svojo ljubko 10-mesečno hčerkico Heleno, se vsi tečajniki zahvaljujemo z željo, da se prihodnje leto spet vidimo na Muljavi.

Tečajnici Nejka Miklič in Danica Jaklič

Srečanje Šentvidov Slovenije

Letos smo se Šentvidi Slovenije srečali že desetič. 30. 5. 2009 smo se pevke in pevci šentviškega zbora Vidovo zbrali v Šentvidu nad Ljubljano. Izpred kulturnega doma smo se z avtobusom odpeljali proti Ljubljani, ob prihodu k cerkvi sv. Vida v Šentvidu nad Ljubljano pa sta nas že čakala dva vodiča. Pospremila sta nas v cerkev, kjer sta nam predstavila zgodovino cerkve, in nas zatem odpeljala v kapelo, kjer smo si ogledali razstavo ob 100. obletnici šentviškega tabora in se na ta način spomnili taborskega gibanja ob koncu 19. stoletja. Po zanimivi razlagi vodičev smo se vkrcali na avtobus in se odpeljali do Zavoda sv. Stanislava. Ogledali smo si zavod in se okrepčali z dobrotami, ki so nam jih pripravili. Ob 18. uri smo imeli generalko, ob 19. uri pa se je pričel koncert šentviških pevskih zborov.

Koncert je bil zelo zanimiv s kvalitetno odpetimi pesmimi in je trajal približno dve uri. Po prireditvi smo nastopajoči skupaj večerjali, naše druženje pa se je nadaljevalo v ljudskem domu. Kot se za pevce spodobi, smo tudi kakšno zapeli in seveda tudi zaplesali. Naša zborovodkinja Vanja Erjavec in zborovodja Urban Tozon sta se z drugimi zborovodji dogovorila, da se čez eno leto spet snidemo in veselo skupaj zapojemo. Po krasno preživetem dnevu smo se polni lepih vtisov odpravili domov.

Letni koncert moškega in ženskega pevskega zbora KD Vidovo

V okviru vsakoletnega kulturnega tedna smo 6. junija pevci in pevke Kulturnega društva Vidovo pripravili letni koncert v Domu kulture Šentvid pri Stični. Program je povezoval Tomaž Sinetinger, gostje našega večera so bile pevke iz vokalne skupine Iris iz Izlak. Pevci in pevke smo pripravili pester program. Moški zbor je za svoj program izbral pesmi, povezane z avtorji, ki so jubilanti v letu 2009, ženski zbor pa se je tokrat odločil za popevke in narodne pesmi z ljubezensko vsebino. Po koncertu smo skupaj z našimi gosti še dolgo v noč veselo prepevali.

KD VIDOVO
Jožica Koleša

Ste poslušali julijski Koncert iz naših krajev? Lahko ste si ga ogledali tudi v živo!

Šentvid so mesec dni po tradicionalnem pevskem taboru zopet obiskali reportažni avtomobili. Tokrat so pripravili radijski prenos znane oddaje Koncert iz naših krajev na 1. programu Radia Slovenije.

Že več kot 40 let lahko na nacionalnem radijskem programu poslušamo popularno oddajo, ki obiskuje in predstavlja slovenske kraje. 20 let jo vodi Janez Dolinar, ki je za julijski koncert izbral Šentvid pri Stični. Lepo napolnjena dvorana kulturnega doma je spremljala zanimiv program, ki ga je radijski voditelj pripravil z domačim Kulturnim društvom Vidovo. Na odru se je zvrstilo kar nekaj sogovornikov, ki so pripovedovali o Šentvidu in domači občini. Najprej je župan Jernej Lampret povzel življenje in delo občine Ivančna Gorica. Predsednica domače krajevne skupnosti Helena Hribar je predstavila kraj, v katerem je tokrat gostoval koncert, poslušalcem v dvorani in pri radijskih sprejemnikih pa je povedala, kaj vse se zanimivega dogaja v Šentvidu in njegovi okolici. Predstavila je tudi društva, ki oblikujejo življenje kraja. Skok v šentviško zgodovino so poslušalci doživeli z naslednjo Dolinarjevo sogovornico, profesorico slovenskega jezika in zgodovine Anico Volkar. Kako deluje domače Kulturno društvo Vidovo, pa je povedal predsednik društva Franjo Čuček.

Ni pa se samo govorilo, na odru so se zvrstili zanimivi izvajalci. Poleg zborov Kulturnega društva Vidovo se je predstavil tudi glasbeni del domače folklorne skupine. Harmonike so raztegovali učenci šentviške osnovne šole, publiko pa je dvigoval tudi ansambel Veseli svatje, zmagovalec letošnjega festivala v Števerjanu. Zaigral je tudi ansambel Novo upanje iz naše bližnje okolice, ki se na svoji poti šele uveljavlja. Ta večer pa je dvorano obiskal Krjavelj, ki sta ga odigrala člana domače gledališke skupine.

Iz Šentvida se je oddaja naslednji mesec selila v planine, na Kredarico pod Triglavom – tako kot mnogi naši občani, ki so minulo poletje obiskovali naše planine. Šentvid pa je postal bogatejši še za en kulturni dogodek.

Matej Šteh

Dnevnik otroške ustvarjalne delavnice

Na Krki je v okviru Festivala Krka 2009 od 17. 8. do 21. 8. 2009 potekala otroška ustvarjalna delavnica pod vodstvom odličnega pedagoga Marcela-Talta Laha, Valentine Vodenšek in Dani Petrič. Namenjena je bila otrokom, starejšim od šest let. Cilj delavnice je bilo ustvarjanje s čimbolj naravnimi materiali.

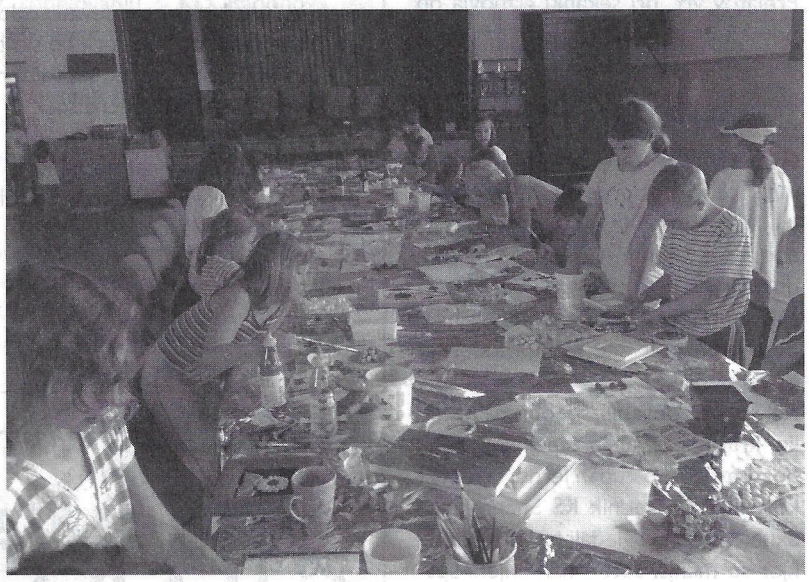

Otroci so se v ponedeljek zbrali v Družbenem centru na Krki. Seznanili so se s servietno tehniko. Z lepilom Mekol so serviete z natisnjenimi motivi lepili na leseno, stekleno in kamnito podlago, uporabili pa so tudi strešno kritino. Obrobe in dodatke so pobarvali z akrilnimi barvami.

V torek smo se odpravili do izvira reke Krke. Ker je bilo vroče, so si otroci zaščitili glave s kapami, ki so jih sami naredili iz papirja, jih pobarvali in okrasili z dodatki: trakovi, cofi, slamicami …

Pred jamo je bilo prijetno sveže. Otroci so v skupinah iz zmesi mivke, zemlje in peska gradili gradove in vasice, dodajali so viseče mostove, izdelke pa so zaključili s kamni, mahovi in algami.

V sredo smo slikali na platno. Platna so bila pravokotne ali kvadratne oblike, otroci pa so narisali na platno motive po lastni izbiri. Kot dekoracijo smo na slike dodali še bleščice, ki smo jih nalepili na svežo akrilno podlago.

Četrtek in petek. Napotili smo se na postajališče na Krki. Otroci so se lotili poslikave dolgočasne postajne hišice. Mentorji so prebarvali leseni del, na zidani del pa so narisali pravokotnike in kvadrate. Vanje so otroci z akrilnimi barvami narisali in pobarvali različne motive, povezane s Krko: kapnike, človeško ribico, polže, pokrajino in napis Krka. Uporabili so tudi servietno tehniko.

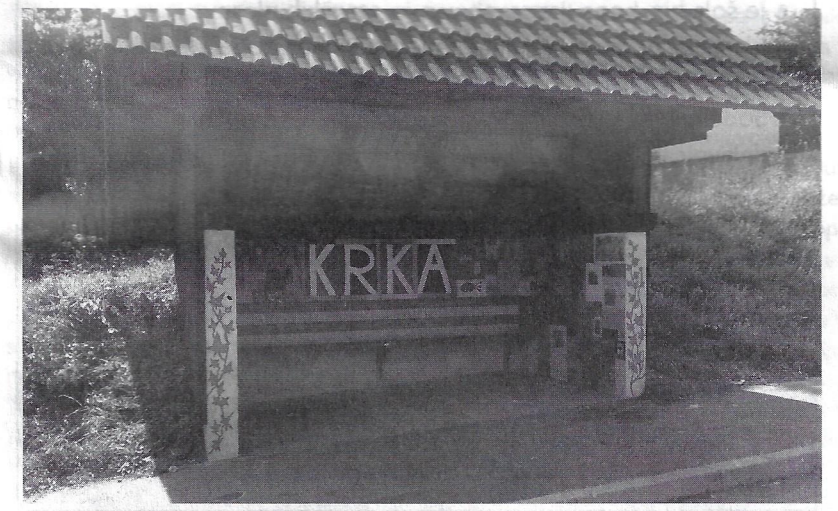

Ker pa vsi otroci niso mogli barvati postajne hiše, smo na obračališču narisali planet Zemljo, nanjo pa narisali značilnosti nekaterih držav: Big Ben, Eifflov stolp, v morju pa ladje, ribe, meduze in še in še. Pri delu so uporabili akrilne barve za beton.

Ko nam je zmanjkalo pijače in ko smo že komaj premagovali vročino, smo se napotili nazaj v družbeni center, kjer smo iz modelirne mase oblikovali trtne liste in iz posušenih kroglic zlepili grozde, s pomočjo modelov smo iz tekočega mavca vlivali slike in jih pobarvali. Lotili smo se tudi izdelave sončnice iz krep papirja ter izdelali nekaj vrtnic.

Prišel je zadnji dan delavnice. Z otroki smo pripravili še razstavo vseh na delavnici narejenih izdelkov, ki so jih otroci odnesli domov. Starši so bili zadovoljni, otroci še bolj, zadovoljni obrazi pa so bili nagrada mentorjem, ki že pripravljajo načrte za naslednje leto.

D. Petrič

festival Krka

Boj med ženskami in moškimi v Krški jami

V nedeljo, 6. septembra 2009, smo si v okviru Festivala Krka lahko ogledali prireditev Ženske&moški.com v izvedbi Špas teatra.

Gledališče Špas teater je doseglo velik uspeh s komedijo 5moških.com, kateri je sledilo nadaljevanje 5žensk.com, ki je tudi kmalu postala uspešnica. Prav zato smo komaj čakali še tretji del komedije, Ženske&moški.com. V predstavi nastopajo ženske in moški, vodilno vprašanje pa je, kakšen bi bil svet, če bi bili moški takšni, kot si želijo ženske, in če bi bile ženske takšne, kot si želijo moški. Gre za spopad med žensko in moškim, ki ne moreta živeti drug z drugim, eden brez drugega pa tudi ne.

Premiera tega dela je bila 21. marca 2009 v Mengšu, v nedeljo pa smo jo dočakali tudi na Krki, v Krški jami. Navdušeni obiskovalci so dodobra napolnili Krško jamo. Bilo je veliko smeha in veliko aplavzov. Predstava je trajala skoraj dve uri brez odmora, v jami je bilo hladno, vendar to ni nikogar motilo. Gledalci so zadovoljni odhajali.

D. Petrič

Za konec še Perpetuum Jazzile

Zadnja prireditev letošnjega programa se je odvijala 13. 9. 2009 v Krški jami, kjer je glasba Perpetuum Jazzile poslušalca neizogibno napolnila z energijo in mu obenem prišepnila: »Pozabi, da se ti mudi.«

Pravijo, da je prvih pet let najtežje, potem pa je lažje. Za nami je že pet let uspešnega festivala, pet let priprav, pet let vlaganja vseh svojih moči v izvedbo in na koncu koncev pet let brez poštenega zimskega spanja. S pomočjo naših zvestih članov, obiskovalcev in podpornikov smo tudi letos uspešno zaključili naš program. Zahvala prav vsem, ki so pomagali pri soustvarjanju festivala. Hvala!

Organizacijski odbor Društva festival Krka

ZVEZA KULTURNIH DRUŠTEV OBČINE IVANČNA GORICA
IN KULTURNO DRUŠTVO KRESNIČKA
RAZPISUJETA

FOTOGRAFSKO DELAVNICO IN NATEČAJ FOTOGRAFIJE VSAKDANJIKA NA KMETIH V OBČINI IVANČNA GORICA.

Delavnica bo v soboto, 26. septembra 2009, na Jurčičevi domačiji na Muljavi. Vodil jo bo etnolog in fotograf Bojan Matjašič.

14.00–15.00: teoretični del
15.00–17.00: praktični del – fotografiranje na terenu
Udeleženci bodo s fotografom odkrivali zanimive motive na razpisano temo; sicer pa bodo lahko iskali svoje vabljive kotičke še ves teden. S seboj prinesete lahko tudi digitalni fotografski aparat.
Če bo deževalo, bo delavnica v nedeljo, 27. septembra 2009.
Z delavnico in natečajem želimo ujeti trenutek vsakdanjika na kmetih in ga narediti trajnega, ustvariti dobro fotografijo in postaviti zanimivo razstavo.

Razpisni pogoji:
- delavnice in natečaja se lahko udeleže mladi in mladi po srcu,
- natečaj traja do 26. oktobra 2009; žirija bo izbrala tri najboljše serije fotografij in jih nagradila, podelitev bo na odprtju razstave 30. 10. 2009,
- natečaja se lahko udeležijo tudi drugi, čeprav se niso udeležili delavnice,
- avtor lahko na natečaj pošlje najmanj tri in največ sedem barvnih ali črno-belih fotografij poljubnega formata,
- fotografije oz. opus naj bodo opremljene s šifro in naslovom motiva oz. krajem posnetka,
- fotografije je potrebno prinesti na Jurčičevo domačijo oz. poslati na naslov: KD Kresnička, Muljava 11, 1295 Ivančna Gorica,
- poslana fotografska dela ostanejo last organizatorja in bodo hranjena v Jurčičevem muzeju.

Vse dodatne informacije dobite na tel. 031 259 816 (Tatjana) ali tatjana@lampret.si

Gibanje Friedensgrund v Stični

Na Prelatovem vrtu opatije Stična je v juliju postalo nenavadno živahno. Radovedno smo krajani opazovali prišleke, ki so začeli postavljati šotore, večje in manjše. Med vozili smo opazili tovornjak priklopnik, reševalno vozilo, več kombijev in nekaj osebnih avtomobilov. Skoraj vsi so nosili znake malteškega viteškega reda. Le kaj bodo počeli v Stični?

Kdo so malteški vitezi?

Malteški vitezi so na nemškem govornem ozemlju izredno poznani, saj delujejo na področjih, za katera je pri nas pogosto pristojen Rdeči križ: naravne nesreče, oskrba obrobnih družbenih skupin, skrb za socialno šibke plasti prebivalstva ... Red se financira iz lastnih sredstev oziroma donacij dobrotnikov, vsi sodelavci so prostovoljci. Med njimi je mnogo medicinskega osebja, saj je bil red ustanovljen v Palestini v času križarskih vojn in je skrbel za varnost in bolniško oskrbo romarjev. Svoj sedež je imel v bližini Salomonovega templja v Jeruzalemu, tam je dobil ime johaniti. Šele ko so viteški redovi morali zapustiti Palestino in zadnjo evropsko trdnjavo na palestinskih tleh, pristanišče Akon, je red johanitov, ki se je umaknil najprej na Rodos in kasneje na Malto, dobil ime malteški viteški red. Vendar tudi na Malti ni mogel ubraniti Evrope pred turško velesilo, ki je v naslednjih stoletjih zasedla dobršen del vzhodne in južne Evrope, pustošila po slovenskem etničnem ozemlju in prodrla celo do Dunaja. Šele takrat se je v udobju uspavana Evropa 'prebudila' in se začela zavedati turške nevarnosti.

Malteški viteški red v tedanji vojni strategiji ni mogel več imeti vloge, ki jo je imel v času križarskih vojn, zato se je umaknil v Evropo in se posvetil in se še danes posveča bolnim in pomoči potrebnim. Člani reda imajo vsak svoj poklic, pogosto, kot smo že omenili, delajo poklicno na humanitarnih področjih, svoj prosti čas pa kot prostovoljci posvečajo sočloveku v stiski in potrebi. Vsak od vitezov in dam (tako se imenujejo ženske članice reda, kar je odraz družbene ureditve v visokem srednjem veku) ima določene neplačane humanitarne obveznosti in zanje redu oz. predstojniku tudi moralno in finančno odgovarja.

Zakaj tak uvod? Da bomo lažje razumeli, zakaj so ravno malteški vitezi prišli v Stično in prevzeli organizacijo in izvedbo dvotedenskega tabora za mlade iz Vzhodne Evrope. Tranzicijske države, iz katerih ti prihajajo, niso bogate, zaradi nekdanjega sovjetskega gospodarskega modela gospodarsko ranjene in izčrpane. Prebivalstvo, razen redkih posameznikov, živi skromno, da ne rečemo bedno. Vse stroške njihovega bivanja ob neposredni pomoči malteškega viteškega reda (npr. vozni park, šotori) nosi nadškofija Hildesheim, naš stiški samostan pa pri projektu velikodušno sodeluje ... kot vedno.

Temelj(i) miru in jasnovidni škof Humayer

Ko je padel berlinski zid in z njim železna zavesa, ki je nasilno razdelila Evropo, so se odprle meje proti evropskemu vzhodu. Danes upokojeni osemdesetletni Joseph Humayer, katoliški škof iz Hildesheima v zvezni deželi Sachsen, je v svoji jasnovidnosti videl in vedel za vse težave, ki se bodo pojavile ob združevanju tako dolgo razdeljene Evrope: evropski vzhod je bil in ostaja veliki večini zahodne Evrope neznanka. Zaradi jezikov, slovanskih, baltskih, ugrofinske madžarščine, oddaljene romunščine, ki jih zahodnjaki ne razumejo in za katere nikoli niso imeli prilike, da bi se jih naučili, pa tudi zaradi pravoslavja, ki je v rimskokatoliški cerkvi oblikovanemu verniku tuje in nerazumljivo, zaradi zgodovine, ki so jo v vzhodni Evropi krojile velesile in jo krivično prepuščale ujmi neštetih spopadov, vojn in nasilnim diktatorskim režimom. Za vse te narode je prišel čas miru in svobode šele konec 20. stoletja.

Friedensgrund (temelj miru) se imenuje gibanje, ki ga je ustanovil zgoraj omenjeni škof, da bi utrl poti razumevanja in sprave med evropskim vzhodom in zahodom. Gibanje je tudi ekumensko naravnano, saj evropski katoličan pravoslavja pravzaprav niti ne pozna. Kot je rekel poljski papež Janez Pavel II., je danes prišel čas, ko naj Evropa zopet zadiha z obema krilom svojih duhovnih pljuč, z rimsko katoliško tradicijo na eni in duhovno tradicijo pravoslavja na drugi, samo tako bo Evropa kos sodobni kulturi smrti in nihilizma.

Oblikovala so se občestva mladih, ki na mednarodnih taborih žive po pravilu sv. Benedikta, prvega od zavetnikov Evrope, ki je v svojih spisih ohranil najžlahtnejše prvine antične misli. Njegovo geslo »Ora et labora« vzpostavlja ravnotežje med duhovno in materialno razsežnostjo človekovega bivanja.

Ko smo krajani doživljali te mlade ljudi, jih opazovali pri zavzetem pleskanju kapelic ob samostanu, pri obnavljanju in čiščenju zidu, ki obdaja Prelatov vrt, pri sekanju grmovja ob potoku ali pa pri manj privlačnih delih, npr. pomivanju posode, čiščenju poljskih stranišč in tušev, mirnem preživljanju prostih popoldanskih uric, se nismo mogli načuditi, da je vse potekalo mirno in brez nepotrebnega hrupa in vpitja. Prav res je nad tem taborom vel najžlahtnejši duh evropskega meništva. Bili so tako rekoč neslišni, pravi balzam za s hrupom prenapolnjena ušesa modernega zahodnjaka.

Ko so nas povabili na obisk in smo jim krajani zaigrali in zapeli, ko sta jih pozdravila tako župan Jernej Lampret kot tudi predsednik KS Stična Janez Skubic, smo si ogledali tudi šotorišče, kjer so manjši šotori namenjeni spanju, večji pa druženju. Največji, sestavljen iz treh šotorov, je namenjen molitvi. V njem so ikone Bogorodica (Mati božja) z detetom, Kristus Pantokrator (Kralj nebes in zemlje) in kopija znamenite sv. Trojice največjega ruskega slikarja Rubljova. Nad glavnim oltarjem, ki so ga osvetljevale številne oljne lučke, izdelane prejšnji dan, visi značilni pravoslavni križ, ikona s Križanim, ki ni skrivenčen od trpljenja, ampak pomirjujoče miren, kot da je že vstal v božjo slavo. V tej »cerkvici« vsak dan mašujejo zjutraj ob pol 8h in ponoči ob pol 10h, molijo pa vsako jutro, preden začnejo z delom, in zvečer, ko delovni dan zaključijo. Tudi v teku dneva ta Gospodov šotor ne sameva. Ob koncu vsakokratnega delovnega tabora je cela noč posvečena tišini in molitvi. Ta noč se imenuje noč sprave.

Koliko noči sprave bo potrebnih, da bomo drug drugega spoštovali? Drug drugega razumeli in imeli radi? Ganljiv izraz njihovega odnosa do sveta in sočloveka je bil obisk v samostanski kuhinji. V dolgi koloni so odšli zvečer tja, da se zahvalijo glavni kuharici Tončki in njenim pomočnicam, ker so ves čas ob vsem svojem rednem delu skrbele za to, da niso bili ne lačni ne žejni.

Ob koncu tedna je teh sto obiskovalcev naše Stične odpotovalo domov, vsak v svojo domovino – v Litvo, na Poljsko, v Belorusijo in Ukrajino, v Romunijo in na Madžarsko, na Hrvaško in Slovaško, v Nemčijo. ... Ali bo Slovenija drugo leto med njimi?

M. A. FICKO

V kulturnem društvu Stična ustanavljamo pevski zbor

Imate radi glasbo, petje, prijetno, mlado oziroma mladostno družbo? V Kulturnem društvu Stična ustanavljamo mešani pevski zbor, katerega namen je (predvsem) prepevati sodobno, popularno glasbo, pa tudi druge glasbene vsebine. Vodila ga bo simpatična in zagnana Janja Omejec.
Z vajami začnemo konec septembra. Vsi, ki bi se nam želeli pridružiti, naj se javijo na info@kd-sticna.si .

Nočemo se omejevati ne na kraj, leta, vsebine ... karkoli. Želimo samo ustvarjati kvalitetno glasbo in se pri tem imeti lepo.

Vljudno vabljeni!

Kulturno društvo Stična

PLESNA ŠOLA GUAPA 2009/2010

- Plesna šola Guapa je že šest let na "sceni".
- Do sedaj šteje 100 plesalcev iz ivanške občine.
- Letos prihaja tudi v Veliki Gaber in Višnjo Goro.
- Plesne vaje potekajo v kulturnih domovih in osnovnih šolah.
- Vključena je v kulturna društva Ambrus, Muljava in Harmonija iz Ivančne Gorice.
- Je šola hip-hopa, jazza, showa in otroških plesov.
- Ustvarja plesne predstave, muzikale in nastope, ki si jih ogleda širna Slovenija.
- Sodeluje na festivalih, revijah in drugih tekmovanjih ter plesnih delavnicah.
- Vabi vse plesalce od treh let naprej.
- Guapa (šp.) = lepa

Urnik, cenik, vpisni obrazec in pogoje najdete na: www.guapa.si, maja@guapa.si, 031 538 741.

PRIDRUŽI SE NAM NA PLESNI GUAPA SCENI TUDI TI!

ZVEZA KULTURNIH DRUŠTEV OBČINE IVANČNA GORICA

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE IVANČNA GORICA

Vas prijazno vabi
na svečan pričetek 6. študijskega leta Univerze za tretje življenjsko obdobje Ivančna Gorica, ki bo

V ČETRTEK, 8. OKTOBRA 2009, OB 18. URI

v sejni dvorani občine Ivančna Gorica.

Seznanili se boste s programom za leto 2009–2010, se vpisovali v študijske krožke in delavnice ter se bogatili ob kulturnem programu in prijateljevanju.

Vabljeni vsi željni izobraževanja za osebnostno rast, ustvarjanja, potovanj in prijetnih druženj.

Za dejavna leta tretjega življenjskega obdobja!

Razpis igralnih uric v vrtcu

JAVNI VVZ VRTEC IVANČNA GORICA razpisuje dodatni program »IGRALNE URICE V VRTCU«

V program lahko prijavite otroke, ki niso vključeni v dnevni program vrtca in so stari od 1 do 3 let in od 3 do 6 let. Skupini bodo vodile vzgojiteljice našega vrtca, in sicer 1-krat tedensko v popoldanskem času (predvidoma od 15.30 do 17.30) v enoti vrtca, kjer bo prijavljeno največje število otrok. Največje število vključenih je 15 otrok.
Program bo zajemal področja kurikula javnega vrtca (področje družbe, gibanja, umetnosti, narave in matematike) ter igro.
Pisne prijave zbiramo do 9. 10. 2009 na upravi vrtca (na naslov: Vrtec Ivančna Gorica, Cesta 2. grupe odredov 17, Ivančna Gorica ali po e-pošti vvz.ivancna.gorica@siol.net). V prijavi navedite ime in priimek otroka, njegove rojstne podatke ter naslov bivališča. Prav tako navedite podatke staršev ali otrokovih zakonitih zastopnikov.
O nadaljnjih aktivnostih bodo prijavljeni pisno obveščeni.

VODSTVO VVZ VRTEC IVANČNA GORICA

KNJIŽNICA IVANČNA GORICA

Enota Ivančna Gorica, Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, tel. št.: 787 81 21, sikivancna@gro.sik.si
PON., TOR., SRE., PET. od 9. do 19. ure, ČET. od 9. do 14. ure, SOBOTA od 8. do 13. ure

KRAJEVNE KNJIŽNICE
Četrtkovi popoldnevi so namenjeni njihovi odprtosti, in sicer:
Višnja Gora: od 13. do 15. ure (788 45 88)
Stična: od 13. do 15. ure (051 236 436)
Šentvid: od 16. do 18. ure (051 236 436)
Krka: od 16. do 18. ure (780 20 91)

Pravljičarka Anita z otroki: S pesmijo kličemo Palčka Bralčka

URA PRAVLJIC

Nadaljujemo s sezono pripovedovanja klasičnih pravljic. 17. septembra, na dan zlate knjige smo že imeli prvo uro pravljic s karikaturistom Gabrijelom Vrhovcem. Naslednja, in sicer Sneguljčica in sedem palčkov, bo v četrtek, 12. novembra, ob 18. uri. V knjižnici prijavite otroka teden pred prireditvijo, saj je število za prijave omejeno. Primerno je za otroke od 6. do 10. leta starosti. Vabljeni!

DEŽELE V BESEDI IN SLIKI

Nadaljujemo tudi projekt Dežele v besedi in sliki. V knjižnici je že na ogled nova fotografska razstava Ko študent na rajžo gre – po Sloveniji Maruše Erjavec. Fotografije je avtorica posnela na svojem študentskem počitniškem potepanju po Sloveniji. Potopisno predavanje s predstavitvami domače literarne ustvarjalnosti bo 22. oktobra ob 19. uri.

ABONMAJSKE VSTOPNICE ZA LUTKOVNE PREDSTAVE lahko v knjižnici že kupite.

Lutkovne predstave potekajo v organizaciji OI JSKD Ivančna Gorica vsak drugi mesec v dvorani kulturnega doma v Ivančni Gorici. Ob nakupu abonmaja dobijo otroci v dar CD z otroškimi pesmicami Stena Vilarja.

SODELUJTE V LITERARNEM NATEČAJU

Splošne knjižnice v Sloveniji vabimo k pisanju na temo Kako diši moja knjižnica. Literarni razpis je objavljen na spletni strani sekcije za splošne knjižnice. Spomnimo se, da je bila lani med najboljšimi tremi v Sloveniji naša ustvarjalka Maja Zajc Kalar. Vabljeni k sodelovanju.

Utrinek z otvoritve razstave likovnega društva Ferdo Vesel

KULTURNO DRUŠTVO AMBRUS

www.kd-ambrus.si

vabi vse ljubitelje ročnih spretnosti, da se nam v šolskem letu 2009/2010 pridružijo na ustvarjalnih delavnicah z glino.

Potekale bodo 4-krat mesečno po 2 šolski uri v Kulturnem domu v Ambrusu pod mentorstvom Marjete Baša, lončarke in oblikovalke unikatne keramike.

Ker je število udeležencev v skupini omejeno, se je potrebno na delavnice predhodno prijaviti na tel. številko 01/780 19 50 ali 041/938 558.

MOŽNI TERMINI:

Ponedeljek	ODRASLI od 19.30 do 21.00 ure
Torek	ODRASLI od 19.30 do 21.00 ure
Sreda	OTROCI od 16.00 do 17.30 ure

V skupinah bo od 6 do 10 udeležencev.

Z DELOM PRIČNEMO 5. OKTOBRA!

VABLJENI

Rad plešeš, poješ, se igraš ter spoznavaš, kako so to delali tvoji dedki in babice? Že znaš igrati na glavnik ali nunalco? Kako ti gre pa hoja s hoduljami? Rad hodiš naokoli in veliko nastopaš?

Bi to in še več rad počel v folklornem kostumu?

Pridruži se nam v petek, 2. 10. 2009, ob 17.30 uri v kulturnem domu v Šentvidu pri Stični ter postani član, plesalec ali instrumentalist

Otroške folklorne skupine Vidovo!

JESEN JE TUKAJ IN PONOVNO BOMO PRIČELI Z DELOM, ZATO VABIMO VSE, KI VAS VESELI PETJE, PLES IN GLEDALIŠČE, DA SE NAM PRIDRUŽITE.

Kulturno društvo Vidovo (informacije: 031 239 383)

Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti
Območna izpostava Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, Slovenija
Tel.: 01 786 90 70, 051 675 238, Fax: 01 786 90 75, E-mail: oi.ivancna.gorica@jskd.si, www.kultura-ustvarjanje.si

KO BOM VELIK, BOM ... PRVA PREDSTAVA LUTKOVNEGA ABONMAJA 2009/2010 V IVANČNI GORICI

• petek, 2. 10. 2009, ob 17.30, Kulturni dom Ivančna Gorica

Do 2. oktobra bomo zbirali prijave za tretji lutkovni abonma za otroke občine Ivančna Gorica. Prva predstava bo ponudila zanimiva vprašanja in odgovore, kaj postanejo otroci, ko so veliki! Vsi otroci, ki bodo kupili abonma, bodo dobili zgoščenko z otroškimi pesmimi.

petek, 2. 10. 2009, ob 17.30
Studio Anima: KO BOM VELIK, BOM

Morda kuhar, morda policaj ali pa učiteljica ..., kdo ve? Veliko je želja in kaj vse bi radi počeli v našem življenju, takrat, ko odrastemo! Želimo biti zadovoljni in uspešni, saj gre vendarle za "ljubi kruhek"! Ko bom velik bom ... (p)ostal Ciciban, otrok za vse življenje! Pa naj še kdo reče, da to ni naš najljubši "poklic"! Ta zgodba je iz našega življenja, ko otroci na igriv način spoznajo naravo nekaterih poklicev in v sebi ohranjajo otroka.
Igra: Sten Vilar

petek, 11. 12. 2009, ob 17.30
Gledališče Labirint SNEŽNA KRALJICA

Lutkovna predstava po motivih H.C. Andersena in Ferija Lainščka

Pripoved o Snežni kraljici je čudovita, večplastna in skrivnostna zgodba o deklici Gerdi in dečku Kaju. Z močjo srca in zaupanjem nedolžnega otroka deklica Gerda prebrodi vse bridke težave in se na koncu sooči tudi s samo Snežno kraljico, da bi pomagal
Likovna podoba in animacije: Špela Čadež
Izdelava lutk: Žiga Lebar, Špela Čadež, Iztok Hrga
Igralci/animatorji: Tina Oman, Iuna Ornik, Saša Jovanović

petek, 5. 2. 2010, ob 17.30
Lutkovno gledališče NEBO: TAKE LJUDSKE

Predstava Take ljudske je preplet slovenskih ljudskih pripovedk. Govori o spominih, o človekovi topoumnosti, o živalih, ki se obnašajo kot ljudje in o brezmejni domišljiji, ki osmišljuje in pojasnjuje človekova dejanja. V predstavi se 'nekoč' srečuje z 'danes', saj se človeške lastnosti prenašajo iz roda v rod.
Izbor in priredba: Petra Stare
Režija: Andraž Adamek

petek, 12. 3. 2010, ob 17.30
Hiša otrok in umetnosti: DEVET MESECEV

Veste, kako ste prišli na svet? Kajti tudi mnogi očki in mamice ne vedo tega najbolj natančno. V Franciji, na primer, starši trdijo svojim otrokom, da so se rodili iz zelnate glave. V Angliji naj bi otroke prodajali v posebnih trgovinah. Razstavljeni so po policah in okrašeni z živobarvnimi pentljami. Pri nas naj bi otroke nosile štorklje ...
Igrata: Ajda Rooss in Árpád Balázs-Piri

ROCK MARATON IN IZBOR ZA FESTIVAL STIČNA, KONCERT NEUVELJAVLJENIH IN INOVATIVNIH GLASBENIH SKUPIN

• sobota, 3. 10. 2009, popoldne, Bar Jama Stična

Na maratonu, ki bo potekal v soboto, 3. oktobra 2009, v Stični, bo tudi izbor za nastop v okviru Festivala Stična. Skupine bo strokovno spremljala in izbrala tričlanska komisija. V dopoldanskem času bo v kulturnem domu v Ivančni Gorici potekal seminar za uglasbitev besedil rokovskih skladb. Organizatorja: KD Stična in JSKD OI Ivančna Gorica

FILMSKI FESTIVAL JOŽETA GALETA

• petek, 9. 10. 2009, popoldne, Kulturni dom Grosuplje

Izmed vseh prijavljenih filmov bosta selektorja sestavila tekmovalni program. Tričlanska žirija bo izbrala zmagovalca v dveh kategorijah: dokumentarni in igrani film. Nagrade bodo podeljene po ogledu filmov na dan festivala, 9. oktobra 2009. Organizatorji: Kulturno društvo Smila Grosuplje, Zveza kulturnih društev Grosuplje in JSKD OI Ivančna Gorica.

JSKD OI Ivančna Gorica
www.kultura-ustvarjanje.si

051/633 446
OBIŠČITE NAS SONČNI DVORI BREZJE PRI GROSUPLJEM
Vita line STUDIO ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE
SHUJŠAJTE IN OBLIKUJTE SVOJE TELO!
HYPOXI design your body
Prijazno vas vabimo, da si rezervirate prvi BREZPLAČNI OBISK in preizkusite učinkovito naravno metodo za odpravo maščob in celulita na problematičnih mestih.
KAVITACIJA
Ultrazvočna liposukcija
Pred terapijo | Po eni terapiji | Pred terapijo | Po treh terapijah
Rezultati so vidni že po eni sami terapiji, saj zmanjšamo obseg do 5cm na tretiranem območju.
NOVO POWER PLATE®
POWER PLATE® vam omogoča hitrejšo in enostavnejšo pot do boljše fizične kondicije, vitalnosti in zdravja.
Vadba poteka 30 minut pod vodstvom trenerja. Prvi obisk je testni brezplačni.
OSTALA PONUDBA
FITNES KABINET
PILATES
SOLARIJ
AEROBIKA
PLESNA ŠOLA URŠKA
BOWNOVA TERAPIJA
OSEBNO TRENERSTVO
INFORMACIJE IN REZERVACIJE: 051/633 446 www.vitaline.si info@vitaline.si.

5. Krevsov tek na Polževem

173 tekačev in 19 pohodnikov

V soboto dopoldne, 5. septembra, je bil na Polževem v organizaciji TD Polževo in Višnja Gora že 5. zaporedni Krevsov tek. Izredno hladno jutro je najbrž odvrnilo nekaj tekačev, a kljub temu se jih je zbralo skoraj 200.

Na pot po lepi Kriško-Polževski planoti se je ob 10. uri podalo 19 pohodnikov. Vodila jih je Ivica Zupančič, ki je kot prebivalka Kriške vasi znala marsikaj zanimivega povedati o planoti, s katere se vidijo Triglav, Snežnik, Grintovec, Šmarna gora, ... Povzpeli so se tudi do razvalin Starega gradu, kjer so nekdaj prebivali slavni višnjegorski plemiči iz rodu sv. Heme Krške.

Ob 11. uri, ko je bil start najmlajših, je iz oblakov vendarle pokukalo sonce, za tekače pa je bila nenavadno nizka temperatura skoraj idealna. Najprej se je z 800 metrov dolgo progo spopadlo 24 deklic in dečkov, rojenih pred 11 leti in mlajši. V cilj je prva pritekla Ljubljančanka Tina Žlogar iz AD Mass, za njo pa Aljaž Renko iz AD Radeče, tretja je bila odlična Tjaša Perpar iz Osnovne šole Stična.

Ob 11.15 je bil skupni start tekačev na 4400 m ter na 11 km. Na 4400 m je teklo 24 tekmovalcev, na zahtevno 11 km dolgo traso pa se je pogumno podalo 125 tekmovalcev.

V cilj krajše proge s 4400 m je prva pritekla Mateja Golenač iz celjskega AK Kladivar. Drugi je bil Klemen Lendaro iz Sevnice, tretji pa mladi Matic Berginc iz Livka pri Kobaridu.

Najdaljšo progo, dolgo 11 km s skupno 200 m vzponov in prav toliko spustov, je najhitreje pretekel Primož Kobe iz Fit kluba Novo mesto, ki se bo 1. novembra udeležil newyorškega maratona. Njegov rezultat na maratonu (42 km) je zavidljivih 2 uri in 29 minut! Za 11 km dolgo pot je zmagovalec potreboval pičlih 40 minut in 36 sekund! Slabi dve minuti za njim je ciljno črto prečkal Boštjan Kozan iz AK Portovald iz Novega mesta, tretji pa je bil Matej Samide iz AK Sevnica. Med dekleti je bila najhitrejša Mateja Šušteršič iz Ivančne Gorice, ki je progo pretekla v času 50 minut in 10 sekund. Odlično se je na najdaljši progi odrezal Toni Habjan z Vrha nad Višnjo Goro, ki je progo pretekel v 45 minutah in 6 sekundah.

Priznanja najboljšim v posameznih kategorijah so podeljevali Jožica Krevs, vdova pokojnega slovitega atleta Ive Krevsa, župan Jernej Lampret, predsednik KS Višnja Gora Janko Zadel in predsednik TD Polževo Miloš Šušteršič.

Tek je bil odlično organiziran, za kar ima zaslugo cela četa zagnanih članov TD Višnja Gora in Polževo in kriških gasilcev.

Zapisal Pavel Groznik, ki ga je mikalo, da bi tudi tekel – pa morda drugo leto!

Odslej trajen spomin na olimpionika Iveta Krevsa

Na podružnični šoli v Višnji Gori so dan pred tradicionalnim Krevsovim tekom slovesno obesili sliko Iveta Krevsa, domačina, predvojnega tekača na dolge proge in udeleženca olimpijskih iger v Berlinu leta 1936.

Ko sta turistični društvi Polževo in Višnja Gora pred leti prvič organizirali tekaško prireditev po polževski planoti, sta tek poimenovali po domačinu, Višnjanu, ki je slovel kot odličen športnik, atlet in tekač na dolge proge v času pred drugo svetovno vojno. Tekaška prireditev na Polževem se je v slovenskem prostoru dobro prijela, letos so se tekači iz vseh koncev Slovenije lahko udeležili že 5. Krevsovega teka, ki je vedno na prvo septembrsko soboto. Od letos dalje pa višnjanske šolarje na slavno pot njihovega prednika opozarja slika Iveta Krevsa pred šolsko telovadnico.

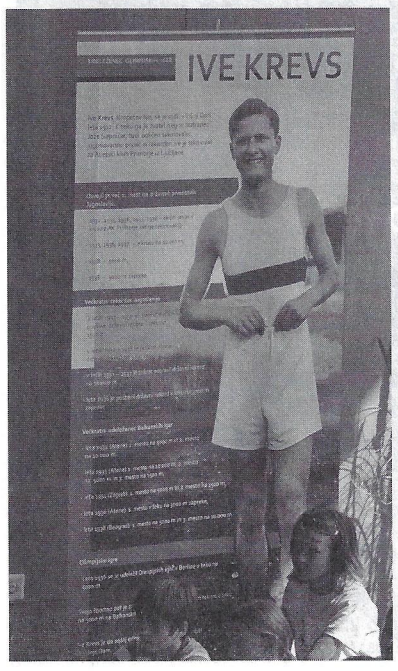

Podružnična šola Višnja Gora je ob začetku letošnjega šolskega leta 4. septembra pripravila lepo prireditev, ki jo je vodil ravnatelj matične šole OŠ Stična Marjan Potokar, tudi sam Višnjan in športnik. Kar lepo število gostov in domačinov je prisluhnilo besedam vdove pokojnega Iveta Krevsa, Jožici Krevs, ki je znala marsikaj zanimivega povedati o svojem možu. Doživeta je bila tudi izpoved Marka Račiča, legendarnega slovenskega atleta, Krevsovega sodobnika in prijatelja, ki je vse navzoče navdušil s svojo besedo kljub visoki starosti. Spregovorili so še Zdravko Peternelj iz Atletske zveze Slovenije in še dva domačina, tudi nekdanja športnika, Pavel Groznik in Janez Dremelj.

Preprosta, a simbolno zelo bogata obeležitev spomina nekdanjega športnika je lahko mladim ne samo v Višnji Gori, ampak tudi drugod v občini spodbuda in navdih, da morda kdo izmed njih kdaj postane sodobni Ive Krevs.

Matej Šteh

Tradicionalne poletne športne prireditve

V Ambrusu – sever, na Krki – Videm

Tradicionalna nogometna prireditev v Ambrusu »Sever – jug« se je letos začela v soboto, 22. avgusta, in končala v nedeljo, 23. avgusta. V soboto zvečer pred glavno nogometno tekmo med severnim in južnim delom vasi je namreč precej deževalo in so tekmo prestavili na naslednji dan. Prireditev, ki je potekala že 24. zapored, so v soboto odprli z odbojkarskim turnirjem, ki se ga je udeležilo 5 ekip. Lepo število gledalcev, ki se je zbralo na prireditvi, zaradi dežja ni dočakalo glavne tekme, a le do naslednjega dne, ko so se vrnili nazaj v enakem številu. Videli so podoben scenarij kot lani. Zanimivo tekmo, ki pa se je v rednem delu končala z izidom 3 : 3. Tako kot lani so bili pri izvajanju kazenskih strelov boljši igralci iz severnega dela vasi in zmagali z izidom 5 : 3. Tako je skupni rezultat v dosedanjih dvobojih 13 : 11 za sever. Morda pa se naslednje leto sreča obrne na južno stran.

Za ekipo severa so igrali: Primož Tekavčič, Jože Hrovat, Jože Hočevar, Mitja Hren, Matej Tekavčič, Franci Perko, Dejan Muhič, Renato Muhič, Žan Tekavčič in Aleš Mohorčič.

Za ekipo juga pa so igrali: Jože Muhič, Nejko Hočevar, Tomaž Avguštinčič, Blaž Hrovat, Aleš Muhič, Tomi Mišmaš in Jože Novak.

Že 27. junija pa je na Krki potekal 14. medvaški turnir v malem nogometu med vasmi KS Krka. Udeležilo se ga je 8 ekip, ki so bile razdeljene v dve predtekmovalni skupini. V skupini A so bile ekipe Videm, Gabrovčec 1, Lese in Krška vas, v skupini B pa Podbukovje, Gabrovčec 2, Korinj in Znojile.

Iz skupine A sta se v polfinale uvrstili ekipi Videm in Lese, iz skupine B pa Znojile in Podbukovje. V polfinalu je bila ekipa Vidma boljša od Podbukovja, ekipa Les pa od Znojil. V finalu je Videm premagal ekipo Les, v tekmi za tretje mesto pa je bila ekipa Znojil boljša od Podbukovja.

Končni vrstni red :
1. Videm
2. Lese
3. Znojile

Najboljši strelec je bil Robi Godec (Podbukovje), najboljši vratar pa Miha Koželj (Lese). Za popestritev dogodka je poskrbela tekma med mladimi in malo manj mladimi.

Sponzorji prireditve so bili: Mizarstvo Trunkelj, Mobitel, Kmetija Javornik, Pekarna Mišmaš, Vezaj, KS Krka in Dušan Strah, s. p.

Prizadevni organizatorji – ŠDM Krka se za pomoč zahvaljujejo PGD Krka, festivalu Krka, Jamarskemu društvu Krka in KS Krka.

Simon Bregar

Ive Krevs (1912–1990)

Tekač Ive Krevs, Kropetov Ive, se je rodil v Višnji Gori leta 1912. Za tek ga je navdušil njegov bratranec Jože Slapničar, tudi odličen tekmovalec, jugoslovanski prvak in rekorder. Ive je tekmoval za Atletski klub Primorje iz Ljubljane.

Osvojil je več prvih mest na državnih prvenstvih Jugoslavije:
– v letih 1932, 1933, 1936, 1937, 1938 je bil ekipni prvak v krosu z AK Primorje (štirje tekmovalci),
– v letih 1933, 1936, 1937 je osvojil zlato kolajno v krosu na 10.000 m,
– leta 1938 zmaga v teku na 5000 m in 3000 m zapreke.

Bil je večkratni rekorder Jugoslavije:
– v letih 1933–1936 je osemkrat popravil državni rekord v teku na 1500 m,
– v letih 1932–1936 je petkrat popravil državni rekord na 5000 m,
– v letih 1931–1933 je trikrat popravil državni rekord na 10.000 m,
– leta 1936 je postavil državni rekord v teku na 3000 m zapreke.

Bil je večkratni udeleženec balkanskih iger:
– leta 1932 v Atenah 2. mesto na 5000 m in 2. mesto na 10.000 m,
– leta 1933 v Atenah 1. mesto na 10.000 m, 2. mesto na 5000 m in 3. mesto na 1500 m,
– leta 1934 v Zagrebu 1. mesto na 5000 m in 3. mesto na 1500 m,
– leta 1936 v Atenah 1. mesto v teku na 3000 m zapreke,
– leta 1938 v Beogradu 1. mesto na 5000 m in 3. mesto na 10.000 m.

Leta 1936 se je udeležil tudi olimpijskih iger v Berlinu v teku na 5000 m.
Svojo športno pot je zaključil leta 1938 z zmagovitim tekom na 5000 m na balkanskih igrah v Beogradu.
Njegova življenjska pot se je iztekla leta 1990.

Zanimivo in napeto tudi brez Kraglja

V Šentvidu prelomnica v letošnjem državnem prvenstvu in uspeh domačih voznikov

Ljubitelji motokrosa so na svoj račun zopet prišli na prvo septembrsko nedeljo, ko je dirkališče v Dolini pod Kalom pod okriljem AMD Šentvid pri Stični gostilo predzadnjo dirko letošnjega državnega prvenstva »SLO MX Feroda Celje 2009«. Udeležba voznikov iz vseh koncev Slovenije s številčno ekipo domačega društva je ob odličnih vremenskih pogojih ponudila ljubiteljem dirk v Šentvidu obilo športnih užitkov. Konec koncev pa je nov športni praznik za organizatorje potrditev njihovega dela, ki je bilo letos spomladi nagrajeno tudi s prvo organizacijo dirke na evropski ravni.

Po tekmovalni plati je pomenila dirka v Šentvidu prelomnico sezone v elitni kategoriji MX Open. Sašo Kragelj, ki je naskakoval nov naslov državnega prvaka, je v prvi vožnji na najhitrejšem skoku na progi nerodno padel, zaradi česar je moral odstopiti. Kot se je tri tedne kasneje izkazalo na zadnji dirki prvenstva, ga je poškodba rame v Šentvidu, kjer je do sedaj dosegel rekordnih 16 zmag, stala naslova prvaka za sezono 2009. Zmagovalec Šentvida je bil Jaka Može, drugi pa je bil domači matador Damjan Smrekar. Prav v omenjeni kategoriji so bili najštevilčnejši domači vozniki, Borut Koščak se je še prebil do 7. mesta, Robert Kavšek je bil 12., veteran Pancar 15., do točk pa sta prišla tudi Jure Pečjak in Jure Kavšek.

Enako visoko kot Smrekar je domačo dirko končal tudi Luka Kutnar v kategoriji MX 85. Vso sezono je premoč moral priznavati le letošnjemu evropskemu prvaku Timu Gajserju in brez dvoma bo lahko letošnjo sezono štel za najuspešnejšo v dosedanji karieri. Mesto za njim je končal dirko še en domačin, Aljaž Lampret, ki je z doseženo uvrstitvijo na domači progi še ostal v igri za skupno tretje mesto.

Luka Kutnar, državni podprvak MX 85

V kategoriji MX 125 je najvišje segel od članov domačega društva Ljubljančan Rok Virant na 10. mestu. Domačin Klemen Porenta je bil 13.

Pri veteranih sta največ pozornosti požela Igor Pancar in Stane Pečjak. Pancar je dirko končal na drugem mestu pred Andrejem Rusom in za Bogomirjem Gajserjem, Pečjak pa je končal na solidnem petem mestu. Prav Pečjak je bil ob koncu deležen posebne pohvale za odlično pripravljeno progo, saj je v pripravah na dirko zopet opravil vsa glavna strojna dela.

Omeniti pa je seveda potrebno tudi kategorijo MX 50 junior, v kateri nastopajo najmlajši vozniki. Tokrat je bila na sporedu tretja in hkrati zadnja letošnja dirka, ki jo je dobil Luka Milec pred Maksom Mausserjem, tretji pa je bil domačin Matevž Robek. Sledila je še trojica njegovih sovrstnikov in prijateljev, Gašper Polajžer, Jure Perpar in Rožle Pajk. Slednji je za razliko od ostale domače trojice, za katere je bila to tretja dirka, ta dan sploh prvič nastopal na dirki. Številčna zasedba v kategorijah podmladka, tudi v kategoriji MX 65 junior, ki tokrat v Šentvidu ni nastopala, priča, da se v naših krajih ni bati za nove zvezde motokrosa.

Dolino pod Kalom je lepo jesensko nedeljo zapuščala nekaj tisočglava množica obiskovalcev, ki je lahko uživala v predstavah mojstrov motokrosa. Seveda uspešne športne prireditve ne bi bilo, če tudi letos ne bi šentviških športnih funkcionarjev in delavcev pri njihovem delu in trudu podprli številni sponzorji in donatorji.

Foto: Nejc Puš
Matej Šteh

Državno prvenstvo že odločeno

Zadnjo nedeljo v septembru se je končalo letošnje državno prvenstvo. AMD Šentvid pri Stični se lahko pohvali s tremi naslovi državnih podprvakov, ki so jih osvojili Jan Pancar (MX 65 junior), Luka Kutnar (MX 85) in Damjan Smrekar (MX Open). Kot tretja motokrosista v svoji kategoriji sta sezono končala Matevž Robek (MX 50 junior) in Igor Pancar (MX Veterani). Podoben podvig je ravno na zadnji dirki v Orehovi vasi spodletel tudi Aljažu Lampretu v MX 85. Med deseterico končuje sezono tudi Borut Koščak kot 6. v kategoriji MX Open. Med ekipami je na koncu ekipa AMD Šentvid pri Stični dosegla visoko 2. mesto, kar je ena boljših uvrstitev zadnjih let v razvrstitvi državnega prvenstva.

Po dirki državnega prvenstva v Šentvidu pa se je nadaljevalo tudi letošnje pokalno prvenstvo Slovenije, v katerem so vozniki AMD Šentvid pri Stični nanizali visoke uvrstitve. Pred predzadnjo dirko sezone, ki bo 11. oktobra v Šentvidu, imajo v rokah naslov pokalnih prvakov Jan Pancar, Luka Kutnar in Damjan Smrekar, čisto blizu vrha pa so še Aljaž Lampret, Rok Virant, Staš Goričar, Peter Šilc, Borut Koščak, Igor Pancar, Branko Kavšek in Stane Pečjak. Vsi omenjeni in še številni drugi domači vozniki se bodo torej čez dober teden dni zopet predstavili domačemu občinstvu in verjetno samo potrdili ekipno premoč v pokalnem prvenstvu Slovenije.

Damjan Smrekar (9), najhitrejši na drugem štartu MX Open

Ljubitelji motokrosa! AMD Šentvid pri Stični vabi

v nedeljo, 11. oktobra, ob 11. uri

na dirkališče v Dolini pod Kalom na ogled predzadnje dirke pokalnega prvenstva Slovenije 2009.

Nastopajo vozniki v kategorijah MX 65 junior, MX 85 junior, MX 85, MX 125 R1 in R2, MX Open R1 in R2, MX Veterani 35 in 45.

Popestritev programa: »DIRKA SPONZORJEV«

Uradni trening: **8.30–10.20**

Start prvih voženj: **11.00**; Start drugih voženj: **14.30**

Občinska liga v malem nogometu

Delta new wave v rednem delu razred zase

Dva kroga pred koncem rednega dela je znano sledeče: v prvi ligi bo prva ekipa Delta new wave, v končnico najboljših štirih se bo zagotovo uvrstila še ekipa Mizarstva Trunkelj Krka in zelo verjetno Mizarstvo Gnidovec Spodnje Brezovo. Za 4. mesto se bosta borili ekipi Dixi in Bar pr Livarni. Ekipi ŠD Ambrus in FSK Mafijozi se bosta skušali izogniti izpadu iz lige. V drugi ligi so tri ekipe za končnico že znane: ŠDM Krka, Rondo bar – ŠD Temenica in Bencinski servis Zagradec. Te tri ekipe bodo tudi odločile, kakšen bo vrstni red pri vrhu po rednem delu. Za 4. mesto, ki še vodi v končnico najboljših, se bodo dokaj enakovredno pomerile še preostale štiri ekipe. Malo več možnosti ima ekipa Elektro Senica, a tudi ostale tri niso brez možnosti.

Na lestvici strelcev trenutno v 1. ligi vodi Kristijan Čož (Mizarstvo Gnidovec Sp. Brezovo) z 12 goli, pred tremi igralci ekipe Delta new wave – Dušanom Škoričem z 10 goli ter Urošem Černivcem in Igorjem Koščakom s po 9 goli. V drugi ligi vodi Izidor Bregar (ŠDM Krka) s 16 goli, pred Nikom Jefimom (Elektro Senica) s 14 goli in Gregorjem Sinjurjem (Rondo bar – ŠD Temenica) s 13 goli.

1. LIGA

mesto	ekipa	tekem	zmage	remi	porazi	goli	razl.	točke
1.	DELTA NEW WAVE	11	11	0	0	56 : 6	+50	33
2.	MIZAR. TRUNKELJ KRKA	11	5	4	2	32 : 24	+8	19
3.	MIZ. GNIDOVEC SP. BREZOVO	10	4	4	2	29 : 21	+8	16
4.	DIXI	10	3	3	4	19 : 20	-1	12
5.	BAR PR LIVARNI	10	3	1	6	22 : 36	-14	10
6.	ŠD AMBRUS	10	2	0	8	17 : 42	-25	6
7.	FSK MAFIJOZI	10	1	2	7	17 : 43	-26	5

2. LIGA

mesto	ekipa	tekem	zmage	remi	porazi	goli	razl.	točke
1.	ŠDM KRKA	11	5	5	1	38 : 22	+16	20
2.	RONDO BAR - ŠD TEMENICA	10	5	4	1	36 : 15	+21	19
3.	BENCIN. SERVIS ZAGRADEC	10	5	3	2	22 : 20	+ 2	18
4.	ELEKTRO SENICA	10	4	0	6	34 : 28	+6	12
5.	VIRIDIN HRAM STIČNA	11	3	2	6	24 : 48	-24	11
6.	TD GRČA	10	3	1	6	23 : 33	-10	10
7.	BAR NA POSTAJI	10	2	3	5	15 : 26	-11	9

Simon Bregar

Mladinsko svetovno prvenstvo v rokometu do 21 let

Klemen Ferlin s slovensko reprezentanco tretji na SP v Egiptu

Naša občina je znana po dobrih rokometaših. Čeprav je Klemen Ferlin, 20-letnik iz Zagradca oz. natančneje iz Malega Globokega, vse svoje rokometno šolanje preživel v klubu Trimo Trebnje (v Trebnjem je preživel tudi prva leta svojega življenja), smo prebivalci naše občine lahko nanj še kako ponosni.

Res je veliko lepih uspehov dosegel že s klubsko ekipo Trima v različnih starostnih kategorijah (med drugim so bili predlani tretji na državnem mladinskem prvenstvu) in je bil s srednješolsko ekipo Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice dvakrat državni prvak, a krona njegove dosedanje kariere je prav gotovo tretje mesto, ki ga je konec avgusta letos z ekipo mladincev do 21. leta starosti dosegel na svetovnem mladinskem prvenstvu v Egiptu, ki se ga je udeležilo 24 najboljših ekip. Klemen tam ni bil le statist, ampak je odigral eno ključnih vlog pri velikem uspehu naše ekipe. Ta rezultat je ponovitev največjega uspeha slovenskih mladincev na velikih tekmovanjih, saj so enak uspeh prav tako pod vodstvom trenerja Slavka Iveziča leta 2003 v Braziliji dosegli današnji zvezdniki slovenskega rokometa: Kavtičnik, Natek, Špiler in drugi. Klemen je v prvem delu tekmovanja, ko so naši dosegli pet zaporednih zmag (Libija, Grenlandija, Nizozemska, Švedska in Estonija), igralne minute delil z drugima dvema vratarjema Aljošo Čudičem in Anžetom Vrbincem. V drugem delu in v zaključnih bojih pa sta branila le še Klemen in Aljoša Čudič. V drugem delu tekmovanja (tam sta bili dve polfinalni skupini s po 6 ekipami) so naši mladinci premagali še Čehe in Portugalce, v zadnji tekmi pa izgubili z Danci.

Tako so osvojili drugo mesto v svoji skupini za Danci in so v polfinalu naleteli na Nemce, ki so kasneje postali svetovni prvaki. Naši ekipi, v kateri je

odlično igral tudi drugi član RK Trimo Trebnje Staš Skube (prav tako je bil štiri leta dijak naše srednje šole), je vse do sredine drugega polčasa kazalo odlično, saj so vodili že 21 : 17, potem so sledile slabe minute in zmage so se veselili Nemci z rezultatom 27 : 23. A da so fantje iz pravega testa, so dokazali v tekmi za tretje mesto, ko so igrali z domačini Egipčani. Dvomov o zmagovalcu je bilo kmalu konec, naši so več kot suvereno zmagali z rezultatom 35 : 24 in se veselili izjemnega uspeha.

Klemen pravi, da je bilo vzdušje med fanti odlično, prav tako je bil presenečen nad tem, da je tekme spremljalo zelo veliko gledalcev, ki se dobro spoznajo na igro in ob lepih potezah zaploskajo tudi nasprotniku.

Sicer pa že težko čaka na državno člansko prvenstvo, ki bo po njegovih besedah letos izjemno zanimivo. Trimu bo težko ponoviti lanske odlične uspehe (tretje mesto na državnem prvenstvu, drugo mesto na slovenskem superpokalu), a ga veseli, da bo v ekipi poleg Davida Imperla zasedal mesto drugega vratarja, kar mu obeta veliko minutažo in s tem veliko možnosti za dokazovanje in napredovanje. Ekipo Trimo Trebnje je letos okrepil tudi Stičan Matjaž Erčulj, ki bo s svojimi nespornimi igralnimi kvalitetami in izkušnjami (zadnja leta je igral pri Gold clubu in Merkurju) lahko pomembno prispeval k uspehom ekipe. Tako Klemenu kot Matjažu seveda želimo, da bi se v novi sezoni odlično odrezala.

Simon Bregar

Medalje na medobčinskem tekmovanju v balinanju

V soboto, 4. julija, smo se balinarski navdušenci naše občine zbrali na pokritem in lepem balinišču v Grosupljem, da bi odigrali balinarsko medobčinsko prvenstvo dvojic. Pričakalo nas je presenetljivo lepo in sončno vreme. Prav sonce nam je dalo še dodatnega zagona, dobre volje, balinarskega užitka in veselja do druženja.
Nastopilo je 12 parov iz štirih občin. Iz Ivančne Gorice sta nastopili dve dvojici. Za ekipo Ivančna Gorica I. sta balinala Simon Pučko in Jože Slana, za ekipo II. pa Šentvidčana Janez Bijec in Tomaž Tomažič. Dosegli smo zelo dobre rezultate.
Janez Bijec in Tomaž Tomažič sva po dodatnem bližanju (v rednem delu se je finalna tekma končala 7 : 7) osvojila zasluženo prvo mesto. Dvojica Simon Pučko in Jože Slana je osvojila tretje mesto, kar je njun največji dosežek. Za osvojeni mesti smo prejeli medalje, ki jih je prispevala Zveza športnih organizacij Grosuplje. Na koncu smo se skupaj še fotografirali in si obljubili, da to ni bila naša zadnja »partija« balinarske igre. Igra je lahko zelo lepa in napeta do samega konca, to je do št. 13, ali pa po času, ki ga določi organizator ali balinarska zveza.

Pridružite se nam, balinamo v dobrih razmerah, načrtujemo pa tudi asfaltiranô balinarsko stezo in streho, da ne bomo odvisni od vremena. Veseli bomo tudi vsakega starega člana, ki bo zopet vzel v roko kroglo, vabljeni pa tudi novi, da se nam pridružite v tej družabni, lepi in zanimivi igri.

SREČNO, DOBER MET IN ČIM VEČ UŽITKOV!

Tomaž Tomažič

ATLETIKA, KRALJICA ŠPORTOV za otroke od 6. do 15. leta starosti

TELOVADBA ZA NAJMLAJŠE od 3. leta starosti

Vpis v atletsko šolo teka in telovadbo poteka v mesecu septembru in oktobru.

Vsi, ki vas atletika zanima in bi se želeli preizkusiti v kraljici športov, ste vabljeni v Atletsko šolo ŠPELA v Ivančni Gorici, kjer damo mladim priložnost, da se izkažejo. Več informacij pa boste prejeli na številki 041 604 185 ali na elektronskem naslovu: akspela@siol.net.

Kaj nudimo v atletski šoli

- Program vadbe bo prilagojen starosti otroka, in sicer bo prehajal skozi igro do resne atletske vadbe. Pri vseh pa bo osnovni poudarek na celovitem razvoju psihomotoričnih sposobnosti. Otrok bo med drugim pri naši vadbi pridobil osnovna znanja tehnik vseh atletskih disciplin.
- Otroci bodo vadili pod strokovnim vodstvom naših vaditeljev, in sicer dvakrat tedensko po 60 minut otroci od 6. do 9. leta starosti. Preko igre bomo razvijali osnovne otrokove motorične sposobnosti.
- Otroci, starejši od 10 let, bodo vadili po individualnem programu, kar pomeni, da se začne višja stopnja učenja atletike in spoznavanje vseh atletskih disciplin. Njihovi treningi praktično že pomenijo začetek pionirske atletike.

Organiziramo tudi športne tabore in priprave.

Telovadba za najmlajše

RAZMIGAJMO ŽIVLJENJE NAŠIH NAJMLAJŠIH!

Vsebine programa za otroke temeljijo na razvoju osnovnih gibalnih sposobnosti in spretnosti ter se opirajo na prvine športne gimnastike, prilagojene posameznim starostnim stopnjam, predznanju in količini vadbe. S športno aktivnostjo v predšolskem in osnovnošolskem obdobju zadovoljujemo otrokovo naravno razvojno potrebo po gibanju ter načrtno in organizirano vplivamo na otrokov motorični razvoj. Namen vadbe pa ni le telesni razvoj otroka, temveč tudi duševni. Med vadbo se otroci učijo vztrajnosti, vključujejo se v skupinske igre in se med seboj družijo, kar pa zagotovo otrokom omogoča še bolj sproščeno življenje.
Pri nas tekmovalni rezultat NI pomemben.
Telovadbo za najmlajše bo vodila izkušena vaditeljica. Vadba je namenjena otrokom od 3. do 5. leta starosti.
Urnik vadbe:

ATLETSKA ŠOLA TEKA ŠPELA IVANČNA GORICA

SS Josipa Jurčiča Ivančna Gorica – telovadnica	Dan	Ura
Otroci, stari od 3 do 5 let – vrtec (Maša Ivanjko)	Ponedeljek in sreda	18.00–19.00
Otroci, stari od 6 do 9 let ter 10 do 12 let (Matej Dremelj)	Ponedeljek in sreda	18.00–19.00
Otroci, stari od 13 do 15 let (Ines Sadar)	Ponedeljek in sreda	18.00–19.00

Tradicionalni tretji kolesarsko-pohodniški podvig v 20 urah od doma na Triglav

V ponedeljek, 24. avgusta, smo fantje iz Ivančne Gorice in njene okolice, Matej Pekolj, Boris Praznik in Zvone Zupančič, ponovili lanski podvig »na Triglav malo drugače«. Tudi letošnji cilj je bil v 20 urah prekolesariti in prehoditi pot do Triglava in nazaj.

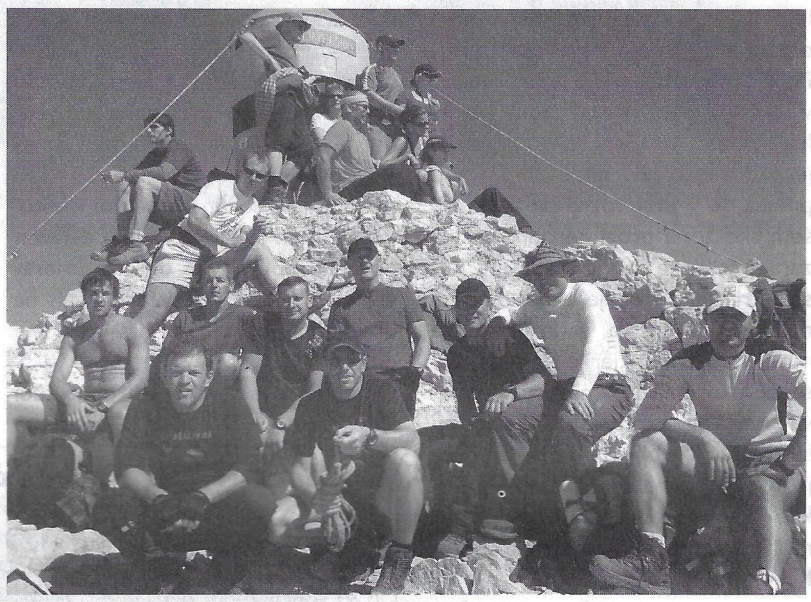

Ob 23.00 smo krenili iz Ivančne Gorice, v Šmarju - Sapu pa so se nam pridružili še trije korenjaki, Boštjan Gabrijel, Boris in Robi Polajžer. Uradni start iz Šmarja - Sapa je bil točno ob polnoči. Potem smo pot nadaljevali do Ljubljane, naprej do Kranja in Jesenic, skozi Mojstrano do Krme, ene izmed mnogih izhodiščnih dolin za dostop na Triglav. Na poti smo imeli kratek postanek, da smo nadoknadili izgubljeno energijo s pijačo in sendviči ter si nabrali novih moči za naš podvig. Vozili smo v spremstvu dveh vozil. V prvem vozilu smo imeli pijačo in nekaj za pod zob ter naše nahrbtnike z dodatnimi kolesarskimi in pohodniškimi oblačili.
Ob 5. uri zjutraj smo svoje kolesarske čevlje in drese zamenjali za pohodniške, kolesa pospravili na varno v spremljevalno vozilo, napolnili nahrbtnike, se podkrepili z vitaminsko obogateno hrano in pogumno zakorakali po poti do Triglava. Pot je bila še lepša, saj se je že začelo daniti. Kljub dolgi prekolesarjeni poti, ki je bila že za nami, nas je gnal naprej poseben občutek. Niti to, da smo vso noč prebedeli na kolesu, nam ni povzročalo pomanjkanja energije, saj so nas na poti spremljali že prvi sončni žarki.
Končno smo ob 11. uri stopili na vrh Triglava in tako za kar 30 minut izboljšali lanskoletni podvig. Na vrhu Triglava nas je nekatere doletela čast, da smo bili v vlogi »krščevalca«. Nekatere, ki so se na vrh povzpeli prvič, je namreč čakal krst; in to smo izvedli prav mi. Pa moramo priznati, da nismo bili prav nič nežni. Glede na to, da je bil dan prečudovit in z vrha prekrasen razgled, smo se malo zadržali na vrhu, se fotografirali in jo nato po isti poti mahnili nazaj. Najtežji del te preizkušnje je bil za večino ravno hoja s Triglava. Že kar precej utrujene in izmučene nas je hoja v dolino pošteno iztrošila. Ko smo končno prispeli do Krme, smo se zopet oblekli v kolesarske oprave, zagrabili vsak svoje kolo in krenili proti Šmarju – proti cilju.
Nazaj smo kolesarili v zelo hitrem tempu, kljub temu da smo imeli za sabo že kar nekaj kilometrov hoje in kolesarjenja. Ceste so bile takrat, od 18. do 20. ure, zelo prometne in tudi nevarne, vendar smo v Šmarje prispeli uro prej, kot smo načrtovali. Ob 20.00 uri nas je pričakala množica domačinov, ki je poskrbela, da so se mize upogibale od dobre jedače in pijače. Pridne žene in otroci, ki so bili ves čas v skrbeh za svoje može in očete, so pripravili tako bogato pojedino, da smo se res dobro najedli in nazdravili našemu podvigu. Zastavljeni cilj, v 20 urah prekolesariti in prehoditi pot iz Šmarja do Triglava in nazaj, nam je tudi letos uspelo doseči.

Boris Praznik

RK SVIŠ Pekarna Grosuplje Ivančna Gorica

Nasprotniki se bojijo SVIŠA

Rokometaši SVIŠ-a Pekarne Grosuplje iz Ivančne Gorice stojijo pred novo sezono v 1. B DRL. Pravzaprav ne stojijo več, saj so, ko tole berete, že vstopili vanjo in odigrali kak krog. Trener Gorazd Potočnik je s pripravami zadovoljen, večjih poškodb ni bilo. Vrste SVIŠ-a sta v zadnjem času zapustila Gašper Mamilovič in Luka Strnad, ki sta se preselila na Ig. Ekipa je sestavljena dokaj na novo in po trenerjevih besedah z izjemo izkušenih Romana Šimona, Gregorja Pekolja, Francija Zidarja in Boštjana Markelca še malce »zelena«. Glavnino sestavljajo domači mladinci ali igralci, ki so bili v tej starostni kategoriji še pred kratkim. »V novo sezono vstopamo pogumno. Pri nas je vse odvisno od obrambe. Lahko smo zelo nevarni vsakemu nasprotniku, lahko pa proti vsakemu tudi izgubimo. Obramba je stvar glave. Če si pri branjenju pomagamo in zmanjšujemo prostor nasprotniku, potem smo uspešni. Tako smo na primer v pripravljalnem obdobju sicer s Krko dvakrat izgubili, vendar nismo bili popolni. Kljub temu se nas Novomeščani odkrito bojijo in so živčni, ko igrajo z nami. Velikokrat se je v pripravljalnem obdobju zgodilo, da smo izgubljali polčas, nato pa okrepili obrambo in na koncu zmagali,« je pred začetkom nove sezone priprave pospremil Potočnik.

Trener Ivančanov je novince ocenil (zelo) pozitivno, predvsem Romana Šimona in njegov odnos do dela ter prenašanje izkušenj. Gregor Pekolj je nosilec igre v obrambi, napreduje pa tudi v napadu, kjer je v zadnjih sezonah pri Krki igral bore malo. Tevž Grandovec je obetaven krožni napadalec, ki pa se v nasprotju s Pekoljem zelo dobro znajde v napadu, v obrambi pa ima še prostor za napredek. Dokaj vidno vlogo v moštvu bo imel tudi vratar Boštjan Markelc, ne smemo pa izpustiti niti mladih domačih moči Jerneja Marinčiča, Klemena Saška, Aljaža Bučarja ter nekoliko bolj izkušenih Matevža Potokarja in Aleksandra Polaka in drugih, ki bodo dobili veliko priložnosti, da se izkažejo v sezoni, ko klub slavi 20-letnico svojega delovanja in 50-letnico igranja rokometa v občini.

Lojze Grčman

Košarkarji pred novo sezono

Poletje se počasi poslavlja in tako se tudi košarka vrača v dvorane. Igralci KK Ivančna Gorica se vneto pripravljajo na novo sezono. V drugi polovici meseca avgusta so trenirali na igrišču OŠ Šentvid pri Stični, od začetka septembra pa potekajo kondicijske priprave na igrišču OŠ Stična in okoliških poteh.

KK Ivančna Gorica bo prihajajočo sezono 3. slovenske košarkarske lige nastopal v skupini center z ekipami: Fenomeni, Ihan, Krka mladi, Krvavec, Velike Lašče, Potočje-Posavje Krško in Utrip Trzin. Gospodarske razmere v svetu se odražajo tudi v športu, tako je kar nekaj klubov izstopilo iz tekmovanj pod okriljem KZS zaradi finančnih težav. Igralci, ki so ostali brez kluba, so zapolnili obstoječe ekipe. Sedaj je število klubov v okviru tekmovanj KZS manjše, a z močnejšimi zasedbami. Tudi v naši skupini pričakujemo vneto borbo za vsak par točk doma in v gosteh.

KK Ivančna Gorica pa ne nastopa le v 3. SKL, ampak tekmuje tudi za pokal Spar. Nasprotnik v 2. krogu pokala Spar je ekipa Maribor Messer, ki nastopa v 1.B SKL. Vljudno vabljeni na domače tekme v dvorano OŠ Stična. Razpored, rezultati, novice, slike, intervjuje z igralci in ostale informacije o klubu so vam na voljo na spletni strani www.kkivancna.si, morebitna vprašanja pa nam lahko zastavite in se pozanimate o sodelovanju na elektronskem naslovu info@kkivancna.si.

Čez poletje je KK Ivančna Gorica na svoji prvi redni skupščini izvolil novo vodstvo in okrepil upravni odbor, analiziral preteklo sezono in postavil smernice za prihodnje. Med lansko sezono se je oblikovalo jedro ekipe, ki bo to sezono ostalo enako, vanj pa se je vključilo še nekaj okrepitev iz soseščine. Tako v okviru članske ekipe trenira 20 članov, med njimi tudi nekaj mladincev, ki bodo v prihodnjih letih prevzeli nosilne vloge v moštvu, kar je tudi osnovni namen kluba; da vzgaja mlade igralce in zagotovi ustrezne pogoje za njihov kvaliteten športni razvoj. Vključevanje mladih iz občine Ivančna Gorica ima prednost pred tekmovalnimi cilji. Kratkoročno je cilj te sezone uvrstitev ekipe v kvalifikacije za 2. SKL in razvoj sodelovanja z osnovnimi in srednjo šolo v občini Ivančna Gorica.

Simon Kastelic
predsednik KK Ivančna Gorica

Okviren razpored tekem KK Ivančna Gorica doma v sezoni 2009/2010:

1. krog	sobota, 17. 10. 2009 ob 19.00	IVANČNA GORICA	:	POTOČJE POSAVJE
3. krog	sobota, 7. 11. 2009 ob 19.00	IVANČNA GORICA	:	IHAN
5. krog	sobota, 21. 11. 2009 ob 19.00	IVANČNA GORICA	:	KRVAVEC
6. krog	petek, 4. 12. 2009 ob 19.00	IVANČNA GORICA	:	FENOMENI
9. krog	sobota, 23. 1. 2010 ob 19.00	IVANČNA GORICA	:	UTRIP TRZIN
11. krog	sobota, 6. 2. 2010 ob 19.00	IVANČNA GORICA	:	VELIKE LAŠČE
14. krog	sobota, 6. 3. 2010 ob 19.00	IVANČNA GORICA	:	KRKA mladi

Taekwondo klub Kang Ivančna Gorica vpisuje nove člane

Teakwondo klub Kang, ki že šesto leto deluje v Ivančni Gorici, vabi vse mlade in malo mlajše, da se pridružijo tej plemeniti olimpijski veščini in si okrepijo tako telo kot duha.

Klub je sestavljen iz treh skupin, prva je otroška in mladinska, od 6. leta dalje, in deluje v Ambrusu v gasilskem domu. Druga in tretja delujeta v Ivančni Gorici v telovadnici Srednje šole Josipa Jurčiča in se delita na otroško in mladinsko, člansko skupino. Vsak petek pa se klub pridruži treningom v Šmartnem v Litiji, kjer skupino vodi Franci Šircelj, črni pas 3. dan. Prav tako se lahko klub pohvali s spletno stranjo (obiščite kdaj: www.kang.si), na kateri lahko člani preverijo najnovejše novice ali si ogledajo slike s tekmovanja, treningov in seminarjev.

Člani TKD kluba Kang se trenutno pripravljajo na državno tekmovanje v formah, kjer so že lani dosegli dobro uvrstitev. Se pa klub ne ukvarja samo s formami, saj sodeluje tudi na drugih tekmovanjih – borbah, ravno tako je veliko poudarka na samoobrambi. Vse to pa so prikazali 26. 6. na demonstracijah v Ambrusu.

Klub vodi Tomaž Zakrajšek, črni pas 3. dan, ki je večkratni državni prvak, ima bronasto medaljo z evropskega prvenstva in je asistent trener pionirske reprezentance, ki je bila letos

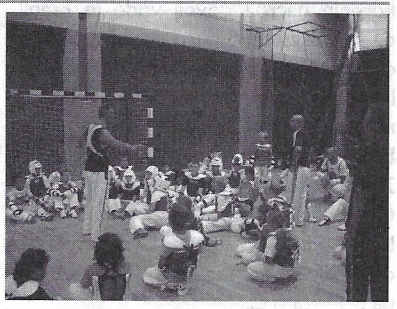

zelo uspešna, saj je dosegla dve bronasti medalji na evropskem prvenstvu.

Vabljeni vsi, starejši od 6 let, ki bi radi spoznali tudi zabavno plat Taekwondoja!

Urnik:

	SŠ Josip Jurčič Ivančna Gorica		Gasilski dom Ambrus	Šmartno pri Litiji
	6–14 let	Mladinci, člani		Ekipa
Ponedeljek	17.00–18.00	18.00–19.00		
Torek	18.00–19.00	19.00–20.00	16.00–17.00	
Četrtek	17.00–18.00	18.00–19.00		
Petek			17.30–18.30	20.15–21.30

NK Livar Ivančna Gorica

Po špartansko ni šlo

Nogometni klub Livar iz Ivančne Gorice je že zakrmaril po drugoligaških vodah. Po začetnem porazu na gostovanju pri Šenčurju (0:1) sta sledila remi s Šentjurjem (3:3) in zmaga nad Belo krajino (2:1). Zdelo se je, da so Ivančani v vzponu, nato pa sta jih prizemljila visoka poraza proti Muri (5:0) in Triglavu (0:3). Po tej tekmi se je trener Filip Mendaš moral posloviti. Vendar, kot pravi predsednik kluba Janez Hrovat, na rezultate vodstvo kluba še ni imelo pretirano velikih pripomb. Glavni razlog je tičal drugje. »Problem je bil, da nismo imeli prepoznavne igre. Mendaš je imel tudi preveč špartanski odnos do teh mladih fantov. Ocenil sem, da to ni to. Mladi igralci potrebujejo učitelja. Tone Hrovatič, ki nam brezplačno pomaga zdaj, ima popolnoma drugačen pristop. Vsak dan dve uri dela s fanti, ima sestanke ...« je pojasnil predsednik Hrovat, ki je izpostavil tudi težko finančno stanje: »Z izjemo občinskih sredstev in denarja Livarja za lansko leto, ki smo ga dobili z zamikom, nihče od pokroviteljev ni prispeval nič. Hrovatič nam bo pomagal tudi na tej ravni.«

Trener Livarja je zdaj Zvone Magič, ki je v klubu že prej delal z vratarji, pomaga pa mu omenjeni Hrovatič. Iz Livarja sta odšla David Kastelic in Dejan Gavrilovič, ki sta se preselila v Krško, Rok Brezarič pa je postal član Šenčurja. Na pomoč Ivančanom, ki trenutno s petimi točkami zasedajo deveto mesto v desetčlanski ligi, sta priskočila izkušena Saša Lalovič in Janez Zavrl, oba, kot se je izrazil Hrovat, »skoraj zastonj«. Cilj ostaja sredina lestvice.

Lojze Grčman

4. turnir v ulični košarski Turističnega društva Višnja Gora

V znamenju iskanja najbolj spretnih, natančnih in ekipnih uličnih košarkarjev se je v soboto, 5. septembra, v Višnji Gori odvijal 4. turnir v ulični košarki. Poleg igre 3 na 3 so se lahko vsi prisotni poskusili v metanju trojk in spretnostnem poligonu.

13 sodelujočih ekip je bilo razvrščenih v tri skupine. V skupini A se je pomerilo 5 ekip, v skupinah B in C pa 4 ekipe. Prvi ekipi iz vsake skupine sta bili direktno uvrščeni v četrtfinale, medtem ko so se tri tretje uvrščene potegovale za dve prosti mesti. Tako smo po 29 tekmah dobili štiri polfinaliste: Flirt in Glorija bar (Robert Kotar, Enej Terglav, Aleš Žulovec, Miha Zajc, Rok Marolt), Connect (Andraž Ulčar, Aljaž Trontelj, Nejc Marinčič), Kr'eni (Kristjan Ogrin, Vinko Gavranič, Andraž Hauptman) in Tim Bar 3 (Gregor Božič, Erik Virant, David Hočevar, Silvester Božič).

Polfinale:	Flirt in Glorija bar	0 : 11	Connect
	Kr'eni	2 : 15	Tim Bar 3
Tretje mesto:	Kr'eni	15 : 9	Flirt in Glorija bar
Finale:	Connect 15 : 10	Tim Bar 3	

Vse štiri ekipe so pokazale odlično igro, naslov zmagovalca pa je zasluženo pripadel ekipi Connect iz Grosuplja, ki je ostala neporažena vse do konca tekmovanja.

Tekmovanja v metanju trojk se je udeležilo 33 tekmovalcev. Šest »žogostrelcev« se je prebilo v finale: Jernej Biček, Patrik Horvat, Primož Debevc, Žan Ivanjko, Toni Zakrajšek in Andraž Ulčar. Na koncu je z 9/15 zadetimi trojkami zmagal Žan Ivanjko in si priboril naslov najboljšega v metanju trojk.

Posebnost turnirja v Višnji Gori je spretnostni poligon. Organizatorja sva na to zelo ponosna in sva letos pripravila zahtevnejši poligon. Na kratko: poligon je bil sestavljen iz prostega meta, slaloma, natančne podaje, »driblinga«, meta za tri točke in polaganja. Vse skupaj na približno 80 m2 površine. Za finale se je potegovalo 23 tekmovalcev in prav vsak izmed njih, ki je opravil zadane naloge, je bil nagrajen z čokoladnim zavitkom. Liza Blažon in Matic Vozelj sta z merjenjem časa, pozornim opazovanjem in točkovanjem poskrbela, da smo na koncu dobili pet finalistov. Jaka Skubic, Dominik Horvat, Jan Kamin (vsi iz ekipe Adidas) in Erik Virant (Tim Bar 3). Na koncu si je naziv najbolj spretnega s časom 16,79 izboril Klemen Vozel, ki je z uspešnim prostim metom, natančno podajo, zadetkom za tri točke in brez kazenskih sekund gladko pometel z nasprotniki.

Letos smo poskrbeli tudi za zabavo. Na samem začetku turnirja sta nam energijo vlile Red Bullove promotorke, za hrano in pijačo je bilo poskrbljeno, kot vsako leto pa je nastopila tudi plesna skupina SPOT. Punce so s tremi točkami dokazale, da je ples njihova strast in prav slehernega gledalca navdušile z nastopom.

Za pomoč pri organizaciji in realizaciji turnirja se posebej zahvaljujeva prijateljem: Neži Erjavec, Tjaši Domanjko, Lizi Blažon, Neži Kamin, Dominiku Horvatu, Klemenu Vozlu, Maticu Vozlju, Janu Kaminu, Marcelu Petriču, Žigu Jevnikarju, Juretu Božiču, Matevžu Habjanu in Benu Čožu, ki so prevzeli dogovorjene naloge in tako prispevali uspešni k izvedbi turnirja, ter sodnikoma za odlično sojenje. Zahvala tudi Gasilskemu društvu Višnja Gora (g. Jožetu Grosu in g. Francu Erjavcu) za izposojeno ozvočenje in mize. Hvala ravnatelju OŠ Stična g. Marjanu Potokarju in hišniku OŠ Višnja Gora g. Toniju Zajcu, da so tudi letos omogočili dogajanje na šolskem igrišču, in ne nazadnje predsednici TD Višnja Gora ge. Lizi Juhas Zavodnik za brezpogojno podporo pri izvedbi.

Turnir so finančno podprli in omogočili sponzorji: Elvez (družina Petrič), Ekoplin Zadel (družina Zadel), Foto Travnik (g. Travnik Marjan), Zlatarstvo Gros (g. Gros Andrej), Pekarna Grosuplje, Dolinox (g. Marjan Žičkar), Liva (ga. Erjavec Irenka), Mesarstvo Maver (ga. Beti Čož), Red Bull, Manners (g. Strojan Rajko)

V športnem zaletu pozdravljeni do 5. turnirja!

organizatorja Nejc Travnik in Roko Malkoč

SANKUKAI KARATE KLUB Ivančna Gorica

Junaki in borilne veščine

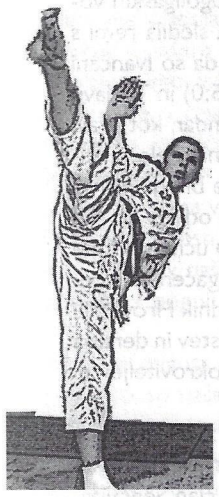

Junaki so proizvod našega uma in so za nas privlačni kot odsev neozaveščene potrebe po neizmerni moči, ki nam lahko pomaga premagovati vse najhujše ovire vsakdanjega ali namišljenega življenja. Junaki imajo posebne naravne, nadnaravne ali težko verjetne sposobnosti, s katerimi lahko vplivajo na potek pomembnih življenjskih dogodkov. Junaki letijo po zraku, postajajo nevidni ali neslišni, hodijo po vodi, ubranijo se lahko skoraj vsakega napada, izmikajo se kroglam, z intuicijo predvidijo dogodke, znajo biti brezkompromisni. Imajo moč, zaradi katere zapletene stvari postanejo preproste, strah pa postane nepomemben. Zato potrebujemo moč, ki jo podoživljamo v junakih, zgodbah, mitih, filmih, risankah. Moč, za katero vemo, da ni realna, pa nas prav zato navdušuje in privlači. Pogosto so miti in zgodbe zgolj pretirana ali poudarjena oblika resničnih tehnik in metod, ki jih lahko srečamo v različnih izročilih. Bojevniška znanja zahtevajo usklajeno delovanje fizičnih in umskih mehanizmov, ki oblikujejo in vplivajo na naše vedenje. To znanje zahteva veliko let pravilne in ustrezne vadbe. Ker pa temelji na osebni izkušnji, ga je zelo težko prenašati na naslednje rodove. To je tudi eden od razlogov, zakaj tako močno vplivajo na našo domišljijo.

V času in prostoru, v katerem živimo, v mestu ali zunaj njega, kjer si dogodki hitro sledijo, bi velikokrat potrebovali takega junaka. Kajti minili so časi, ko smo šli v postelje pri odklenjenih vratih, prav tako pa nam grozi nasilje na šolah, ulicah, tudi doma … Do nasilja pride nepričakovano, še posebej, če smo nekje sami. Nezanimanje okolice, ljudi, mlajših ali starejših; od njih ne morete pričakovati pomoči. Tudi takrat ko bi vam hoteli pomagati, ne morejo, ker ne znajo pomagati niti sebi. Kaj če se nekdo iz vaše družine, od vaših prijateljev v vaši bližini znajde v nevarnosti? Ga boste prepustili samemu sebi ali boste še sebe spravili v nevarnost zaradi svojega neznanja in telesne nesposobnosti?

Postanite junak tudi vi, premagajte svoj strah, strah pred napornimi treningi, poškodbami in prepričanjem, da je ta šport samo za mlade, močne in pogumne ljudi. Kajti naši treningi so prilagojeni posamezni starostni strukturi in kondicijski pripravljenosti. Dovolj je že, da imate željo po obvladovanju borilne veščine v samoobrambne namene ali pa želite le povečati svoje psihofizične sposobnosti. Zdravje in gibanje sta tesno povezana. Kadar govorimo o zdravju, vedno ugotovimo, da se prizadeti zavedo pomena svojega zdravja šele takrat, ko ga začenjajo izgubljati oziroma ko ga povsem izgubijo. »Zdravje ni vse, toda brez zdravja je vse nič,« je znana ljudska modrost, ki se iz dneva v dan potrjuje.

V našem klubu si želimo, da bi se z aktivnim gibanjem ukvarjalo več ljudi, zato ob tej priložnosti vabim v naše vrste starejše člane, tako tiste, ki ste že pred mnogimi leti trenirali, kot tudi druge, ki niste še nikoli poskusili. Poleg ostalih skupin bomo oblikovali še posebno začetno skupino starejših članov (nad 30 let). Članov in članic, ki nimajo več visokoletečih tekmovalnih ciljev, temveč želijo narediti nekaj za notranjo umirjenost, povečati psihično moč in samozavest ter aktivno vplivati na zdravje in gibčnost telesa tudi v zrelejših letih.

Trening SANKUKAI KARATEJA je potovanje, na katerem poskušam odkrivati samega sebe oziroma svoje notranje moči. Odkrivaš ideje in prihajaš do spoznanj! Karate je poln izzivov, saj je umetnost med seboj uskladiti gibanje celega telesa, dihanje s trebušno prepono, globoko zbranost, relaksacijo, umirjenost in doseči neko psihofizično popolnost. Samo od nas je odvisno, koliko bomo vložili v tehniko in kakšna bo ta tehnika, kot je slika sončnega vzhoda odvisna samo od slikarjeve roke. V vsako tehniko je treba vložiti sebe in se kar najbolj osredotočiti nanjo, kajti vsak gib mora biti popoln, kar pa ni enostavno. Pridružite se na tem čudovitem potovanju tudi vi.

V tem mesecu se nam lahko pridružite tudi vi. Vpisujemo v začetne in nadaljevalne tečaje SANKUKAI karateja, v skupino deklic in dečkov od 7 do 14 let, mladincev/mladink in članov/članic.

Vpis poteka v novi telovadnici:
- OŠ Ivančna Gorica vsak torek in četrtek ob 18. uri
- OŠ Šentvid vsak ponedeljek in četrtek ob 18. uri

Trener SANKUKAI KARATEJA
Jože Kastelic 2. DAN

Prvi letni trening kamp KTB NAK MUAY končan

Konec avgusta smo v Klubu tajskega boksa Nak Muay Ivančna Gorica preživeli aktivno. Udeležili smo se prvega letnega trening kampa, ki je potekal v Premanturi na Hrvaškem. Dvanajstim udeležencem je čas hitro minil, saj je bil urnik zelo natrpan – zjutraj kondicijski trening pod vodstvom Mateja Dremlja, čez dan druge športne aktivnosti (samoobramba, ekipne igre, borilne igre), popoldan oz. zvečer pa trening tehnike pod vodstvom glavnega trenerja Francija Grajša. Tako smo prebili led po počitku od konca julija in se pripravili na začetek nove sezone treningov v telovadnici.

Vse nove člane, ki jih zanima tajski boks, KTB Nak Muay vabi na vpis, ki bo potekal ob sredah in sobotah med 18.30 in 20.00 v telovadnici SŠ Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici.

Sawasdee!

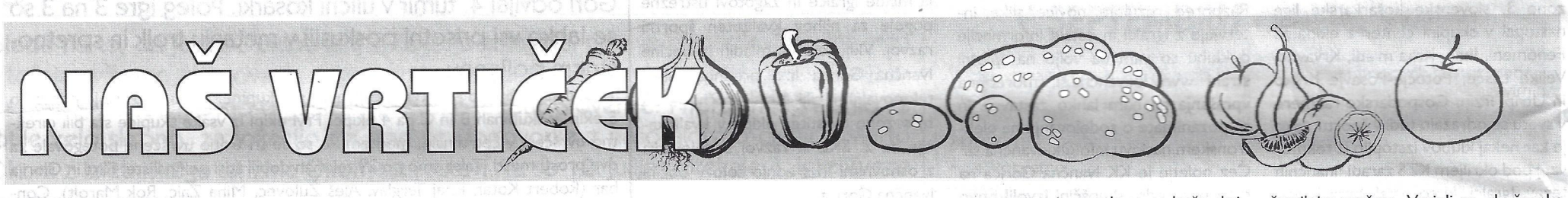

Mesec september

Je jesen najlepši letni čas

Narava, odeta v pravljične barve, pogled na polne kleti pridelkov, … vse to nas že čaka pred vrati.

Okensko in balkonsko cvetje se bo počasi začelo poslavljati, nastopil pa bo čas jesenskih lepotic. V teh barvno tako drugačnih zasaditvah buče ne smejo manjkati. Položimo jih kar med rastline, zložimo v pletene košare, postavimo na okenske police, pred vhodna vrata, na vozičke … Zaplavajmo na krilih domišljije in s pomočjo jesenskih darov ustvarimo izvirne postavitve. V kompozicije vključimo koruzno slamo in storže, drobna jabolka, orehe in različne plodove, ki nam pridejo pod roke.

Bučka, velika kot teniška žogica, na drugi strani buča velikanka, težka 600 kg, bela buča, rumenkasto do oranžne barve, pa rožnata, žareče rdeča, zeleno in sivo modra, z gladko, nagubano, bradavičasto lupino, …

Buče se razlikujejo po velikosti, obliki, barvi, izgledu lupine, okusu mesa, času skladiščenja in uporabi. Posamezne vrste buč prepoznamo po plodnih pecljih in listih, saj so ti genetsko pogojeni.

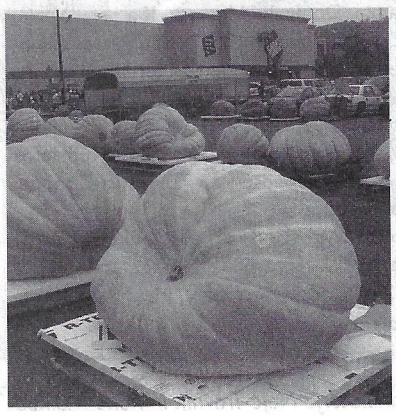

KAJ MORAMO VEDETI O BUČAH?

Korenina

Buča ima močno glavno korenino, ki lahko prodre v tla do 2 m globoko, in veliko stranskih korenin, ki so blizu površine tal. Večina korenin se nahaja v zgornjih 60 cm tal. Lateralno (stransko) se korenine razprostirajo najmanj tako daleč kot nadzemni deli rastline, pogosto pa še širše.

Cvet

Buča ima ločene moške in ženske cvetove na isti rastlini. Moški cvetovi so na dolgih, tankih in zelo nežnih pecljih, ženski pa na krajših, debelih pecljih. Na rastlinah se praviloma najprej pojavljajo moški, potem pa ženski in moški cvetovi v določenem razmerju. Visoke temperature in dolg dan pospešujejo razvoj moških, obratne razmere pa razvoj ženskih cvetov. Število moških cvetov na rastlino je vedno večje od števila ženskih.

Seme

Tako kot plodovi so sicer ploščata in ovalna semena buč zelo različna. V plodu jih je lahko do 400. Na osnovi njihove velikosti, oblike in barve je možno določiti vrsto buče.

Pri vseh bučah se pod semensko lupino skriva jedrce. Če ga podrobneje pogledamo, opazimo odebeljena, ploščata klična lista in rastlinski zarodek, ki izgleda kot majhna stožčasta izboklina. Dobro očiščeno in posušeno seme, shranjeno na hladnem, suhem in temnem mestu obdrži kalivost najmanj šest let.

Od setve do pobiranja pridelka

Ker so buče toplotno manj zahtevne plodovke, jih uspešno gojimo po vsej Sloveniji, povsod tam, kjer rasteta koruza in fižol. Najbolje uspevajo v ravninah in na prisojnih legah območij, ki so obdana z vinogradi. Pri hitro rastočih sortah se vreže dnevno podaljšujejo za 15, 20 ali celo več centimetrov. Neverjetno hitro zrastejo tudi plodovi. V dveh do treh tednih se zgodi vse, kar se tiče velikosti. V idealnih razmerah buča s pomočjo glavne, stranskih in tudi nadomestnih korenin načrpa dovolj vode in hranil, da se obseg tako hitro poveča z enega centimetra na primer na petdeset. Nato le še dozoreva, kar lahko traja tedne ali mesece. Zunanji znak je le sprememba barve ploda.

Zahteve buč

Optimalna temperatura za rast in razvoj buč je od 22 do 28 o C. Cvetovi propadejo pri temperaturi 0 o C, vsa rastlina pa pri –1,5 o C.

Ves čas rasti potrebujejo dovolj vlage v zemlji, optimalno je 70 do 80 % poljske zmogljivosti, kapacitete tal za vodo. Idealna relativna zračna vlažnost je 70 %. Občutljive so za vodni stres, ki ga lahko povzroči suša ali prevelika količina vode. Na isto površino načrtujemo setev buč po štirih letih.

POŽENJENE BUČE

Posejemo različne sorte, na primer navadne buče na svojem vrtu, in jeseni iz plodov poberemo seme. Prihodnjo pomlad zato še bolj skrbno položimo seme v zemljo. Nemalo smo presenečeni, ko se začnejo razvijati prvi plodovi. Kmalu nam postane jasno, da so se buče skrižale.

Če torej želimo sami pridelati seme in obenem ohraniti sortno čistost, je treba upoštevati izolacijsko razdaljo. To pri bučah, ki jih oprašujejo čebele in čmrlji, pomeni, da najmanj 800 m naokrog ne sme biti druge sorte buč.

V nobenem primeru ne dopustimo, da se jedilne buče skrižajo z okrasnimi. Slednje so obdržale grenkobo, imajo trdo lupino in so pogosto bradavičaste. Te lastnosti se kaj hitro prenesejo na naše žlahtne sorte, ki čez čas postanejo samo še okrasne.

BUČA VELIKANKA

Že pozno jeseni ali pozimi si priskrbimo seme buče velikanke. Izberemo sončno in pred vetrom zaščiteno lego. Dobrega pol metra globoko jamo napolnimo z uležanim hlevskim gnojem, nanj pa nasujemo od 20 do 30 cm dobrega komposta, tako da naredimo vsaj 20 cm visok greben. Tri tedne pred sajenjem posejemo seme v lončke in vzgojimo čvrste sadike. Ko buča po 8 do 10 tednih začne nastavljati popke, smo na preži. Če bo tisto jutro, ko buča zacveti, slabo vreme, je treba cvetove ročno oprašiti. To lahko naredimo s čopičem. Pravijo, da je za razvoj bodoče velikanke pomembno, da se oplodijo prvi cvetovi. Plod se hitro debeli, če ne leži na vreži in če je plodni pecelj obrnjen pravokotno na glavni poganjek. Le tako je prehod vode s hranili nemoten. Med več poganjki izberemo najmočnejšega z najlepšim okroglim plodom, vse ostale prikrajšamo in konce poganjkov zagrebemo v zemljo, da preprečimo izhlapevanje. Vse poletje pridno zalivamo, dognojujemo, plevemo, pazimo, da buče kaj ne napade, in se jeseni ponašamo s pridelkom.

Z vražami do sanjsko debele buče

Morda nam bo uspelo pridelati veliko ali morda debelo bučo, če bomo prisluhnili številnim vražam. Verjeli so, da ženska svojo plodnost prenese na buče. To stori tako, da ob setvi vedno znova poseda na zemljo. Buče se bogato in hitro razrastejo, če ženske med setvijo stalno tekajo po njivi sem ter tja. Treba jih je posejati med 11. in 13. uro, v času največje vročine. Le tako bodo buče pravočasno obrodile.

Naš cilj, dober pridelek, pa lahko dosežemo tudi tako, da ob setvi buč vse mimoidoče debelo nalažemo. Delno pomaga, če ima sejalec veliko glavo.

Poskusimo lahko tudi sledeče. Ko zvonijo večerni zvonovi, ki oznanjujejo vnebohod, v čim večjo kad posadimo bučno seme. Sadike, ki jih potem presadimo v vrt ali na njivo, bodo obrodile buče, velike kot kad, lahko pa tudi kot cerkveni zvon.

V bučnem oraklju je zapisano: »Poroke željna dekleta naj posejejo bučno seme in čakajo na kalitev. Kolikor semen ni vzklilo, toliko let bo še preteklo do poroke!«

Na Gorenjskem pravijo, da bo pridelek buč dober, če ženska ob setvi prdi.

Uživajmo jesen, saj so pred vrati kratki, v mraz in meglo oviti dnevi.

Irena Ihan

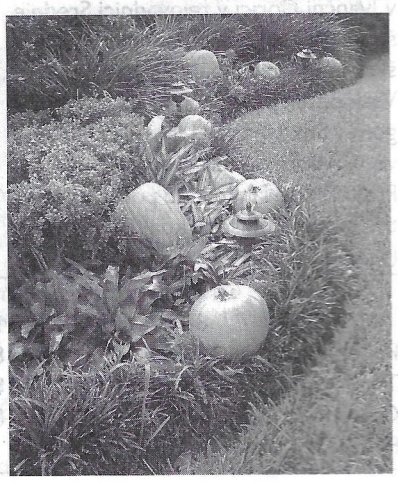

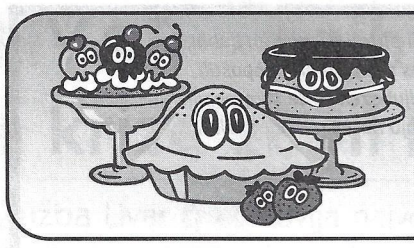

Gospodinjska stran

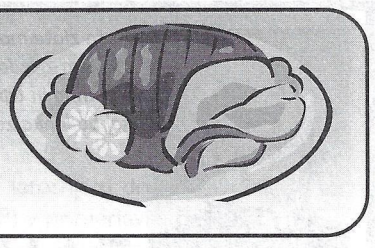

Buče, bučke, bučice ... so neizčrpen vir zamisli za popestritev jedilnika in če le hočemo, jih lahko uživamo vse leto.

Na voljo je kar obsežen izbor bučk zanimivega videza, milega okusa in nežnega voljnega mesa. September je čas, ko že štejemo in občudujemo jesenske in zimske buče, ki bodo razveseljevale naše oko in nas hranile dolgo v zimo. Buče lahko uporabimo na več načinov kot katerokoli zelenjavo. Odlikuje jih njihovo škrobnato meso in nežen okus, ki ga lahko obogatimo z mnogimi dodatki. So sestavina ali glavni igralec mnogih jedi, od presnih buč do namazov, juh, narastkov, ocvrtih jedi, prilog, solat, sladkih kompotov, sladoledov, pudingov, kolačev, drobnega peciva, kruhov in shrankov.

Buče, tiste najbolj hranljive jesenske dobrote, ki spadajo v družino bučnic, vsebujejo veliko vitaminov, med drugim vitamina C in E, poleg tega pa tudi alfakaroten, betakaroten, magnezij in kalij. Vsebujejo pa tudi karotenoide, temnooranžne ali rdeče snovi, topne v maščobah. Hrana, bogata s karotenoidi, ima številne blagodejne učinke na zdravje in pomaga preprečevati bolezni, kot so različne vrste raka, srčne bolezni, očesna mrena in degeneracija rumene pege.

Zimske buče, ki zaznamujejo jesen, se sejejo v maju, nabirajo pa jih med septembrom in novembrom, ker morajo biti zrele in imeti tršo lupino. Tako dobijo svoj značilni sladki okus in aromo. Za najokusnejšo zimsko bučo velja maslenka, ki je hruškaste oblike in je precej sladka. Okrogli »pumpkini« imajo valovito rumeno ali rdečo površino. Zimske buče imajo povsem drugačen okus, zato iz njih lahko pripravite jedi, ki jih iz letnih ne morete, med drugim tudi sladice.

Bučne peške kot vmesni prigrizek

Kdor želi ostati ali postati čil, vitek in mlad, naj poizkusi z bučnimi peškami. Ploščata majhna semena vsebujejo vse mikroelemente (razen mangana in selena), poleg tega številne vitamine ter izredno veliko količino bioaktivnih fosfatov, ki jih potrebujemo za pridobivanje celične in telesne energije.

Prgišče pešk v avtu, za pisalno mizo, dopoldne doma ali popoldne pred televizorjem je priporočljivo še iz enega razloga: majhna semena so nabita z beljakovinami, visoko vrednimi maščobnimi kislinami ter pomlajevalnimi nukleinskimi kislinami.

Bučne pečke nas nasitijo prav toliko kot rebrce čokolade, vendar so – neki biokemik je izračunal- natančno 14 470-krat bolj zdrave.

ČATNI IZ BUČE

Sestavine za 4 kozarce po 350 ml:
Približno 1,5 kg orjaške buče (očiščene 1 kg), 300 g rdeče čebule, 5 strokov česna, 100 g rozin, 1 žlica gorčičnih zrn, 1 žlica sojinega olja, 2 lovorova lista, 2 zvezdasta janeža, sol, 400 ml sadnega kisa, 250 g trsnega sladkorja, 1 žlica limoninega soka

Priprava: Pripravimo kozarce. Bučo olupimo in odstranimo peške. Bučno meso narežemo na 1,5 cm velike kocke. Čebulo in česen olupimo in drobno sesekljamo. Rozine operemo.
Gorčična zrna in čebulo 1 minuto pražimo na olju. Dodamo bučo, rozine, česen, lovorova lista, zvezdasta janeža, 1 žličko soli in kis ter dobro zmešamo.
Mešanico zavremo, potem pa odkrito kuhamo 45 minut. Tu pa tam premešamo.
Primešamo sladkor in limonin sok. Kuhamo še 15 minut. Gotov čatni razdelimo v kozarce in jih takoj zapremo. Čatni postavimo na hladno.

BUČNI VAFLJI

Sestavine za 12 vafljev:
125 g surovega masla, 75 g sladkorja, 1 vrečka vanilijevega sladkorja, 3 jajca, 1 žlica ruma, 125 g moke, 125 g jedilnega škroba, 2 poravnani žlički pecilnega praška, 200 g tekoče bučne kaše, maščoba za pekač, sladkor v prahu za posip

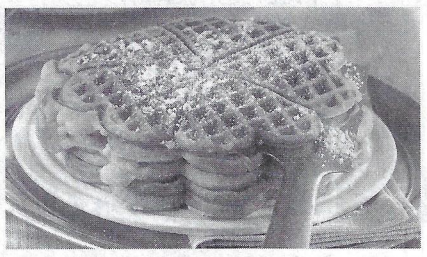

Priprava: Obe ploskvi pekača skrbno namastimo s čopičem, zapremo in segrejmo. Surovo maslo, sladkor in vanilin penasto zmešamo. Potem dodamo jajca, rum, moko, jedilni škrob in pecilni prašek. Nazadnje primešamo bučno kašo.
Na sredino plošče naložimo po tri žlice testa, pekač zapremo in vsak vafelj pečemo 2–3 minute do zlatorjave barve. Pečene vaflje položimo na kuhinjsko mrežico, da se ohladijo, in ji jih potresemo s sladkorjem v prahu. Isto maso lahko uporabimo tudi za palačinke, če nimamo pekača za vaflje.

BUČKE V OLJU

Sestavine za 2 kozarca po 650 ml:
1 kg mladih bučk, 375 ml belega vinskega kisa, sol, 3 sveži rdeči feferoni, pol šopka svežega timijana, približno 500 ml olivnega olja, beli poper, 1–2 žlici kaper

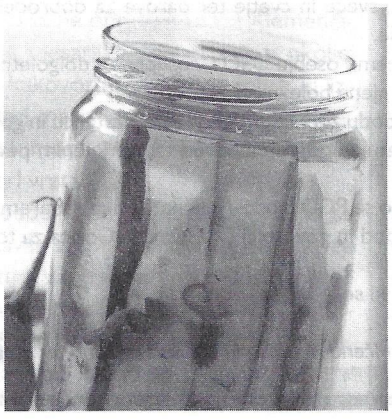

Priprava: Pripravimo kozarca. Bučke operemo, očistimo in po dolgem narežemo na 5 mm debele ploščice. Če so zelo dolge, jih počez razpolovimo.
Kis, 750 ml vode in 1 žlico soli zavremo, dodamo bučke in jih kuhamo 2 minuti. S penovko jih vzamemo iz prevretka in odcedimo na papirnatih brisačkah.
Feferone operemo, očistimo, razpolovimo in odstranimo semena. Polovice še enkrat oplaknemo s hladno vodo, do suhega popivnamo in zelo tanko narežemo. Umijemo si roke.
Timijan oplaknemo, do suhega otresemo in listke posmukamo s stebelc.
V ponvi segrejemo 2 žlici olja. Dodamo del bučk in feferonov ter nekaj timijanovih listkov in bučke po obeh straneh opečemo. Enako po obrokih opečemo vse bučke.
Bučke popopramo in jih skupaj s kaprami razdelimo v kozarca. Zalijemo s toliko olivnega olja, da jih popolnoma pokrije.

GOVEJI GOLAŽ Z BUČAMI

Sestavine: *400 g bučnega mesa, 170 g čebule, 200 g govejega mesa za golaž, 1 korenček, ¼ gomolja gomoljne zelene, ½ peteršiljeve korenine, 5 žlic oljčnega olja, žlička paprike v prahu, 4 stroki česna, 1 ½ dl kisle smetane, ½ vode, timijan, majaron, lovor, sol, poper*

Priprava: Bučno meso in korenček razrežemo na koščke. Čebulo, zeleno in peteršiljevo korenino drobno nasekljamo. Goveje meso razrežemo na koščke, česen olupimo.
Čebulo popražimo na vročem olju, da postekleni. Dodamo goveje meso in pražimo 10 minut. Vmešamo zeleno, peteršiljevo korenino, korenje in bučno meso. Pražimo še 10 minut. Prilijemo vodo ter začinimo s soljo, poprom, papriko v prahu, lovorjem in stisnjenim česnom.
Na šibkem ognju kuhamo 1 uro. Pred koncem kuhanja dodamo preostale začimbe: timijan, majaron in peteršilj. Postrežemo s kislo smetano.

GRATINIRANE BUČNE REZINE Z JETRI

Sestavine: *4 bučne rezine, debele pol cm, sol, 4 kosi piščančjih jeter, žlica oljčnega olja, 4 kosi sira za toast, 1 jajce, 6 žlic moke, 4 žlic sezama, 2 žlici oljčnega olja*

Priprava: Bučne rezine osolimo in pustimo počivati pol ure. Jetra rahlo osolimo in opečemo na olju. Bučne rezine osušimo s papirnato brisačo, povaljamo v moki, razžvrkljanih jajcih in sezamu ter opečemo na olju. Pekač obložimo z aluminijasto folijo, nanj položimo rezine, jih prekrijemo z jetri in rezino sira.
Obložene bučne rezine gratiniramo v pečici, ki smo ji vklopili žar. Ko se sir stopi, jih postrežemo, najbolje z zeleno solato.

BUČNO OLJE

Dobro za zdravje
Tudi bučno olje ima nekatere zdravilne lastnosti. Sodi med redka olja z maščobnimi kislinami omega 3, ki jih človeško telo nujno potrebuje za normalno delovanje. Bogato je tudi z delta-7-steroli, ki delujejo proti povečanju prostate. Poleg tega večkrat nenasičene maščobne kisline v sodelovanju z drugimi učinkovinami pozitivno vplivajo na presnavljanje holesterola, visoka vsebnost vitaminov in mineralnih snovi pa pomaga pri odvajanju vode in koristi živcem, krepi mišičje in vezivno tkivo ter na splošno normalizira celično presnovo. Ščiti nas tudi pred prostimi radikali in preprečuje predčasno staranje, motnje v krvnem obtoku, arteriosklerozne spremembe, težave s prostato. Zelo učinkovito je tudi pri zdravljenju opeklin in ozeblin.

Vroče in hladno stiskano
Bučno olje lahko pridelujejo s tradicionalnim ali vročim stiskanjem. Pri tradicionalnem ali vročem stiskanju se semena najprej zmeljejo, nato se mešajo, pražijo in na koncu stisnejo. Tako pridobljeno olje ima značilno temno barvo, je gosto in ima značilen, intenziven vonj. Pri hladnem stiskanju pa gre za povsem drugačen, poseben postopek, pri katerem se semena predhodno ne obdelujejo, temveč se v posebno stiskalnico vsipajo cela semena, iz katerih se iztisne olje. Temperatura kljub trenju in pritisku ne sme preseči 40 stopinj Celzija. Hladno stiskanemu olju pravimo tudi naravno – neobdelano olje, ker zaradi postopka obdelave olje v sebi ohrani vse vitamine (A, A1, B6, C, D, E) in minerale (kalcij, magnezij, fosfor, kalij, železo, mangan, selen in cink). Olje je zaradi postopka bolj svetle – rdečkaste barve, vonja skoraj nima, okus pa je skoraj enak okusu bučnih semen. V zadnjem času se žal na trgu pojavlja veliko kopij hladno stiskanega bučnega olja, pri katerem so bila semena popražena, potem pa so jih pred stiskanjem pustili, da se ohladijo. To seveda ni več hladno stiskanje, saj so semena že bila pregreta nad 40 stopinj Celzija.
Bučno olje lahko uporabljamo za vse vrste jedi. Tudi za cvrtje, vendar ni priporočljivo uporabljati hladno stiskanega, ker ga tako uničimo. Tudi sicer se v kulinariki ne uporablja na veliko, saj pušča močan priokus po bučnih semenih, kar ni vsem všeč. Prenese pa tudi visoke temperature.

Gospodinjsko stran pripravlja: Nataša Erjavec

Naša zlata mama si bila,
s svojim zgledom si živeti nas učila.
Skromna in trpeča za vedno si odšla,
naj bo lahka zemlja, ki te je pokrila.

ZAHVALA

V 83. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, babica in prababica

TEREZIJA STRUNA

iz Češnjic I pri Zagradcu

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti. Iskrena hvala tudi župniku Borisu Žerovniku za obiske na domu in pogrebni obred, pogrebnemu zavodu Novak in pevcem iz Ambrusa za zapete žalostinke.
Hvala vsem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter prispevke za svete maše.
Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

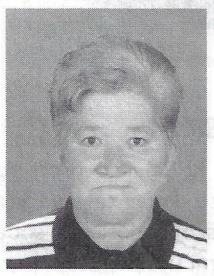

Bolečina, ki nam v srcu tli,
te v življenje več ne obudi,
čas obriše bolečine,
a spomin stane, nikdar ne izgine.

ZAHVALA

Ob izgubi naše sestre, mame in stare mame

VERONIKE PERKO

po domače Mihatove s Kamnega Vrha

se iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste nam v dneh žalosti stali ob strani, nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče, za svete maše oziroma nam kakorkoli pomagali.
Hvala vsem, ki ste se poslovili od nje in jo pospremili na zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku za obred, ambruškim pevcem in pogrebnemu zavodu Perpar za lepo organizacijo pogreba.
Mama, nikoli ne bomo pozabili tvoje brezmejne ljubezni in dobrote!

Žalujoči vsi njeni

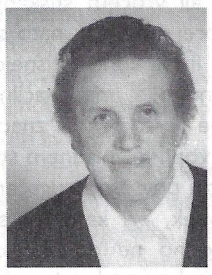

Beseda hvala
je tako malo za vse,
kar si nam v življenju dala.

V 84. letu starosti se je od nas poslovila in odšla v večnost naša draga mami, stara mama, prababica, tašča, sestra, teta in sestrična

FRANČIŠKA KAMNIKAR

z Vira pri Stični
(24. 3. 1926 – 19. 6. 2009)

Ob njenem slovesu se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, vaščanom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče, mašne in druge namene.
Zahvaljujemo se osebju ZD Ivančna Gorica, osebju Ginekološke klinike v Ljubljani, ki ste ji s toplim pristopom lajšali bolečine v zadnjih dneh njenega plemenitega življenja. Hvala vsem, ki ste jo obiskovali, jo spoštovali in ji kakorkoli pomagali.
Hvala g. župniku za cerkveni obred, molivcem, govornikoma za besede slovesa, pevcem za lepo zapete pesmi, hvala za zaigrano Tišino, pogrebni službi Perpar in vsem, ki ste jo tako v velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči vsi njeni

Spomin na mater pokopano
komu ni drag, komu ni svet,
umrje mati vsem prerano,
naj tudi sto užije let.
A. Medved

ZAHVALA

Tiho, kot je živela, je v 98. letu starosti odšla od nas draga mama in babica

JOŽEFA TRNOVŠEK

rojena Verbič iz Podboršta I

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala vsem, ki ste jo pospremili k večnemu počitku.
Lepa hvala župniku g. Grebencu za pogrebni obred, g. Koželju za somaševanje in g. Petku za dolgoletno duhovno oskrbo, pevcem in Perparjevim za organizacijo pogreba. Hvala tudi dr. Zupančiču in vsemu osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica, še posebej sestri Dragici
Hribar za vso pomoč v času njene bolezni.

Žalujoči vsi njeni

Življenje celo si garal,
vse za dom in družino dal,
ostale so sledi povsod
dela tvojih pridnih rok.

ZAHVALA

V 79. letu starosti nas je po hudi in težki bolezni zapustil

FRANC OSVALD

s Peščenika

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za izročena sožalja, darovano cvetje in sveče ter darove za svete maše in dobre namene.
Posebej se zahvaljujemo gospodu župniku Jožetu Kastelicu za lep cerkveni obred ter našemu župniku Boštjanu Modicu za obiske na domu. Hvala tudi cerkvenemu pevskemu zboru ter pevcem za lepo petje.
Zahvaljujemo se tudi pogrebnemu zavodu Perpar za organizacijo pogreba.
Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in ga boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njegovi

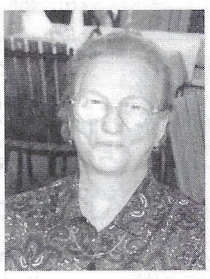

HVALJEN, MOJ GOSPOD,
V NAŠI SESTRI SMRTI.
(Sončna pesem, sv. Frančišek Asiški)

ZAHVALA

FRANČIŠKA KARLINGER

1921–2009

Po zadnjem slovesu naše drage mame se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, krajanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, sveče in cvetje ter darove za dobrodelne namene in svete maše.
Hvala celotnemu osebju DSO Grosuplje za dolgoletno oskrbo in nego v času njene bolezni.
Zahvala gospodu župniku msgr. Jožetu Kastelicu in gospodu Marjanu Lampretu za pogrebni obred ter cerkvenim pevcem za zapete pesmi.
Zahvaljujemo se PGD Hudo-Ivančna Gorica za spremstvo na mamini zadnji poti in govornici DU Ivančna Gorica za tople besede ob slovesu.
Hvala vsem, ki se je boste spominjali.

Hčerki Marinka in Natka z družino ter drugo sorodstvo

Vsi bližnji, ki smo jih ljubili,
nas s smrtjo niso zapustili.
V ljubezen so se spremenili,
z njo naša srca napolnili.

V SLOVO

Naši dobri mami

PAVLI ULČAR

Prijazen deklič iz hribov okrog Prežganja je postalo dekle v Stični – Bezjakova Pavla –naša zlata mama. Na svoji življenjski poti je okusila grenak kruh male pestunje po sostrskih kmetijah, dninarice po nograških njivah in senožetih. Postala je mama, babica in prababica. Njena življenjska pot ni bila posuta le z drobnim peskom, vmes je bilo tudi nekaj trnja. Do svoje visoke starosti se je radostila z nami.
Naša dobra mama se je poslovila s tega sveta, toda njen skrivnostni pomežik, njena iskrica v očeh, njena dobrota in ljubezen do nas pa bodo ostali z nami.
Take mame ne moreš pozabiti, tako, ljubečo, moraš za vedno nositi v srcu.
Ob njenem slovesu se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v času žalosti stali ob strani, nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče in svete maše. Hvala vsem, ki ste se poslovili od nje in jo pospremili na njeni zadnji poti.
Hvaležni smo vsem, ki ste jo spoštovali, jo cenili in prisluhnili naši bolečini.

Hčerki Marica in Majda
ter njuni otroci z družinami

Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Solze, žalost in bolečina te zbudila ni,
ostala je le praznina, ki hudo boli.

ZAHVALA

V 84. letu starosti nas je zapustila naša draga žena, mama, babica in prababica

MARIJA SADAR

iz Zaboršta pri Šentvidu 15

Ob izgubi naše drage mame se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam bili blizu v težkih trenutkih, nam izrazili sožalje, darovali cvetje, sveče, za svete maše in v dober namen. Hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem.
Iskrena hvala gospodu Petku za obiske na domu, v bolnišnici in lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi patru Juriju za somaševanje.
Iskreno se zahvaljujemo tudi pogrebnemu zavodu Perpar za vso pomoč pri organizaciji pogreba, pevcem za zapete žalostinke in vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na poti k večnemu počitku.
Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

Srce tvoje je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a spomin na tebe, naš dragi ati,
večno bo ostal.

ZAHVALA

Po hudi bolezni nas je v 73. letu starosti za vedno zapustil naš oče, tast in dedi

ALOJZIJ BREGAR

po domače Kazmijanov Lojz iz Pokojnice 10, Šentvid pri Stični

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, za svete maše ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.
Hvala gospodu župniku Grebencu in ministrantom za lep cerkveni obred in pevcem za lepo odpete pesmi ter pogrebnemu zavodu Perpar.
Hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ga boste ohranili v lepem spominu.

Hčerki Dragica in Andreja

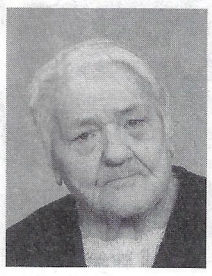

Za vse vsakdanje, vesele stvari,
ki ste jih odložili, da bi skrbeli za druge:
za upanje in pogum, ki ste nam ga vdahnili,
za vse vaše potrpljenje
TISOČKRAT HVALA.

ZAHVALA

V 87. letu starosti nas je zapustila naša zlata mama, babica, prababica, tašča in teta

JOŽEFA HOČEVAR, roj. Šušteršič
Velike Vrhe 19

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, sosedom z Vira, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče. Hvala osebju zdravstvenega doma Ivančna Gorica, gospodu župniku Marku Burgerju, pevcem ter pogrebnemu zavodu Perpar.
Prav posebna zahvala gospe Cirili Kutnar z Muljave za vso nesebično pomoč, ki jo je nudila naši mami.
Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in ste ji kakorkoli pomagali.

Žalujoči vsi njeni

Bolečina izzveni,
v srcu pa ostane neizmerna praznina.

ZAHVALA

Zapustila naju je ljuba žena in draga mami

LIZA JUHAS ZAVODNIK

Ob boleči izgubi se zahvaljujeva dr. Mateji Plut Švigelj in negovalki ge. Dragici Hribar.
Posebna zahvala sosedom in prijateljem, ki ste nam pomagali in bili z nami v teh težkih trenutkih.

Brane in Špela

Počivaš tam, kjer večni mir kraljuje,
kjer ni tegob in ne skrbi,
nam, ki ostali smo, pa je vse huje ...

ZAHVALA

ob izgubi

IVANKE MAVER
po domače Rošljeve Ivanke iz Zagradca

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.
Posebna zahvala uslužbencem DSO Grosuplje, pogrebni službi Novak ter pevkam in pevcem pevskega zbora Zagradec.
Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Jože, Malči, Geni

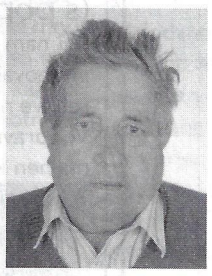

Smrt se izlila je v belo obličje,
pogled je zaplaval v neznani pokoj,
ni več trpljenja in ne bolečine,
življenje je trudno končalo svoj boj.

ZAHVALA

V 81. letu starosti nas je po dolgotrajni bolezni zapustil oče, brat, tast, dedek in pradedek

ALOJZ OMAHEN
po domače Jagrov Lojz z Vira pri Stični

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, darovali sveče, cvetje, darovali za svete maše in ga pospremili na njegovi zadnji poti.
Zahvaljujemo se tudi dr. Janezu Zupančiču in osebju Zdravstvenega doma iz Ivančne Gorice za dolgoletno zdravljenje in nego, gospodu župniku p. Maksimilijanu za lepo opravljen obred, pevcem iz Šentvida za ubrano petje, govorniku Milanu Vrhovcu za ganljive poslovilne besede in družini Perpar za pogrebne usluge.
Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno,
a kar ni njeno, nam ne more vzeti,
in to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.
(S. Makarovič)

V SPOMIN

Prvega novembra bo minilo leto dni, odkar nas je zapustil dragi ata

LUDVIK NOVAK
z Malega Korinja

Hvala vsem, ki ga še vedno ohranjate v spominu, postojite ob njegovem grobu in mu prinašate sveče.

Vsi njegovi

Rahlo naj te zemlja krije,
dobra mama sladko spi!
Luč nebeška naj ti sije,
mir in pokoj naj ti bo.

ZAHVALA

V 92. letu starosti nas je nepričakovano za vedno zapustila naša draga in skrbna mama, babica, prababica, teta in tašča

MARIJA ŠMRGUT
iz Petrušnje vasi 26

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše ter tako veliko spremstvo na njeni zadnji poti. Prav posebno se zahvaljujemo gospodu župniku Jožetu Grebencu in duhovnikoma Jožetu Koželju in Janezu Petku.
Iskrena hvala članom DU Šentvid pri Stični in AMD Šentvid pri Stični, pevski skupini Šentviški slavčki, pogrebnemu zavodu Perpar ter vsem, ki ste nam v dneh slovesa stali ob strani.

Žalujoči vsi njeni

Z ODBOJKARSKO ŽOGO PREŽIVELE TUDI POLETJE

S svojo zavzetostjo in borbenostjo dekleta poskrbijo za mnoge atraktivne športne trenutke tudi na Brinju.

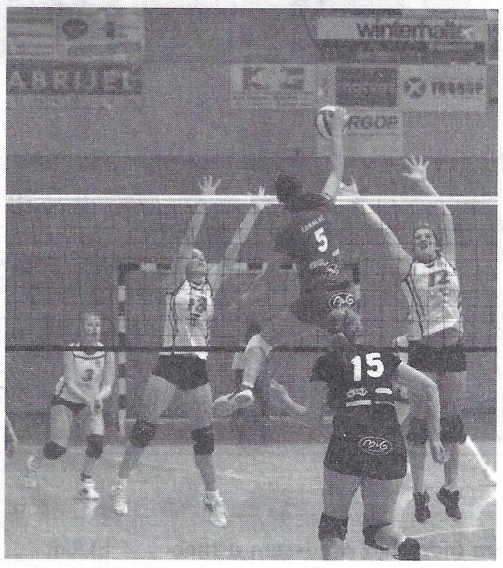

Z AKTIVNO PODPORO ŠPORTU, KULTURI IN DOBRODELNOSTI OSTAJAMO V PEKARNI GROSUPLJE KOT SESTAVNEM DELU POSLOVNEGA SISTEMA MERCATOR ŠE NAPREJ ZVESTI SVOJEMU OKOLJU. DRUŽBENA ODGOVORNOST JE NAŠE VODILO NE SAMO TAKRAT, KO GRE ZA PRVOVRSTEN KRUH. KADAR JE LE MOGOČE, RADI PONUDIMO ROKO LJUDEM V SVOJI SREDINI. TAKO PODPIRAMO TUDI GROSUPELJSKO ODBOJKARSKO DRUŠTVO FLIP-FLOP, KJER Z NAČRTNIM DELOM SPODBUJAJO ŠPORTNO NAVDUŠENJE ŠTEVILNIH MLADIH ODBOJKARIC.

»Odbojka je v naših krajih mlad šport, a sodi med najbolj uspešne in priljubljene. Kot prva grosupeljska športna ekipa nasploh, so naše odbojkarice nastopale v prvi državni ligi,« nam je povedal Marko Potokar, športni pedagog in predsednik društva. Iz njihovih vrst izhajajo reprezentantke, kot je članica Monika Potokar, zadnji dve leti igralka kluba večkratnih državnih prvakinj iz Nove Gorice, ter v mlajših selekcijah Urška Igličar in Katja Kocjan. Ta je bila skupaj s Katjo Blatnik tudi državna prvakinja v odbojki na mivki.

Med letom se na treningih zbere prek 100 deklet vseh starosti. Zanje skrbi šest trenerjev, posebno pozornost pa v društvu namenjajo delu z najmlajšimi. Za kakovost ob njihovem prvem stiku z odbojko poskrbijo posebej usposobljeni trenerji, tako kot Nataša Cingerle, šestkratna državna prvakinja v odbojki na mivki. Svoje delovanje bodo letos nadgradili s šolo odbojke, ki bo prvič potekala na osnovnih šolah izven Grosuplja, na Škofljici, v Šentvidu pri Stični, v Višnji Gori in v Šmarjah-Sap.

Od takšnem trudu uspehi ne morejo izostati. Letos so na pomembnem mednarodnem turnirju v Beogradu kadetinje osvojile 3. mesto. V Grosuplju pa organizirajo svoj turnir, Memorial Sama Zrimca, ki je najmočnejši slovenski članski turnir in predstavlja nekakšen uvod v prvoligaško sezono. V minuli sezoni so se sicer članice poslovile od prve lige, v katero pa se bodo zagotovo še vrnile. Po besedah Marka Potokarja jim pomoč pokroviteljev ogromno pomeni:

»Brez podpore lokalnega gospodarstva ne bi mogli delovati. V Pekarni Grosuplje so takoj prisluhnili našim potrebam in bili zraven, ko smo potrebovali pomoč.«

Zavzetost in prizadevnost mladih odbojkaric pa sta v ponos tudi nam, njihovim pokroviteljem. Od žoge se dekleta ne ločijo niti poleti. Počitnice so preživele na stalno zasedenih igriščih za odbojko na mivki sredi Grosuplja kjer so pridno trenirale.

60 let Mercator

Pekarna Grosuplje

NAREJENO Z LJUBEZNIJO

Nastopanje vseh selekcij (na sliki) v najvišjih državnih ligah ostaja poleg dela z mladimi glavni cilj društva.

Promocijsko sporočilo

KLASJEV KRATKOČASNIK

AVTOR MARKO BOKALIČ	GLEDALIŠKO DELO LE ZA ENEGA IGRALCA	GEOGRAFSKA ČRTA DOLOČEN. JEZIKOVN. POJAVA	EDEN IZMED GLAVNIH HINDUJSKIH BOGOV	ČUTNA PLAT LJUBEZNI	NAŠ BALETNI PLESALEC (MOJMIR)	600 km DOLG PRITOK DONAVE IZ ROMUNIJE	VLADO NOVAK	VOZNINA, OBRAČUNANA PO KILOMETRIH	NAŠ RADIO, KI JE NASLEDIL RGL	
PAST ZA MIŠI										
OZIRALNI ZAIMEK										
NOVITETA							LITVA / RDEČE BARVILO V PARADIŽNIKU			
NEKDANJA KOMISARKA OZN ZA BEGUNCE (SADAKO)						PEVEC REED / OČE NAŠE SLOVNICE (JOŽE)				
DOMEN LORBEK			ČLOVEKOV ČUSTVENI SVET / CIRIL KOSMAČ							
ZVRST ZABAVNE GLASBE / ASTRONOM. POJAV					MOGOČEN SLONJI ZOB					
					PO NJEJ SE KAM PRIDE / KIRK DOUGLAS				DOLGOLETNI VODITELJ SIRIJE (HAFEZ)	
GRAFIČNO OBLIKOVANJE MATEVŽ BOKALIČ	PRISILNO DELO PODLOŽNIKOV	VELIK GRŠ. OTOK PRED MALOAZIJ. OBALO	ANGLEŠKI IGRALEC (HUGH)	MINISTRICA PAVLINIČ KREBS / ALENKA DAKIČ			ZAVEZUJOČ AVANS, PLAČAN OB SKLENITVI KUPČIJE	UŽITNI TRDNI DEL KOKOSOV. OREHA / NADA ŽGUR		
SLIKARSKA TEHNIKA IZ KOŠČKOV PAPIRJA, LEPLJENKA						HRV. MUZIKOLOG (JOSIP) / DRUŽBENI SLOJ				
FINSKA GLASBENA SKUPINA (EVROSONG 2006)					VELIK PTIČ IZ PERZIJ. IN ARAB. LEGEND	BISTVO MISLI / PISATELJICA PEROCI			ROKOMETAŠICA DOLGUN / GIBANJE VOZIL	
UMRLA PESNICA ŠKERL			IGRALKA GARBO / OZNAKA TURČIJE					PAVEL ŠIVIC / VREDNOTA V NEKD. JUGOSLAV.		ANŽEJ DEŽAN / RIBOLOVNA PRIPRAVA
NADZOR							ODVZET VZOREC CELIC ZA BAKTERIOL. PREISKAVO			RUSKI PESNIK, KI JE BIL POROČEN S PLESALKO ISADORO DUNCAN (SERGEJ)
POLMILIJ. RUSKO MESTO V DELTI VOLGE							DRŽAJ / TEORETIČNI IZREK			POTUJOČA PASTIRSKA LJUDSTVA
						NA TISTEM MESTU / ŽARKO PETAN			REŽISERJI ANNAKIN, LOACH IN RUSSELL / BAHAČ	
										DO, RE, MI, FA, ?, LA / POLJŠČINA, KI ŠE NI POBRANA
						HRIBOVIT SKRAJNI DEL KOPNEGA			BOLJŠA POLOVICA V ZAKONU / RUDI ŠELIGO	
						PLODOVIT STAROGRŠKI TRAGIK				
						PREBIVALCI MOST				

KVIZ

1. Kam mora biti predvsem usmerjana naša pozornost, ko vozimo skozi sodobna krožišča?
a) na desno stran
b) na levo stran
c) na razmere pred seboj

2. Katera žival ima zunanje ogrodje?
a) komar
b) človeška ribica
c) hobotnica

3. Kdaj je pregovorno prepozno zvoniti?
a) po poroki
b) po veselici
c) po toči

4. Kje so po navadi róje?
a) na strmi vzpetini
b) ob deroči reki
c) ob cestnih križiščih

5. Koliko pomagačev je imel razbojnik Ali Baba?

6. Označi kraj, v katerem so potekale staroveške olimpijske igre!
a) Atene
b) Rim
c) Jeruzalem

7. Apnenka je:
a) jama, v kateri hranimo gašeno apno
b) peč, v kateri kuhamo žgano apno
c) dolina z apnenčevimi skalami

8. Kateri od naštetih književnikov ni bil Dolenjec:
a) Primož Trubar
b) Miroslav Vilhar
c) Fran Levstik
d) Josip Stritar

9. Na kateri energiji temelji fotografiranje?
a) na svetlobni
b) na električni
c) na toplotni

10. Kaj je na podobi?
Zapisane rešitve se skrivajo nekje v širši okolici!

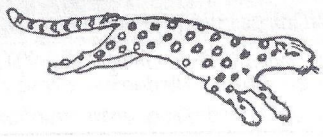

Ljudska primerljivka

Se smeji ko Cigan belemu kruhu

Ha, ha, ha, kajne, da je dobra!
Kaj ne bo, saj je .....

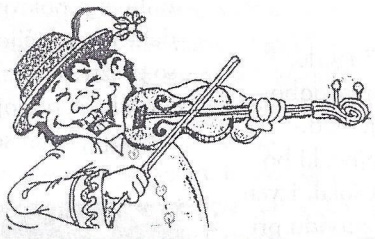

Smešnica

Metod je bil prvič na morju. Tam se je spomnil, da je nekje bral, kako so morski sadeži dobri za zdravje, pa si je že prvi večer privoščil porcijo školjk. Toda kmalu je v želodcu začutil bolečino in je moral v krajevno ambulanto.
»Kaj ste nazadnje jedli?« je hotel vedeti zdravnik.
»Školjke sem si privoščil, menda so dobre za zdravje, pravijo!«
»So bile sveže?« vrta zdravnik.
»To pa ne vem, jih nisem odpiral!«

- Joj, Karlina, kako lepo sadje imaš. Dve jabolki sta mi pa še posebej všeč.

Lahka križanka

(s popusti in pesmico)

Kaj nam bo v poudarjenem navpičnem stolpcu povedala? To, kako so včasih imenovali človeka, ki je posredoval pri kupčijah in podobnih dogodkih. Pod do rešitve nam bo olajšala tudi priložnostna pesmica. Poskusimo!
Vodoravno: 1. kuhane testene kroglice, 2. lep (II. stopnja), 3. leskov plod, 4. majhen kmet, 5. azijsko nomadsko ljudstvo, 6. lovilne naprave za divje živali, 7. monarhov sin.

1			O		I
2		E			I
3	E			I	
4		E		I	
5	A		A		I
6					I
7			I		

Pesem pomočnica

Če je kupčija šla slabo,
brž prihitel je nekdo.
Vpil je glasno kakor sraka,
da vkup je spravil siromaka.
Si stranki udarita v roko
in vse je kot po maslu šlo.
Nato so spili sladko vino
in odšteli posrednino.
Kako so tem čvekačem rekli,
ki so s sejma na sejem tekli?
Tu prilagam majhen dar:
ime končuje se na –ar.

LS

Stari časi – stari špasi

Kaj se je ljudem zdelo hecno pred 100 leti

Posebna želja
Peterček: »Mami, jaz bi zelo rad postal konj!«
Mami: »Za božjo voljo, zakaj pa?«
Peterček: »Zato da mi učitelj ne bo mogel reči, da sem osel!«

Učinkovito sredstvo
Gost popiva dolgo v noč. Ko se končno odpravlja domov, reče natakarju: »Pijan sem, imate kaj za streznitev?« »Imamo,« odgovori natakar, »náte račun!«

Dobra tolažba
Pri zdravniku pozno zvečer pozvoni telefon: »Gospod doktor, oprostite, da tako pozno kličem,« se sliši z druge strani žice, »veste, zelo slabo se počutim!« »Je že prav, da ste poklicali,« odgovori zdravnik, »ravnokar odhajam v vaš kraj k nekemu drugemu pacientu, pa bom ubil dve muhi na en mah!«

Desetletni Lojzek je slišal odrasle praviti, da sosedov Jaka pogosto vozi barko, pa ga je narisal.

- Naša učiteljica vse zna!
- Zakaj pa je potem že toliko časa v 3. razredu?

Siva stran

Beseda o besedi

Vetrovnik ali F.....

Preval med Jazbinami in Presko so naši predniki zaradi vetrovnosti imenovali Fukovnik. Posrečeno, mar ne!

Naš jezik, prav tako tudi drugi živi jeziki, se stalno spreminja. Že v času enega življenja nastanejo opazne spremembe. Stari izrazi, temelječi na naravnih vzorih, gredo v pozabo, novi pa nastajajo v manjši meri, kar pripelje do osiromašenja izraznih možnosti slehernega jezika. Na srečo se kak starinski izraz izmakne pozabi in se v tej ali oni obliki ohrani tako, da ga dovolj tenkočuten preučevalec lahko prepozna in ovrednoti. Med tovrstno izrazje vsekakor spada fukovnik. Na prvi pogled je beseda prostaška, rekli bi nespodobna, pa ni tako hudo. Naši davni predniki so gibanje zraka, to se pravi vetrove, po naravni imitaciji imenovali fovka (fouka, tudi vouka), ker se jim je zdelo, kot da nekaj sope, vzdihuje, piha in po volčje zavija. Izraz je ohranjen v nekaterih ljudskih pesmih in zemljepisnih imenih. Tako so na primer kraj, navadno je bil to vetrovni preval med dvema dolinama, imenovali Fukovnik, to se pravi predel, kjer stalno piha, to se pravi fouka. Tak zemljepisni relikt je ohranjen v pogorju severovzhodno od Šentlovrenca. To je preval med Presko in Jazbinami, ki je hudo prepišen, torej pravi fukovnik. Preval je sorazmerno rodoviten, predvsem sadjeroden, a je veter (po starem fouka) vse prezgodaj otresel sadeže. Nekaj generacij pred nami so ljudje tu in tam še uporabljali fouko kot onomatopoetičen izraz za veter; tudi v nekaterih slovanskih jezikih ga je še čutiti. Skriva se tudi v starodavnem izrazu fovcki, ki je označeval davne talilce železa v »vetrnih« pečeh. Danes je izraz lokalno zožen in je blaga posmehljivka za Dobrepoljce.

Starejši domačini so zatrjevali, da je ledinsko ime Fukovnik prišlo od okoličanov, ki so tam bojda pogosto sproščali svoj spolni nagon. Če bi bilo to res, potem bi imeli na Slovenskem takih imen ko listja in trave. Iz povedanega je razvidno, da ima izraz širok pomenski spekter in da izhaja iz našega davnega izrazja, temelječega na posnemanju naravnih glasov. Arhaičnost izraza potrjuje tudi končnica –nik: fukovnik, vagovnik, kolnik, oselnik, zelnik, stelnik, senik, štokavnik, bukalnik, pihalnik in še naprej.

»Lejga,« bodo dejali nekateri z bolj občutljivo dušico, »spet je napisal nekaj neprimernega, skoraj grešnega; res ne more iz svoje kože!« Za božjo voljo, kaj je Leopold kriv, da so predniki tenkočutno prisluhnili naravi in njene glasove uporabili za osnovo našega govora; ne in ne! Če pa bodo prizadeti vendarle vztrajali pri Leopoldovi krivdi, naj si za vsak primer pripravijo stèklenico žegnane vode, da bodo škropili, če bi se grešnik pojavil kje v njihovi bližini.

Leopold Sever

Njenih pisem ne bo več

Marija s Klasjevim možnarjem ob 10-letnici sodelovanja

Ko sem v minulem desetletju prihajal v uredništvo našega časnika, me je tam poleg druge pošte vsak mesec zanesljivo čakalo prijazno pismo. Napisala ga je Marija Sadar iz Zaboršta pri Šentvidu. V njem je bilo poleg odgovora na etnološko uganko in pozdravov z dobrohotnimi željami vedno še nekaj prijetnega kramljanja. Marija je imela namreč precejšno mero naravnega daru za pisano besedo in je bila glede na okolje, v katerem je živela, v tem nekaj posebnega, lahko bi rekli nenavadnega. Že kot mlado dekle je začutila potrebo po zapisovanju vsakodnevnih dogodkov. Tako so izpod njenega peresa prihajali celi zvezki s kronološko vsebino iz let pred vojno, med njo in po njej. Vse to in še marsikaj drugega je z močno voljo zmogla kljub trdemu delu na domačiji.

Ko smo v našem časniku že zgodaj vpeljali narodopisni kotiček, je bila Marija med prvimi zunanjimi sodelavci, ki so s svojimi prispevki pomagali ohranjati našo kulturno dediščino. Tudi ob mojih vsakoletnih obiskih pred božičem na njenem domu v Zaborštu sva dorekla marsikaj zanimivega.

Vsega tega odslej ne bo več. Naša zvesta dopisnica Marija Sadar iz Zaboršta se je letošnje poletje za vedno poslovila. Njeno junijsko pismo uredništvu etnološkega kotička je bil njen zadnji prispevek našemu časniku. Marija, pogrešali vas bomo!

Leopold Sever

REŠTIVE KVIZA IZ PRIČUJOČE ŠTEVILKE

1. a , 2. a, 3. c, 4. a, 5. 40, 6. a, 7. a, 8. b, 9. a, 1o. jaguar

Stara »novica«

Narod, ki nima morja, je kot ...

»... Narod, ki nima morja je kot ptič brez peruti, riba brez plavuti, lev brez zob, jelen z berglami, vitez z lesenim mečem, veverica brez repa; je helot in hlapec človeštva ...«

Koledar Mohorjeve družbe za leto 1919

Zapis je vzet iz obsežnega kronološkega sestavka izpod peresa dr. Vinka Šarabona. Nastal je v času, ko je razpadala stara avstro-ogrska država in so se mnogi Slovenci navduševali za Jugoslavijo. Vendar ne za državo v okviru Srbije, temveč za Jugoslavijo, ki bi nastala iz avstrijskih pokrajin, v katerih živijo južni Slovani, to je Hrvatje, Slovenci, vojvodinski Srbi in morda tudi Bosanci. Novo nastala enota naj bi samostojno delovala v okviru Habsburške monarhije. Pozneje je dogajanje šlo drugo pot.

Avtor članka je z duhovitimi primerjavami malce pretiraval s pomenom morja za državo. Vendar nam kljub temu pomaga razumeti sedanja prizadevanja Slovenije za ohranitev odprte poti do svetovnih morij in s tem tudi ohranitev statusa pomorske države. Pri tem moramo vsekakor vztrajati.

Opomba: Članek je nastal še v letu 1918 in je bil tiskan v času, ko je avstro država še obstajala.

Avstrijska oskrbovalna kolona na Beneškem

Slikovna uganka

Zadnjič smo pod tem naslovom videli sliko slovenskega pisatelja Janeza Mencingerja. Prepoznali ste ga po podobi ali pa ste prebrali ime, zapisano z venetico (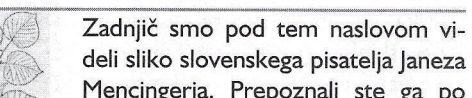
– zapisano brez presledka in brano od desne proti levi).

Tudi današnja uganka je sestavljena iz podobe in z venetico napisanega polnega imena. Evo ime:

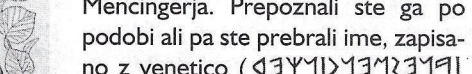

– Pogoji za branje so enaki kot v prejšnjem primeru.

LS

Iz zakladnice naših domov

Ste prepoznali »neznani« predmet na Sivi strani julijske številke? Velja kot doslej: sporočite njegovo ime ali pa samo opišite, za kaj so ga naši predniki rabili. Oglasite se tudi v primeru, če niste povsem prepričani v pravilnost svojega odgovora. Seveda je tu »nov« izdelek iz preteklosti, ki prav tako že nekaj časa ni več v rabi. Dodana rokavica ima dvoji pomen: omogoča pravilno predstavo o velikosti, »vržena rokavica« pa hkrati velja kot izziv, to je povabilo k sodelovanju. No, bomo videli, kaj bo!

LS

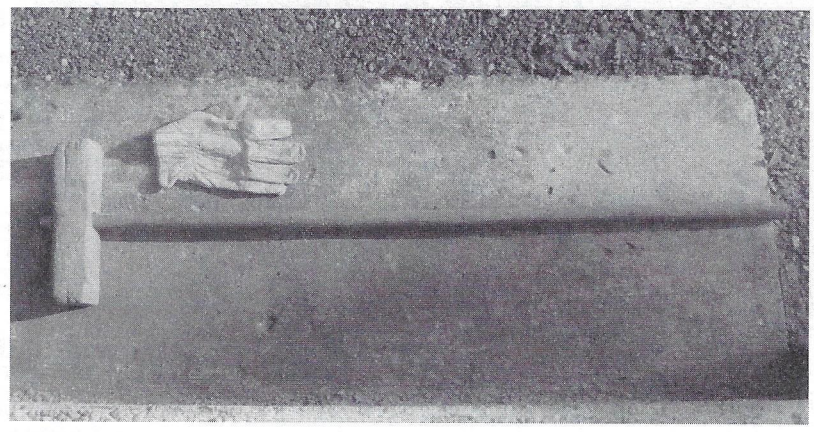

"SEVERNA" STRAN

Kako se je učitelj Vilibald »zmatral«

Med I. svetovno vojno je močno primanjkovalo učiteljev. Le-ti so morali na fronto, nekaj ženskih učnih moči pa se je prijavilo k Rdečemu križu. Več šol je tako delalo z močno okrnjenim kadrom ali pa pouka sploh ni bilo. Tedanja avstrijska oblast je v sili morala uporabiti upokojence. Tako se je učitelj Vilibald moral javiti na podeželski šoli v Malih, kjer že več mesecev ni bilo učitelja.

Šolarji so pomagali pri domačih delih, še raje pa lazili po okolici in se veselili zlate svobode. Zato je kot strela z jasnega udarilo župnikovo sporočilo, da bo naslednji dan prišel učitelj in da morajo otroci v šolo.

V ponedeljek je večina učencev zaradi pritiska staršev prišla pred šolo. Toda ko je učitelj s kravjim zvoncem dal znamenje za začetek, se večina za to ni zmenila. Od več kot petdeset šolarjev je v razred prišlo le nekaj boječih deklic in en fant. Ostali pa so se še naprej šli »žandarje in ravbarje«. Vilibalda je to tako razjezilo, da vso noč ni zatisnil očesa. Proti jutru pa je le našel rešitev.

Najprej je stopil k vaškemu trgovcu in kupil vso zalogo suhih fig in rožičev in dal učencem vedeti, da so dobrote zanje. Mularija je seveda takoj planila v veliko učilnico in prežeče čakala. Toda ni šlo po pričakovanjih. Vilibald je šel v preddverje in iz učilnice klical posameznike. Najprej je vsakemu dal rožič in figo, nato pa je pri večini zapela šiba, da se je kar kadilo iz zaprašenih hlač in kikel. Otroci so se nekaj časa grdo držali, nato pa použili sladke dobrote. Nato so imeli dve uri pouka. Naslednji dan je namesto učitelja prišla v šolo gospodinja, pri kateri je Vilibald stanoval, in povedala: »Danes ne bo poduka; gospod učitelj so zmatrani!« Saj razumete, ni majhna stvar izgnati prah iz skoraj petdeset kosov obleke naenkrat. Vendar trud ni bil zaman. Tisto leto je večina tako pridno hodila v šolo, da je Vilibald ob koncu spet pripravil gostijo s figami in rožiči. Vendar tokrat brez iztepanja prahu.

L. Sever

Tičnica pri Primskovem

Kdor je skrbno prebiral podlistek o naši preteklosti, lahko o tičnicah že marsikaj ve. To so vzpetine v bližini staroveških gradišč in drugih utrjenih selišč naših prednikov. Po takratnem verovanju se na teh vzpetinah zbirajo duhovi umrlih in od tam njihove duše odhajajo v **rejtijo**, kar je praslovenski izraz za **raj**. Raj zato, ker je to kraj večnega veselja in **rajanja** in je plačilo za pošteno življenje na zemlji. Ljudje so si rejtijo (raj) predstavljali na mesecu, (kasneje, v času Rimljanov, se je uveljavil tudi izraz luna). Na splošno so ljudje zadnje pribežališče duš imenovali z nam dobro znanim izrazom »oni svet«. Najdemo ga tudi v ljudskem pesništvu, na primer: »Kaj bo pa na onem sveti, ko ne bo nič vinca v kleti.« Iz tistih časov je tudi reklo »za luno«, kamor so v večno temo poslane grešne duše. Po takratnem verovanju duše ne morejo same na oni svet, temveč s pomočjo ptic (tedaj so rekli tic). Te prihajajo ponje na manjšo vzpetino, ki je zategadelj dobila ime tičnica. Za čim hitrejšo trenažo trpečih duš v raj so svojci umrlega ptice (tice) nagrajevali s polaganjem darov na kamnite oltarje (žrtvenike). Kasneje, v času krščanstva, so spremljavo duš od ptic prevzeli prav tako krilati angeli.

Pogled s tičnice na Roje. Tudi roje so številne neraziskane sledi iz večje davnine.

V naši občini sem doslej odkril pet tičnic, na dolenjskem zahodu in notranjskem vzhodu pa okoli petdeset. Predvidevam, da je na Slovenskem ohranjenih še najmanj dvesto vzpetin s tem imenom, koliko pa jih je za zmeraj utonilo v pozabo, pa ne bomo nikoli vedeli. Danes se bomo seznanili s Tičnico v okolici Primskovega. (Ime pišem z veliko začetnico, ker gre v tem primeru za zemljepisno lastno ime). Leži med seliščema Gorenji Vrh in Kamni Vrh, vzhodno od Gradišča pri Primskovem. Vzpetina ima vse značilnosti tičnic: oblat grič, nenaseljen, in bližina gradišča in drugih pritiklin staroveške gradiške infrastrukture. Tudi ta imenski relikt je še eden od prvovrstnih dokazov, da je v starem veku tod živelo ljudstvo s slovenskimi jezikovnimi in kulturnimi potezami. Na Tičnico in po okolici me je prijazno pospremil Jože Kuhelj z Vira. Hvala Jože!

L. Sever

Tičnica v okolici Primskovega

Tudi tukajšnje Gradišče dokazuje, da so tičnice staroveška časovna kategorija.

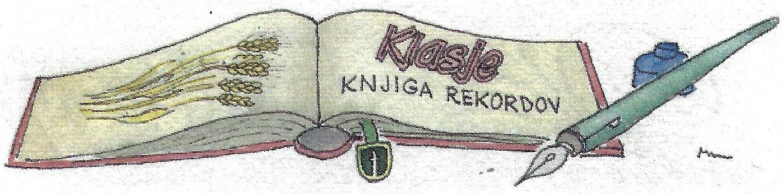

CXXX. REKORD

Lilije kot v paradižu

V našem kotičku za rekorderje smo imeli že vse sorte lepih rož in rožic, le lilije še niso bile na sporedu. Pa so tudi te prišle na vrsto. Za to je poskrbela Marija Strah iz Gabrovčca. Na njenem vrtu je v začetku julija vzcvetel cel šop cvetk, kaj cvetk, »cvetač« bi morali reči, tako velike so njene lepotice; nekaj med njimi je krepko preseglo višino dveh metrov in pol. Lilije spadajo v obsežno skupino lilijevk, med katerimi je lepo število prehrambenih in okrasnih rastlin, na primer: čebula šalotka, luk, beluš, šmarnica, logarica, zlati klobuk, tulipan in več vrst raznobarvnih lilij. Te iz Marijinega vrta so vijolične in oranžne barve. Lilije so že v starem veku pomenile čistost in nedolžnost, še posebej je to veljalo za bele lilije. Čeprav Marijine lepotice niso bele, sem vseeno stopil mednje in se ovekovečil na sliki, ki je sedaj neizpodbiten dokaz moje pripadnosti. Ko sem pozneje primerjal Marijino in svojo fotografijo, sem ugotovil, da lastnica dosti bolj spada med rožice kot jaz, zato nisem bil v dvomih, katero sliko naj objavim. Tako lepih in postavnih lilij najbrž nima nihče na Ivanškem, zato smo Mariji brez vseh pridržkov prisodili Klasjev rekord. Seveda bomo ob prvi priložnosti dosežek zalili, da bo kar od mize teklo. Čestitk še in še.

L. Sever

CXXXI. REKORD

Cvetač, da je bilo vse belo!

Pred nekaj leti smo v našem kotičku že evidentirali rekordni dosežek vrtnine iz botanične družine križnic. Rastlina ima zares posrečeno ime, ker naredi cel »kobul« omesenelih cvetov, ki so užitni in se dajo pripraviti na različne načine. Marsikje na tujem pa cvetačo poznajo pod imenom karfijola. Pri Hočevarjevih v Velikih Lesah so letos posadili nekaj več tovrstnih kapusnic kot ponavadi in zelo uspeli. Posajene rastline so že takoj v začetku pokazale, da mislijo resno in so rasle, da jih je bilo veselje gledati, in v juliju se je zelnik kar svetil od masleno belih socvetij. Uspešna pridelava kajpak ni prišla sama od sebe. Gospodinja Joži je rastlinam posvetila veliko pozornosti, pa tudi snahi Teja in Katja sta dodali svoje znanje in pridne roke. Zadnje čase vse pogosteje slišimo, da rastline čutijo, če jih imaš rad, in bolje uspevajo. Morda je ob skrbni obdelavi prav to odločilno prispevalo k bogatemu pridelku na Koščkovem zelniku. Več deset primerkov se je namreč po teži močno približalo dvema kilogramoma.

Čeprav je Hočevarjeva družina kar številna, niso mogli sami použiti vsega pridelka, zato so ga nekaj odstopili tudi drugim, upoštevajoč načelo »za prijatelje je dobro le najboljše«.

Slastne cvetačne jedi kajpak niso bile edina nagrada za trud. Nadvse uspešen pridelek smo namreč nagradili s slavnim Klasjevim rekordom. Zanj je zaslužna gospodinja Joži Hočevar, včasih pa si ga lahko zatakneta za klobuk tudi snahi Teja in Katja. Čestitamo v pričakovanju novih poljedelskih podvigov.

Joži Hočevar in njena vnuka pri občudovanju rekordnega pridelka cvetače

L. Sever